خالید ئیرتوغرول Created PDF by @ Ibrahim Esmahil

اله هووي هوي ده گهريت

گرو کافره دی که پنت له دووی خوی ده گهرینت

Created PDF by @ ibo & halmat siyan

ناوى كتيب : ئەو ئافرەتەى لەدووى خۇى دەگەرنىن

نووسەر : خالىد ئىرتوغرول

وهرگێڕ: محمد خاليد

تيراژ : (۱۰۰۰) دانه

نۆبەي چاپ : سێيەم - پايزى ٢٠١٢

ئەو ئافرەتەى ئەدووى خۆى دەگەريىت

خاليد ئيرتوغرول

لهبه ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره (۱۲۷۸)ی سالی ۲۰۱۰ ی پی دراوه

गेखरेरीरिश्रांधं नीरी

بنکهی سهره کی بالاوکردنه و می به رهه مه کانی ناوه ندی راگه یاندنی ثارا – سلیّمانی / شه قامی پیره میّراد 0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

©سهرجهم مافه کانی ئهم بهرههمه پاریزراوه بو ناوه ندی راگهیاندنی ئارا ناوه نده که رنگه نادات به لهچاپدانهوهو کوپی کردن یا خود دابهزاندنی له سایت و تؤره کومهلایه تیه کان،

Created PDF by @ ibo & halmat siyan

نووسينى **خاليد ئێرتوغرول**

> ومرگێڕانی محمد خالد

بەرگى يەكەم

چاپی سێیهم ۱٤۳۳ ك – ۲۰۱۲ ز

چیرۆکی ژیانیکی پر ئازار

چیرۆکی ژیانم که به مهرگی باوکم دهستی پیکرد نه پوماننووس دهتوانیت بیخاته سهر کاغهز و، نه دهرهینه ردهتوانیت له فیلمیکدا بیگیریته وه. ئهم قسه یه م زیاده په وی نیه، به لکو پاستییه کی پووته، قهت ئیسوه دهستتان ناوه ته ئاگره وه و ههستتان به گهرمیه سووتینه ره که کردووه ؟ ههستتان به ئازاری چهقو کردووه که له دلتان هه لچهقیبی ؟ ههرگیز به قر پاکیشراون و گالتهتان پی کراوه ؟

گهر وه لامی ئهم پرسیارانه تان " به لی " بینت، ئه وه له من تیده گهن. ئه وانه ش که ده لین " نه خیر " له کاتی خویندنه وه ی به سهرهاتی ژیانمدا ته نها ده توانن له دووره وه هه ست به گره ی ئاگره که ی بکهن.

وه کو ده زانن هه ندیک هه ست و سوّز هه ن ناتوانریّت باس بکریّن، به لکو ده بیّت مروّق خوّی ئه زموونیان بکات. منیش له به رئهمه ژیانی خوّم لهم دیّرانه دا کورت ده که مه وه. ئیتر نازانم به م شیّوه یه ده توانم له سه دا چه ندی ئازاره کانم بهینمه سه ر زوبان.

نازانم له کویوه دهست به گیرانه وهی سه رگوزه شته ی ژیانم؟ بکه م ئه و تهمه نه ی هه در له به هاریدا وه کو پووش و په لاش به ده م بلیسه و باوه سووتا. هه نووکه کاتیک ده مه ویت یادگاری و بیرهوه رییه کانی ژیانیکی پارچه پارچه بوو له سه رکاغه زکوبکه مهوه، دلم ده گوشریت و ههناسه م سوار ده بیت.

چۆن دەكريت ئازار و ژان بكرينه وشه؟ ميشكيكى ماندووكارى واى له دەست ديت؟

دیسانیش دهمهویّت به خامه ی ناکام و وشه لاوازهکانم دیپرهکانی ژیانم بنووسمه وه . هه رچه نده سه رله نوی برینه کانم ده کولیّنه وه ...
ئهم به سه رهاته ده خه مه سه رکاغه زتا ئه وانه ی دوای خوّم داور ته له کان بناسن و ، ئاگایان له و دو ژمنانه بیّت که وه ك دوّست خوّیان ده نوینن و ، بازرگانانی چلیّس بناسنه وه که ته ماحیان کردوّت جه سته ی ئافره تانی زه بوون و ده یانه و یت پاره یان پیّوه په یدا بکه ن هه موو ئه و پوود اوانه ی ژیانم ده خه مه پیّش چاوان بوّئه و ه ی که س چاو له من نه کات ..

بۆ ئەم مەبەستەش پێويستە ھەموو نائومێديەكانم بنووسمەوە تا كچانى لاو نەزانانە نەكەونە داوەوە. دەبێت باسى قولاپى " ھاوپێ و خۆشەويست " يان بۆ بكەم. دەبێت باسى بەسەرھاتى ئەرئەيىنە درۆيينانەيان بۆ بگێڕمەوە كە خراونەتە ژێرپـێ. پێويسـتە ئاگاداريان بكەمەوە كە ژيانى بەرەلايى دەگات بە چ پەشيمانى و شكانێك. تەنھا بۆ پەند، بەسەرھاتى ژيانى دەخەمە نێو رستەكانەوە...

نيلزفار

ئەو رووداوانەى بەسەر دايكمدا ھاتن

دایکم لهم دیوار خوّی ده دا به و دیواردا و هاوار و نالهی دلانی پارچه پارچه ده کرد، له ئازاریّکدا بوو وه ک ئه وه ی که سیّل به زیندوویی له ئاگردا بسووتیّت. مه حال بوو دلنه وایی دانه وه و هیورکردنه وه ی نه وانه شبی ده یانویست دلّی بده نه وه کاتیّك به ماله وه ده یانبینی له دایکم خرایتر ده گریان و له خوّیان ده دا.

له پووخساری به نینوك شهقار شهقاربوویه وه خوین دهتکا. خوینه که تیکه ل به گولی سهر جله سووره کانی دهبوو و چزهی له دلی من هه لدهستاند. دهبیت ههر ئهمه بیت سووتان و بلیسهی پاستهقینه. چونکه نه ک تهنها دایکم به لکو ههموو ئه وانه ی ده سووتاند که شایه تحالی ئه و دیمه نه بوون.

کاتیک ئهم پرووداوانه پروویان دهدا من تهنها شهش سال بروم. له وانهی پروویان دهدا تینه ده گهیشتم. تهنها بیرم دین که دایکمم به و حاله وه دهدی، دلّی مندالیم پرده برو له خهمیک که ناتوانم باسی بکه م. به دریزایی تهمه نم ئه و دیمه نه م له بیرنه چروه وه.

سهرهتای ههموو پووداوهکان به هاتنی سهربازیّك بن مالمان و پیدانی کاغهزیّك به دایکم، دهستی پیکرد. دیاربوو ههوالیّکی زور ناخوشی هیناوه. چونکه ههر ئهوهندهی دایکم کاغهزهکهی خویّنده وه خوّی کوتا به زهویدا و وهك مندالیّك نهزانیّت چی دهکات،

که و ته کوتانی سنگ و پنینه وه ی قری نیتر دوای نه وه قیامه و له مالی نیمه دا ده ستی پیکرد.

که س له قسه ی که س تی نه ده گهیشت و که س به ته واوی نه یده زانی چی پروویداوه، که سیش نه یده توانی دلنه وایی دایکم بداته وه، ژنان باوه شیان ده کرد به یه کدا و ده گریان.

منیش که تاقه مندالّی مال بووم، دهترسام دایکم ئهوهنده له خوّی بدات بمریّت، بوّیه ههر لهو ساتهوه دلّی به سته زمانی مندالیم به ژان و ناسوّر ئاشنابوو، مندالّیی من ئاوا غهمگین دهستی پیکرد...

دنیای دایکم رووخابوو و، چرای ئومیدی کوژابووه و خهیاله کانی بووبوونه خوله میش. هه ر له سه ره تای ژیانمانه وه به خته وه ری و ئارامی پشتیان لی هه لکردین و ئازار و خه فه ت بوون به هاوریمان به جوریک نائومیدی یه خه ی گرتین و نهیهیشت هه ناسه یه کی ئاسووده هه لبم ژین.

ئه و پۆژه، ئه و هه والله ی سه ربازه که هیندای بو و به برینیك له جه سته ی ژیانماندا و هه رگیز ساریژ نه بو و. زامین بو و هه میشه له هه لیک ده گه را بکولیته و ه.

نار محه تی هیچی تری بز ئیمه نه هینا ، ده توت هه موو کیشه کان له بوسه دا بوون و چاوه رینی ئه و روزه یان کردووه .

ئیتر من و دایکم به تهنیا ده ژیاین، ژیانی گران و پۆژانی پر له چهرمهسهری دانیان لی جیرده کردینه و و ته لهیان بی نابووینه و ه اله و ساته و دیاربوو پوژانی ئاینده چهند به ئازار دهبن.

خۆشەويستى ئاوا نەبينرابوو:

پاش شههیدبوونی باوکم، دایکم نههاته وه سهر خوی، چهنده ها مانگ به برسیتی و تینوویتی به باوکمه وه ده یبرزکاند. له خهم و خهفه تدا جهسته ی پووکایه وه و بووه ته رمیکی زیندوو.

پۆژنك نەمدى دايكم چاوى تەپ نەبئت. خۆشەويسىتى و سىۆزى وا مەرگىز وينەى نەبىنرابوو. دەلئن: "خۆشەويسىتى زۆر، دابران بەدواى خۆيدا دەھئنئت". ھەر وا بوو. لە ھاوسەرىي ئەم دووانەى كە شئتانە يەكتريان خۆش دەويسىت تەنھا حەوت سال تئپەرى كرد.

له ژنانی تر دهمبیست باوکم دایکمی چهند خوش ویستووه . چونکه من مندال بووم و تهنها دهمتوانی ههستی پیبکهم . ژیریم پهیی پی نهدهبرد. وه لی قسه ی دراوسیکان منیان تووشی سهرسووپمان دهکرد.

دایکم بهیانیان وهك تازه بووکیک به چاوی ته پهوه باوکمی به پی کردووه بو سهر کارهکهی و به حهسره ته وه تا ئیدواره چاوه پیی

هاتنه وهی کردووه. هه موو جاریکیش پنی وتووه: " رفرتیك ته مه نیکی بخ من، زوو وه ره وه با زور چاوه روانت نه بم. "

دۆستان و خزمان خۆزگەيان به ژن و ميرديكى وا خواستوره و كەوتوونەتە سەر زاران. به لام بەداخەوه ئەوينى گەرموگوپى دايكم و عەشقى پاكى باوكم له پريكدا له بهين چوو. چەندين جارگويم له دايكم بووه به باوكمى دەوت: " تۆ نەبيت يەك رۆژ ناژيم " راستى وتووه. ئەمەى ئيستاى كەى پيى دەوتريت ژيان؟! ھەر ئەرەب ھەناسە دەدات، دەلييى تەرميكى زيندووه.

کاتیک باوکم به مهبهستی سهربازی له مال دهرچووه، ناگری جوودایی ناو دلّی دایکم ههوالّی ئهم پوٚژه شوومانهی پیداوه. ئو شهوه تا بهیانی فرمیسکی پشتووه، وه ک بلیّی ههرل ساته وه خته وه ههستی به دابران کردووه، کاتیک باوکم له دهرگا چووه ته دهر، پیّی وتوه: "دهزانم، نایه یته وه و من بی کهس ده خه یت ".

دایکم که به بی باوك و دایك گهورهبووبوو، دوای مهرگی باوکم گه پایه همان دوخ. دووری باوکم ئهوهنده کاریگهری لهسهری همبوو، به هیچ جوریک خوی بی کی نهده کرایهوه. ههردهم لهبه خویه وه لهگه لا باوکمدا ده دوا و باسی حهسره تی خوی بی ده کرد د دهیویست به وه که میک له گری جوودایی دامرکینیته وه.

خۆشەويسىتى نيوان دايك و باوكم ھەر لە مندالىيەوە سەرى ھەلداوه.

جاریکیان ژنیکی پیری دراوسیمان بوّی باس کردم. وتی: " روّله گیان، من گهیشتوومه ته نهم تهمه نه ژن و میدردی وا راستگو و وه فادارم بو یه کتر نه دیوه. چاوی پیس کاری لی کردن، چاوی پیس!"

ئهوینی نیوان دایك و باوکم خوشویستنی گوشت و ئیسقان نهبوو، به لکو نهینی خودایی و خوشه ویستی جاویدانی بوو.

خوشهویستییه که بوو بوویه داستانی سهر زمانه کان: داستانی باوك و دایكم که که وتبووه سهر زاری خه لك، بهم شیوهیه دهستی یی کردبوو:

دایکم ههر به مندالی بی دایك و باوك کهوتووه . ته نها پووریك و خالیکی له ژیاندا هه بووه . له به رئه وه ی باری ته ندروستی خالی باش نه بووه ، پووری گرتوویه تیه خوی . له گوندیکی بچووکدا گوزه ران و دهستکه و تیان هه ژارانه بووه .

پووری بیّوه ژنیّك بووه. ته نها خاوه نی خانوویه کی بچووکی قورو باخچه یه کی بچووك و مانگایه ك بووه، که لهبه ر نهبوونی ئالیك شیری نهبووه. دار و نه داری پووری ئهمه بووه. به لام دراوسی و خزم و خویش ده ستگیروییان کردوون.

باوك و دايكم له قوتابخانه ى سهرهتايى له يهك پۆلدا بوون. وهكو باسى دهكهن دايكم زوّر جوان بووه . دواى قوّناغى سهرهتايى دايكم له بهر نه بوونى نه يتوانيوه بخويّنيّت . به لام باوكم چووه ته ناوه ندى و دواخاوه ندى و ، له و ماوه يه شدا هه ر هه ست و سوّزيان بوّ يهك دريّره يه هه بووه . پوورى ئاگاى له م حاله بووه و به دايكمى وتووه: "كچم، ئهگه ر خوا نووسيبيّتى ئيشه للا هه ر ده بيّت ".

ئه و ماوه یه زور که س هاتوونه ته خوازبینی دایکم. جوانیی و شن و قه شه نگی دایه م ناوبانگی ده رکردووه و مالیان بووه ته خانی سه ره پی خوا هه زار جار له ماموستا عبدالله ی گوند پازی بیت که دایکمی هه میشه پاراستووه و ئاگاداری بووه و نه یه پیشتووه بکه پیته هه له وه. ئه مه ش بووه ته هوی پابه ندبوونی دایکم به دیندارییه وه و هه ستیاریی به رامبه ریه رستشه کان.

باوکیشم له و ساله دا که دواناوه ندی ته واوکردووه، گه پاوه ته وه و پنی ئیمانداری هه لبژاردووه، بابه م که جاروبار عاره قی خوارد ق و در و بابه م که جاروبار عاره قی خوارد ق و جگه ره ی کیشاوه و چه ند خوویه کی خراپی تری هه بووه، له ساد ده ستی مام ق ستایه کیدا تق به ی کردووه و ژیانیکی پنکوپیکی هه لبژاردووه، هه در له و سالانه شدا خووی داوه ته کتیب و خویند نه و هه لبژاردووه، هه در له و سالانه شدا خووی داوه ته کتیب و خویند نه و ه

بۆیه له مالماندا کتیبی زور ههبوون. له سهروو ههموویانهوه قورئانی پیروز و جهوشهن و پهیامهکانی نوور...

ئيتر ههموو شتيك ئه و ساله دهستى پيكرد، واته ئه و ساله ى باوكم دواناوه ندى ته واوكردووه .

رِوْژه سهخت و دژوارهکان:

مه حمود ثاغا که خاوه نی زه وی و زار بووه و به ده وله مه ندی و زورداری ناوی ده رکردووه، کو په که ی به نیازی هینانی دایکم بووه. چه ند جاریک چوونه ته خوازبینی به لام دایکم نه یویستووه. خیزانیک که تا ئه و کاته ئه وه ی ویستوویانه بووه و له هیچ شتیکدا وه لامی نه خیریان نه دراوه ته وه، ئه مه یان کردبوه مه سه له ی نامووس و شه ره ف.

باوکم له و سالانه دا لاویک بووه له کوتا پولی دواناوه ندیدا. زور پهله قاژه ی کردووه ریگری بکات، به لام مهگه ر ده کریت که سیک به رامبه ر زولم و زوری مه حمود ناغا بوه ستیت؟ مالی باوکیشم له به ر

۱- "جهوشهن" واته ئهو زرییهی که له جهنگدا لهسهر سنگهوه دهپوشریت. به لام لیرهدا مهبهست ئه و موناجاته رهنگینهی پیغهمبهره - دروودی خوای لهسهر بیت - که به ریوایهتی " زهینولعابیدین " - خوای لی رازی بیت - دهماودهم ریوایهت کراوه و، لالانهوه و موناجاتیکه به سیفاته مهزن و ناوه جوانه کانی خوای گهوره و، له نیوان مهموو برگهیه کیدا ئهم دهسته واژهیه دووپات دهبیته وه: (سبحانك لا إله إلا أنت الأمان اجرنا من النار.. خلصنا من النار.. نجنا من النار).

تاغا نه یانویراوه بچنه پیشه وه و بلین ته م کچه تانمان ده وید بر کوره که مان. گهر شتیکی وایان بکردایه ده بوو خویان بر پوویه پرووبوونه وه ی عه شره تیک تاماده بکردایه که کوشتن و خوین پرویه پرووبه وه ی عه شره تیک تاماده بکردایه که کوشتن و خوین پرشتنیان کردبووه خوو. ته نانه ت بر چاو ترساندنی مالی باپیرم پروید داویانه به سه ریاندا و داریان به سه ربه رده و ه نه هیشتووه.

ئه و ئه شکه نجه و سووکایه تییه ی به خه یا لدا نه یه ت کردوویان، به جوریک له به رچاوی هه موو خه لکیدا ئه وه نده له باپیرم و نه نکم (دایکی باوکم) و پوورم و مامیان داوه تا بووراونه ته وه و چونکه باوکم له قوتابخانه بووه، له و هیرشه پزگاری بووه دوای چه ند پوری له مان چاره نووس تووشی ئه ویش ها تووه ده به به ده م قوتابخانه دا گرتوویانه و شوینی ساغیان نه هیشتوه دوات ریش له شوینیکی حولدا فرییان داوه.

دوای ئه و پرووداوه باپیرم له ترسی گیانی خوّی له و هاوسه رگیرییه پهشیمان بوّته و هه پهشه و گوپهشه کانی مه حمود ئاغاش په بنا په یتا به رده وام بووه.

دایکی به سته زمانیشم له ترس و بیده سه لاتیدا تاکه دلنه وایی خوی له گریاندا دیوه ته وه . شه وان تا به ری به یان له خوای گه و پاراوه ته و و داوای چاره ی لی کردووه . پوژبه پوژ خوشه ویستی باوکم له دلی دایکمدا گه شه ی سه ندووه ، به لام که دیویتی به یه که بشتن به یکه یشتن نه سته مه ، هیوای براوه و هیزی ئه ژنوی نه ماوه . ئه و دوو گه نجه یک

ژیانیان سهره وژیربووه، هیچ شتیکیان لهدهست نه هاتووه جگه له پارانه وه له ده رگانه ی خوای گهوره دا.

کاتیک ئهمان له م بیچاره یی یه دا بوون، پوورم به رگه ی حالی جه رگبری دایکمی نه گرتووه و، هه پهشه کانی مه حمود ئاغای به هیچ داناوه و هه والی بو باوکم ناردووه که بیت قسه ی له سه ر بکه ن. باوکیشم شه ویک به دزییه وه چووه ته مالی پووری دایکم، چونکه ئه گه ر هم مالی باپیرم و هه م مه حمود ئاغا بیبیستایه، کوتایی یه که ی خراپ ده بوو..

كۆبوونەوەكەى مالمان:

پووری دایکم دوای گهیشتنی باوکم ناردوویه تی ماموّستا عبدالله ش بیّت. شهو درهنگانیّك كوبوونه ته وه.

پووری ژنیکی ژیر و به سه لیقه و کارزان بوو. هه ربویه کوبوونه و هه ربویه کوبوونه و هه کارزان بود. هم بود بود کوبوونه و می کوبوونه و کارزان بود. و کوبوونه و کارزان بود کی کوبوونه و کارزان بود کوبود کوبود کوبود کوبود کی کوبود کوبود کی کوبود کوبود کی کوبود کوبود کوبود کی کوبود کی کوبود کوبود کی کوبود کید کرد کوبود کی کوب

- مه حمود ئاغا چاوی بریوه ته ئه م کچه و مرخی لیّی خوش کردووه، کابرایه کی تابلیّی سته مکاره، ئیستا پیویسته ئیمه چی بکهین؟

باوکم وهك گه نجينکی خوينگهرم هه ستاوه ته سهرپي و، قيراندوويه تي:

- (نادیده) نادهمه کهس، نایدهم گهر کوتایییه که شی مارکی بینت. دهبیّت سهره تا بمکوژن ئنجا ده توانن بیبه ن.

ئهم چاوقایمییهی باوکم ئاوی کردووه به دلّی دایکمدا. سهرلهنوی هیوای بووژاندوّته وه له روّحی ژانکیشیدا و، دوای چهنده ها پوژل گریان خهنده ی ئالی خستوّته سهر روومه تی.

مامۆستا فەرموويەتى:

- پهله مه کهن. مردن و کوشتن له نارادا نیه. گهر ناواب خوینگه رمیی دهست پیبکه ین کوتایی یه کهی مهترسیدار دهبیت.

- چۆن هیشتا هیچ نهبووه ؟! گهر جاریکی تربهسهرماندا بده نه وه له وانه یه (نادیده) برفینن. ئه وکات هه موو شتیك کوتایی دیت. به رای من پیش ئه وه ی ئه وان بکه ونه خویان، ریمان بده ن نیس هه لینین.

له بهرامبه رئه م پیشنیاره وه دلّی دایکم ته واو ئاسووده بوره چونکه ئاماده بووه له پیناو باوکمدا هه موو شتیک بکات. گه رهه لهانن و مردنیش بیت، به خوشحالییه وه رازی بووه، به س ئه وه نده له باوکم جیانه بووایه ته وه..

پوورم وتوویهتی:

- مه حمود ناغا به گالته ی نییه . کو په که شی وه ك خوی بی دبن و بی نیمانه . یه که م ژنیشی ناوا هیناوه ، نیستا وازی لی هیناوه و نوره ی نیمه یه . نابیت بهیلین نیمه ش هه مان شتمان به سه ربیت .

(نادیده) نادهمه کهس، نایدهم گهر کوتایییه کهشی مهرگ
 بیّت، دهبیّت سهره تا بمکوژن ئنجا ده توانن بیبه ن.

ئه م چاوقایمییه ی باوکم ئاوی کردووه به دلّی دایکمدا. سهرلهنوی میوای بووژاندوّته وه له روّحی ژانکیشیدا و، دوای چهنده ما روّژ له گریان خهنده ی ئالی خستوّته سهر روومه تی.

مامۆستا فەرموويەتى:

- پهله مهکهن. مردن و کوشتن له نارادا نیه. گهر ناواب خوینگهرمیی دهست پیبکهین کوتایی یه کهی مهترسیدار دهبیت.

- چۆن هیشتا هیچ نهبووه ؟! گهر جاریکی تر بهسهرماندا بدهنهوه لهوانهیه (نادیده) برفینن، ئهوکات ههموو شتیك کوتایی دیت. به رای من پیش ئهوه ی ئهوان بکهونه خویان، ریمان بدهن ئیمه هه لین .

له بهرامبه رئه م پیشنیاره و ه دلّی دایکم ته واو ئاسووده بووه چونکه ئاماده بووه له پیناو باوکمدا هه موو شتیّك بكات. گه رهه لهاتن و مردنیش بیّت، به خوشحالییه و ه رازی بووه. به س ئه وه نده له باوکم جیانه بووایه ته وه..

پوورم وتوویهتی:

- مه حمود ناغا به گالته ی نییه . کوره که شی وه ك خوی بی دین و بی نیمانه . یه که م ژنیشی ناوا هیناوه ، نیستا وازی لی هیناوه و نوره ی نیمه یه . نابیت بهیلین نیمه ش هه مان شتمان به سه ربیت .

باوكم وتوويهتي:

بۆيە تاقە رێگا ھەڵھاتنە و دەرچوونە لەم ناوە..
 مامۆستا عبدالله:

- كىشەيەكى جددى لە ئارادايە، بەلام پىۆيسىتە كىشەكان بە ئىلىرى چارەسەربكرىن نەك بە ھەسىت و سىۆزى كاتى و، ئەم چارەسەرەش دەبىت لەگەل دىن و ئەقل گونجاوبىت. بەراى مىن پىۆيسىتە راكردن كۆتا چارە بىت. لە ئىستادا مەترسىيەك نىيە لەسەر گيان و شەرەف، بى ئەوەى مەسەلەى راكردن حەلال بىت پىويسىتە گشت ھۆكارە رى پىدراوەكان تەواوبكەين. ئەگىنا ھىچ خاوەن ئەقلىك راكردنى چى باش نىيە، ئەوكات ئىمە وەلامى ھەلەمان بە ھەلە داوەتەو، كە دىارە شىتىكى ژىرانە نىيە.

- دەمىكە ھەلھاتىن بورەتە پىرىسىتى، گىشىت خراپەيەكىان كىرد. ھەر ئەرە مارە (نادىدە) برۈنىنىن. گەر ئەرەش بكەن ئەركاتە خۆشمان بكورىن ئەنجامەكەمان بۆ ناگۆردىن.

ماموّستا عبدالله بهرده وام بووه لهسهر خوینساردی و هیورکردنه وه ی دوّخه که:

- کهمیک لهسه رخوبن، دهبیت ههموو شتیک به گویره ی خوی بکهین. دهبیت خه لا بلین: "هه ژارانه هیچ چاره یه کی تریان نه ما". تا نیستا هیشتا به رهسمی نه هاتوونه ته داوای. به پینی پی و رهسم

پێویسته بێنه داخوازی. دوای ئهوه ئێمهش بهگوێرهی پێشهاتهکان پلانێك دادهنێین.

- ئاخر مامۆستا گیان تۆ باسى حاللەتىكى ئاسايى دەكەيت، بەلام ئىمە ھەنووكە لە دۆخىكى نائاسايى دايىن. كى چى دەلىت با بىلىت. پىرىستە پىش ئەوەى ئەوان بكەونەوە خۆيان ئىمە لەم ناوە نەمىنىين. چارەيەكى ترمان نىيە.

- دویننی پهزای کوپی مه حمود ئاغا هات بو لام، هه پهشه ی لی کردم و وتی: "ماموستا قه ناعه تیان پی بکه، ده زانین که توش ده ستیکت لهم کاره دا هه یه، ئهگهر بلین نه خیر بو توش باش نابیت". منیش وتم ئی وه رن داوای بکه ن، خیزانه که بریاری خویان ده ده نهگه ر له منیشیان پرسی پای خوم ده لیم، وتی: ده لیم عاموستا؟ وتم: وه کو ماموستایه کی ئایینی چی حه ق و پاستی بیت ئه وه ده لیم. که تیگه یشت تووپه بوو و تا توانی جوینی دا و هه لیتوپاند.

به رای من با بین بیخوازن، ئیدوهش بلین با بیریکی لی بکهینه وه. دواتریش هه وال ده نیرین که کچه که رازی نییه.

دوای ئهم ههواله ئهوان ده کهونه جووله. ئیوهش خهبه ردهده نه پولیس. به شیوه یه به په سمی ده سه لمیت که مه حمود ناغا ده یه وی به به نور (نادیده) برفینیت. ئه وکاتیش پاکردنتان ئاسان ده بیت. هه هموو هو کاره که ده بیته شتیکی

رهسمی لای دهولهت و ههم خه لکیش پشتگیریمان ده کهن و ده لین: "
بهس نهبوو رایکرد ئه و کچه به سته زمانه، ئه گینا به زور ده یا نبرد".
ئیمه ش ویژدانمان ئاسووده دهبیت و به رپرسیاریتیمان نامینیت.
پوورم و توویه تی:

- مامۆستا گیان ئیوه وه ک پیاویکی ئایینی ئه وه ده فه رموون که پیویسته، به لام دهبینین که کاره که زوّر ئالوّز و گرانه. پیویسته ئیمه لیّره دا کاره که مان مسوّگه ربکه ین و دلنیاببین، نه وه ک پووداوه کان به و شیوه یه ی که ئیّوه ده یلیّن نه چنه پیش. یه که مه مه نگاو بوّ پیّگری کردن له سته مکایی مه حمود ئاغا ئه وه یه ئیمه ئه م دوو لاوه له یه کتر ماره بکه ین. تا به ئاسانی یه کتر ببینن و بدوین، ئه گه رپیویستیشی کرد که هه لبیّن، با هیچ پیّگریک له به رده میاندا نه بیّت.

لهگه ل نه م پیشنیاره ی پوورمدا دایك و باوکم له خوشیدا جییان به خویان نه گرتووه . دایکی داماوم نهوه نده دلخوش بووه بو یه که م جار له ژیانیدا فرمیسکی شادی رشتووه .

ماموستا عبدالله پاش كهميك بيركردنهوه وتوويهتى:

مادهم ئيوه راتان وايه، تهنها دوعای خير و مارهبرين بـ ق مـ ن
 دهميننيتهوه. مالي كچ رازين، به لام ئهى مالي كور؟

پوورم:

- خەمت نەبىت مامۇستا، ھەر لە زووەوە پازىن. بۆيە بەئاشىكرا دەريان نەبريوە چونكە لە مەحمود ئاغا دەترسىن. ھەر ئىسىتا

دهنیرین به شوین باوکیدا. موله تی ئه وانیش و ه رده گرین. هه رئه و شهوه ماموستا ماره ی کردوون له یه ك و بلاوه یان لی کردووه.

ستەمكاريى مەحمود ئاغا:

تومه زله ئيواره وه پياوه کانی مه حمود ئاغا تاقيبی باوکم و مامۆستا عبدالله يان کردووه، هه رئه وه نده ی له مال چوونه ته ده ربه زور سواری سه ياره يه کيان کردوون و بردوويان. چه ند که سيکيشيان هه ليان کوتاوه ته سه رماله وه و، له پوورميان داوه و ده ست و قاچی دايکميان به ستووه و پفاندوويانه.

مه حمود ئاغای زالم به زه یی نه ها تو وه ته وه به خوشه ویستی دایك و با و کمدا. ته نانه ت هیچ پیزیکیشی له ماموستا نه گرتووه که ههموو خه لکی ده ستیان به سنگه و هگرتووه بودی.

بیرده که مهوه که چون دایك و باوکم به رگهی ئه و هه موو ئازار و نازار و نازار و نازار و نازار و نازار و نازار و نازه حه تبیه یان گرتووه و کولیان نه داوه ؟ ته نها بیر کردنه وه به لا و چه رمه سه رییانه له رز له جه سته ی مروّق ده هیننیت.

ماموّستا عبدالله و باوکمیان بردوّته جیّیه کی ته نیا و چه په الله به نیان تیکی ته نیا و چه په الله به نیکی ته نیان پیکی دوون. پاشان به گولله یان داون و وایان زانیوه که مردوون به جیّیان هیشتوون.

ماموستا که پیاویکی به پیزی ئه و ناوچه یه بووه و حه قی به سه د هموو که سیکی ئه و ناوه و هه بووه ، هه در له ویادا گیانی ده رچوده .

بهداخه وه هیچ جیده کی ساغی ئه و پیاوه دینداره یان نه هیشتوته و باوکیشم به لوتفی خوایی نه مردووه و شوانیك دوزیویتیه و و بردوویه تی بو نه خوشخانه . چه ند گولله یه کی پیوه بووه و دهست و قاچی شکاون ، به لام خوشبه ختانه شوینی کاریگه ری نه پیکاوه .

خوایه گیان! تو برواننه ئه و زولام و سته مه! ته نانه ت بیر کردنه و النی مروق ده ترسیننیت. بو ئه وه ی که سیک بتوانیت ئه وه نده درنده و بیبه زهیی بیت، ده بیت جانه وه ریکی خوینری بیت. باشه وا و تمان باوکم ویستوویه تی دایکم بهینیت، ئه ی ماموستا عبدالله؟ ئه و چ تاوانیکی هه بووه ؟

ئه وه ی دایکیشم به سه ری هاتووه نه زمان ده توانیّت باسی بکات و، نه دل به رگه ی ده گریّت و نه ویژدان توانای هه لگرتنی ههیه. تاقه پهناگه ی پارانه وه له خوای میهره بان و، دلنه واییشی ئه و فرمیسکانه بوون که کولیان نه ده نیشته وه.

زللەيەكى خوايى:

رهزای کوری مه حمود ناغا و دوو پیاوی تر دایکمیان رفاندووبوو. به دریزایی ری دایکم وای زانیوه که چیتر هه موو شتیك ته واوبووه و له ترسی نه وهی یادگاری پاکی باوکم بپاریزیت و نه هیلیت له که بکه ویته سهر ماره یی و نامووسی، بیری له مردن کردوته و ه له ناخیه وه و له

قوولایی دلیه وه هاواری کردووه و پاراوه تهوه، ئه وه نده به کول لالاوه ته وه، قیژاندوویه تی:

- خوایه گیان لهکویّی؟ خهریکن نامووسی ئهم بهندهیه ت لهکهدار دهکهن، کی ده یپاریّزیّت؟ بگه به هانامه وه من به ئیمان و داویّنی پاکه وه دهمه ویّت بگه پیمه وه لات. دهمه ویّت بهنده یه کی شایانی تو بم که هاتمه خزمه تت. مه هیّله پیسم بکه ن خوایه گیان!

قیژه و هاواری دایکم به جوّریّك پاك و بیّگه رد بووه وه کو بوّمبیّك به دهموچاوی ئه وانه دا ته قیوه ته وه که پفاندوویانه و تووشی په شــوّکانی کــردوون. خــوای جیهانیان کـه پــاریّزه ری به نـده زه بوونه کانیه تی و دوژمنی سته مکارانه، مه گهر ده کریّت وه لامی ئه و داوا به کوله نه داته وه ؟ مه گهر ده بیّت گوی نه داته بلیّسه ی ئه وینی هه ناوی دایکم ؟

دایکم له ژیر داریکدا خوی دیوه ته وه. به لام خوا پاریزگاری لی کردووه و بی ئه وه ی شوینیکی برووشیت پزگاری بووه. په زای دوژمنی نامووسیش پارچه یه ک ئاسین له قورگی چه قیوه و لاشه سته مکاری بیگیان که و تووه. به جوریک خوین پیژاوه به و ناوه دا که

هیچ کهسیّك نهیتوانیوه به دهمیانه وه بچیّت. وه ك بلیّی دهستیّکی نادیار به تایبه تی کوتایییه کی ئاوای بو هه لبرژاردووه. دوو پیاوه که ی تریش برینداریوون. یه کیّکیان به ترس و سه رسوو پمانه وه به دایکمی وتووه:

- توخوا دوعامان لی مهکه داده گیان! ئیمه خزمهتکاری ئهوانین، فهرمانی چیمان پیبکهن ئهوه دهکهین. مال و مندالمان ورده. زور له دی دوور نهکهوتووینه تهوه. ده توانیت بگهرییتهوه. دهی برق، باسی ئیمهش بق کهس مهکه.

ئهی خوای لیقه وماوان! ئهی ئه و خوایه ی که میهره بان و دادپه روه ری! کی ده توانیت له دادی ئیلاهی تق هه لبیت؟ مهگه ر خوای گهوره به نده کانی له گیراودا ده هیلیته وه؟ به نده یه ک که باوه ری پیه تی و خوشیده ویت، ده یداته ده ست سته مکاران؟

دایکم به شهو ریّی مالهوه ی گرتووه و، به ههناسهبرکی گهیشتوتهوه و پووری دیوه له ئازار و ژاندا پهلهقاژه ی کردووه . له و حاله تاقهتپرووکینه دا دهستیان کردوته ملی یه و تیر گریاون . هیچ نهبیت له خوشی ئهوه ی نامووسیان پزگاری بووه ، سوژده ی سوپاسگوزارییان بردووه .

دایکم خوّی به تاوانبار زانیوه و پیّی وابووه که هوکاری گشت به لاو موسیبه ته کانه. ههر لهبهر خوّیه وه و توویه تی و کپووزاوه ته وه: "
نوّبالی ماموّستا له ئه ستوّی منه. ئه ی ده بیّت عارف گیان چی به سه د

هاتبیّت؟ خوزگ هه زارجار ده مردم و نه مانه م به چاوی خوم نه ده بینی".

كۆتايى مەحمود ئاغا:

تۆ برواننه حیکمهتی خوای گهوره، مه حمود ئاغایه که ناوی به سته مکاری ده رچووه، له گه ل هه واله کهی بیستووه، له شوینی خویدا توشی ئیفلیجی هاتووه و له جیدا که وتووه. هه والی بو دایکم ناردووه و و و و و و و و و و و کو کچی خوم ئاگام ایکی ده بیت! با گهردنم ئازاد بکات، له مه و دوا و ه کو کچی خوم ئاگام لیکی ده بیت!. کاتیک هه ستی به بونی مه رگ کردووه له به رکونی لووتیدا هه موو شتیک تیگه یشتووه.

باوکم سی مانگ له نهخوشخانه دا ماوه ته وه . سوپاس بو خوا چاك بووه ته و تووشی هیچ که مئه ندامییه ك نه بووه .

دوای ههموو ئهم پووداوانه زهماوهندیکی سادهیان پیکخستووه، به لام گیروگرفت بق ساتیك یه خهی به رنه داون.

دوا ساته پرپهندهکانی پوورم:

پۆژى زەماوەند دياريكراوە و هەموو ئامادەكارىيەكان تەواوبوون. وەلى بەيانى پۆژى زەماوەند پوورى دايكم كۆچى دوايى كردووه. مردنيك كه لهو پۆژەوەى بيستوومه له خواى گهوره دەپاريمهوه ودهليم:" خوايهگيان مردنيكى وام به نسيب بكه"!

پوورم شهوهکهی دایکمی خهبهرکردووه ته و و و و و و و و یه تی: " روّله من ده روّم. یارمه تیم بده خوّم بشوّم و ده ستنویژ هه لبگرم".

دایکم جوان شتوویهتی و جلی نویّی لهبهرکردووه و پووری پووی کردوّته قیبله و قورئانی پیروّزی گرتوّته دهستی و تا نویّری بهیانی خویّندوویهتیه و ه پارانه وه و لالآنه وه هیچ نه وهستاوه و به وهنده له دردووه و به کول دوعای کردووه و دایکیشم بو ساتیّك نه یتوانیوه فرمیّسکه کانی رابگریّت و باشان دایکمی لهبهرده م خوّیدا دانیشاندووه و و توویهتی:

- كچم شتيك ههيه كه دهبيت پيتى بليم. دويني شهو له خهومدا رەحمەتىم بىنى، رەحمەتىي مۆردم، بانگى دەكردم، كەمم ماوە لە دنیادا. کچم تق جوان و گهنجیت، ئهو رووداوانهی بهسهر تقدا هاتن زوو پنیانگهیاندیت. به جوانی و لاویت مهخه لهتی، بزانه که ههموو جوانیک وه کو ههر ناشیرینیک به یه کسانی دهچنه حزووری خوا. تق ئەو ئەركەي بەرامبەر خوا ھەتە جىنبەجىنى بكە تا رووت بىت شىتىكى لى داوابكەيت، جليك لەبەر مەكە خەلكى ئيرەپيت پيببەن، چاوى پیس و دوژمن بر خوت زیاد بکهیت. غهیبهتی کهس مهکه ئهگینا ئاسوودەيى دەروونت لى ون دەبىت. بى دەسىتنويى مەگەرى چونكە ئەرە ناشكورى يە بەرامبەر نىعمەتەكان. پەرستشەكانت پشتگوى مهخه ئهگینا میهرهبانی خوایی دهدورپنیت. نرخی میردهکهت بزانه. وا بزانه ماله كه ته به مه شته . دۆستى باش مه لبريره . حه رام مه خو و

زیاده پره وی مه که ، بزانه که چاکه پره حمه تی خواییت لا نزیل ده خاته وه و خراپه ش تووپهیی .. گهر به لایه کت به سه رهات په نا به خوا بگره . بیرت نه چیّت ئه م ژیانه جیّی ماندووبوون و کوششه نه ل خوشی و پابواردن . ئارام بگره ، ئارام بگره تا شایانی به هه شت بیت . ده می که ده مه ویّت شتیکت پی بلّیم ، هه ر له بیرم ده چیت . ئیستا ده میکه ده مه ویّت شتیکت پی بلّیم ، هه ر له بیرم ده چیت . ئیستا وه ختیتی . ماموستا عبداللهی په حمه تی -نازانم له خه ویدا دیویتی یان ها تووه ته دلیه وه - پیی و تم: " به نادیده ی کچم بلّی که ئارام بگریت . ئیشه لا به وه ده گات که ده یه ویّت ، به لام تاقیکردنه وه ی ئه و به وه ته واو نابیت . گه رئارامی له سه ربگریّت نه و تاقیکردنه وه یه دواروژی مسوّگه رده کات . "

دهمه و به یانی پووری سهری ناوه ته سهر به رماله که و دوای شایه تومان هینان گیانی ده رچووه.

پوورئ که ههموو ژیانی پر له کویرهوهری و ناره حه تی بوه و، دایکمی گهوره کردووه و داویتی به و میرده ی خوی ده یه ویت، دوای ئه وه گهراوه ته وه ده رگانه ی خوای حه ق. رؤیشت بو لای میرده شه هیده که ی بیست سال له وه و پیش کوچی کردبوو.

خوایه گیان چی دهبیّت، كۆتایی ئیمهش با ئاوا جوان بیّت! ئامین..

همرومك لميلا و ممجنون

خۆشەويستى و هـۆگرىى نيّـوان دايك و بـاوكم ئـهوه نـهبووه دواى بهيهكگهيشتن و هاوسهريّتى كهم بكات، به لكو به پيّچهوانه وه رۆژبه رۆژ په پتربووه. ههر ساته و زياتر وابهستهى يـهكتربوون. وهك بليّـى بترسـن لهوهى له داهاتوويهكى نزيكدا جودايى بكهويّته نيّوانيانه وه.

بهداخهوه ههر واش بوو..

زوری نهبرد به شههیدبوونی باوکم ژیانی دایکم دارما و ئومید و خهیاله کانی بوونه خوله میشی دوای ئاگر، ده تووت چیتر ئه و له منیایه دا ناژی. تهرمیکی زیندوو بوو که لهگه ل یادگاری باوکی کوچکردووم ده ژیا. هه سته کانی به پووی ئه م دنیایه دا داخرابوون و روویان کردبووه جیهانی ئه ودیو.

کهس له دهرهوه دایکمی نهدهدی. ههمیشه لهسه ربهرمالهکهی دهپارایهوه. دهیویست چی زووه ئهویش بگات به باوکم. منیش شهوان تا بهیان له ئاه و نالهی دایکم خهو نهدهچووه چاوم. هاواری گهرمی سینه یی و فرمیسکی گهرمی سهر پوومه تی و ناله ی حهزینی لاوانه وه، ئه و دیمه نانه بوون که مندالی منیان پرکردبوو.

دایکم همر وریّنهی به باوکمهوه دهکرد:

دوست و خزمان زور هاتن و چوون نهیانتوانی دایکم بگهریننه وه دوخی جارانی. نهیانتوانی له و جیهانه تایبه تییه ی دایبرنن.

شهویک تینه ده په ری دایکم رانه په ریته سه رپی و نه لیّت: "عارفی من هات. عارف گیان ئه وه هاتم. عارف ئه وه تویت؟ عارف له کوییت؟".

تاقیکردنه وه ی دایکم ته واونه بووبوو، به لکو تا ده هات قورستر ده بوو. کاتیک دایکم له دنیای تایبه تیی خویدا ده ژیا، پووداویک پوویدا که ئه وه نده ی تر دایکمی په ریشان کرد و باری شانی گرانتر کرد.

دوای مهرگی باوکم نهخوشی شهکرهی باپیرم پهرهی سهند و سهدو سهره تا چاوی لهدهست دا و پاشان تووشی نهخوشی گورچیله بوو.

مامیکم لهگه لماندا بوو که له باوکم بچووکتربوو، کاروباری ماله کهی به پی دهکرد. جاروباریش ده هاته سهردانی ئیمه و یارمه تی دهداین.

نه نکم و باپیرم ده یانویست به پنی عاده تی ئه و سه رده مه دایکم له مامم ماره بکه ن. ده یان وت: " با له م ماله نه چنته ده ره و له به چاوماندا بنت. با که سی غهریبه تیکه لاومان نه بنت". دایکم که ئه مه بیست شنت و هاربوو. قیامه تی هه لگیرساند و ده یقیراند: " چون خیانه ت له ئه مانه ته که ی عارف ده که ن؟ ".

به لام ئازاره کان کوتاییان نه ده هات. دایکی داماوم که تازه به تازه خه ریک بوو ده هاته وه سهر خوی، که چی ده یان ویست بیده ن به هیروه ره که ی ده یان ویست بیده ن به هیروه ره که ی ده و نازاریک بگریت، به لام

ئەمەيان نا..چۆن يەكىكى تر دەتوانىت شىوىنى باوكم بگرىتەوە كە ھەموو ژيانى دايكمى پازاندۆتەوە ؟؟

به داخه و په له قاژه و به ره نگاربوونه وه که ی هیچ ئه نجامیکی نه بوو. ئه و په ستانه ی که ده وروبه رخستبوویانه سه رباپیرم به ته واوی ئه و که لکه له یه یان له میشکیدا چه سپاند بوو.

دایکم دیسان پرووخایه وه ، هیچ له دایکم تی نه ده گهیشتن.

هه ستیان به خوشه ویستی و ئاگری ئه وینی دلّی نه ده کرد ، وایان ده زانی ژنیکی ئاسایییه ، به لای ئه وانه وه ساده و ئاسان بوو . ده یان وت: "قه یدی چییه ئه م نا ئه و ، خو قاتی نه بووه " . نه یانده زانی که باوکم بو دایکم به قه ده رگیان ، به قه ده رئاو و هه وا و نان پیویسته . باپیرم و ئه وانه ی که بووبوونه کویله ی عاده ت و پی و په سم ئا له مه تنه ده گه یشتن . .

پارانه وه و داد و بیدادی دایکم چاره یه کی نه بوو. له هه و کی ده لالایه وه ئه نجامی نه بوو. چوو له باپیرم، له نه نکم، له پوره عیففه تی ژنی ناوداری دی کرووزایه وه، به لام نه بوو و نه بوو.

من ئەو پۆژانەم ئەگەرچى بەپوونىش نەبىت، وەلى پووداوە سەرەكىيەكانم لە يادە. مەگەر دەشىت لەبىرم بچنەوە ؟ چاوى ئاوساو و پرخوينى دايكم شتىك نىيە بەئاسانى لەبىربكرىت.

ئاه دایکی هه ژارم ئاه! چ به لا و سنویه کت تووش بووه! ده بین چ دلنیکی گهوره و چ عیشقیکی مه زنت هه بووبیت وا توانیوته به رگهی هه موو ئه وانه بگریت؟

ههنووکه من که سهیری یادگارییهکانی ژیانی خوّم ده کهم شهرم دام دهگریّت و سوور هه لدهگه ریّم. به ناوی عه شق و خوّشه ویستیه و که وتووینه ته ناو هه زار ویه ک پیسییه وه . که چی خوّشه ویستی نیّوان باوك و دایکم پاك و بیّگه رد و پیروّز و ئاسمانی بووه . به داخه و ئیمه و مانان له م سه رده مه دا ناشیرینترین جوّریمان بینی.

دایکم له مامم دهپارایهوه:

مامه فاروقم ههم له باوکم و ههم له دایکیشم بچووکتربوو. وهکو کوتا ههول دایکم ماممی بانگ کرد بو مالمان. دهیویست پووبهپوو قسه ی قسه ی لهگهل بکات و ئهو بابهته ببرینیتهوه. بهلام باپیرم و قسه و قسه لاقکی دهوروبه ر مامیشمیان خهلهتاندبوو. مامم دهیویست ئه هاوسه رگیرییه بکات چونکه به مهسه لهی نامووس و شهره ف تیگهیشتبوو.

پنیان وتبوو: دهبیت ههر بیهینیت. نهمه نامووسی نیوهیه دهتانهویت کهسیکی غهریبه ببیته میردی ژنهکهی عارف؟ توبیه مالی خوت، له سهره تاوه توزیک بهره نگارده بیته و کهلله پهقی

ده کات، به لام زور نابات هه موو شتیك باش ده بیت. بیگومان ناتوانیت تا ماوه یه ك میرده که ی له بیربکات، وه لی دواتر رادیت ".

مامم نا بهم قسانه خه له تابوو و، وای ده زانی به مه کاریکی زور گرنگ ده کات و ناهیلین که سی غهریبه توخنی براژنه که ی بکه وین.

به لام شتیك هه بوو که هه م باپیرم و مامم و هه م خزمانی تریش له بیریان کرد بوو. دایکم ته نها گوشت و خوین نه بوو. و ته نها ژنیك و بووکی مالیک نه بوو. عارفیک هه بوو له دلی ئه ودا. به لام که س نهیده ویست ئه مه ببینیت. که س تینه ده گه یشت که گه ریادگاری و خه یالی ئه و نه بیت، دایکم یه ک چرکه ناتوانیت بری. شووکردن به پیاویکی تر به لایه وه گه وره ترین ئازار و خیانه ته ..

دايكم كەوتە پارانەوە لەبەردەم ماممدا، دەيووت:

- هیچ نهبیّت تو وا مه که من که لاکم بو تو نییه من له گه لا عارفدا مردم ته رمیّکی زیندووم و ته واو هه مه موو ساتیّکم له گه لا ئه ودایه . چون ده توانیت ده ست بده یت له ئه مانه ت و یادگاری براگه وره که ت؟ هیچ به زه بیت نییه ؟ بو چی بو ته نها جاریّکیش بیّت گویّم لی ناگرن؟ تو ده توانیت له ناو ناگردا برّیت؟ ده توانیت له ئاودا هه ناسه بده یت ؟ گه ر ده م و لووتت ببه ستن چه ندیّك به رگه ده گریت؟ شوو کردنی منیش به یه کیّکی تر ئاوایه . جیابوونه وه له عارف بو من سووتان و خنکانه . چی ده بیّت پیاوه تی و جوامیّری بنویّنه و سووتان و خنکانه . چی ده بیّت پیاوه تی و جوامیّری بنویّنه و به گویّدان مه که ا

مامم خوی پینهگیرا و دهستی کرده گریان:

- منیش ئهٔ مه م ناویت براژن. ئه مه بق من ئازار و ئه شکه نجه به به لام چی بکه م؟ ناتوانم به سهر قسه ی گهوره کاندا زال بیم. نایانه ویّت بتده ن به که سی تر، ترسیان له وه هه یه.

- که س توخنی ئیمه ناکه ویت. یه کیک به و نیه ته وه بیت ده ری ده که م و گهر پیویستیش بکات ده یخنکینم. هه مووتان باش بزانن ک من ته مه نم له م ماله دا و له گه ل منداله که ی عارف و یادگارییه کانی به سهرده به م. هیچ پیاویکی غهریبه نایه ته مه ماله وه. سهردانی ئیوه ش ده که م. دیم خزمه تی دایك و باوکت ده که م. به لام با وازم لی بینن.

مامم نه یتوانی به رگه ی گریان و ناله ی دایکم بگریّت و به په له چوه ده ره وه ، وه لی دایک م کوت: " چوه ده ره وه ، وه لی دایک م کولی نه ده نیشته و ه و ده یووت: " عارفه که م گویّت لیّیه ؟ حالی په ریشانم ده بینیت ؟ چیتر به رگه ناگرم، توخوا منیش به ره بو لای خوّت، هیزم له به ربراوه ".

ئەنجامەكەي كارەساتىكى تەواوبوو:

ئه و ئازار و پهنجه ی دایکم ده یکیشا جهرگبربوو. به تاقی ته نیا ململانی له گه ل ئه و هه موو نا په حه تییه کولیک نه بوو ئافره تیکی لاوان بتوانیت هه لیبگریت. پوژ له دوای پوژ له ژیر ئه و باره دا ده پلیشایه وه م

مامم چووبوو باپیرم و خزم و که سوکار قه ناعه ت پیبکات، به لام ئه وان هه ر سووربوون و سوودی نه بووه، و تبوویان: " یا نادیده به بووکی دیته نهم ماله یا جه نازه که ی له و ماله دا ده رده چیت".

مامم هات بق مالمان. ئەمجارەيان ئەو دەپارايەوە:

- پهیمان بی براژن ههر مارهکردنهکه و تهواو، خوا شایهت بیت تق براژنمیت له دنیاو قیامه تدا و ئه مانه تی براکه میت.

دایکم دیسان هاواری لی ههستا:

- نهخیر نابیت! چون به سهر ماره یی عارفدا ماره یی یه تر ده برم؟ ئه و له گه لمدایه و گویم له هه ناسه کانیه تی، تاقه دلنه واییم ئه وه، من هیشتا لای ئه وم، پارچه یه کم له و، ئه ویش به رگه ی خیانه تیکی وا ناگریت. لیم ده توریت و جاریکی تر نایه ته وه لام.

دایکم لهپر ههستایه سهرپی و به چاوی زهق و ههرهشهوه پهنجهی راوهشاند:

- سەير بكە فاروق! بۆ ئاخر جار پنت دەلنىم، ئەو ھاوسەرگىرىيە قەت نابنىت، لە من گەرى..

ئەوەندە بە توورەيى ئەمەى وت مامم ترسا و بەپەلە چووە دواوه، مامم باش تىگەيشتبوو كە ئەو كارە ھەرگىز رىناكەويت.

که چی باپیری که لله په همایوو و چهند پورژیکی لهم دنیایه دا مابوو، ده یووت:

⁻ پیش مردنی من پیویسته ئهم کاره ته واوببیت..

به لام کاروبار له دهستی خوای گهورهدایه و بی موّله تی ئه و میچ شدین نه و میچ شدین نه و میچ شدین نه و چ قه ده ریکی ده ستنیشان کردووه ...

رٍووداوێکی پر نهێنی:

دایکم ههموو ئیوارهیه که ده رگاکه ی کلیل ده دا و، پهرده کانی داده دایه و و به رماله که ی پاده خست و تا به یان نوین و دوعای ده کرد.

ئیوارهیه کی ئاوابوو. دایکم ده رگاکه ی کلیوم دا. به رماله که ی پاخست و چووه سه ری. منیش به ئه قلی مندالیی خوم لایه و دانیشتم و لاساییم ده کرده وه. له و کاته دا له ده رگا درا. پیش دایکم من پامکرد، به لام ده رگاکه م نه کرده وه. که دایکم کردیه وه، ژنیکی ته مه ن مامناوه ندی سه رتا پا داپوشراوی پووخسار نوورانیمان دی. زور جوان بوو. وتی:

سلاوی خوات لی بیت خوشکم. میوانی خوام، ریم دهدهن بیمه مالتانه وه ؟

دایکم بی دوودلی وتی:

میوانی خوا به خیربیت سه رچاوان. گهر به دلت بیت مالی ئیمه
 هی تقیه.

به (بسم الله) هاته ژوورهوه و لهسهر کورسی یهك دانیشت. وتی: - کهمیّك ئاوم بدهنیّ.

دایکم پهرداخیک ئاوی پیدا. خواردیهوه و نیوهی هیشتهوه. منی مانگ کرده لای خوی. وتی:

- ما كچم، تۆش قومنك بخورەوه.

منیك كه له خه لكى ده سله میمه وه، بی دوود لی به پاكردن چوومه لای. ده توت هیزیکی په نهان به ره و ئه و کیشی ده كردم. هه ركه بینیم چووه دلمه وه.

ئاوه که م خوارده وه ، که میّك له بنی پهرداخه که دا مابووه وه ، به دایکمی وت:

- ما كچم تۆش تۆزىك بخۆرەوه.

سه یری چاوه کانی دایکم م کرد. بن یه که م جار خوشی له نیگاکانیدا به دی ده کرا. وابزانم دایکم تیگه یشتبوو ئه و خانمه شیرین و نوورانییه کییه. خه نده که و تبووه سه رلیوه و شکه کانی دایکم، چاوه کانی که به گریان ئاوسابوون له دوور ده یانروانی. دایکم وتی:

- مۆكارى سەردانەكەتان چىيە؟
- ههموو شتیکی خواگیان خیره، خوا هیچ کهسیک له تهنگانه دا ناهیلیته وه، به لام تاقیشیان ده کاته وه، به هه شت دوای ئه و ئه زموونه ده به خشریت. ئهگهر تاقیکردنه وه که گران بوو ئه وه بزانن که خوای گهوره ده یه ویت به هه شتتان بداتی.

له دواپوردا جیاوازی نیوان ئهوانهی له دنیادا له ناز و نیعمه تدا ریاون و ئهوانهی خهفه ت و مهینه تی به شیان بووه، دهرده که ویت.

خوای میهرهبان و بهخشنده بههه شتیکی وا دهبه خشیته میدنه كيشان، ئەوانەي وا لە دنيادا لە خۆشىيدابوون ئيرەيىيان پى دەبەن، دەلين: "خۆزگە ئىمەش چەندەھا بەلاو نارەحەتىمان تووش بهاتاب تا جنيه كى وا ببوايه ته نسيبمان ". كچم مه ترسه . خوا له تو زياتر تۆي خۆش دەويت و گويى ليته، تۆ پوو بكه ئەو. كارت به ميچى ترەوە نەبنت. ئەو گشت شتنك لەجنى خۆيدا دەكات. ناھنلنت مىچ بهندهیه کی سته می ناره وای لی بکریت و هه قی دهستینیت. گهر كەسىن خۆشەويستىكى وەك خواى ھەبىت پىويسىت ناكات لە دەرگاي كهسى تربدات و داواى بارمه تيبان لى بكات و ليبان بياريتهوه. نيگەران مەبە، كەس دەست نابات بۆ خۆشەويسىتى ياكى تۆ. خوا ئەمانەتى كەسىك نەپارىزىت كە لەيىناوى ئەودا شەھىد بووە، كى دەپيارێزێت؟

دایکم به و مرده یه ئه وه نده دلخوش بو و که خوی بو نه گیرا و با وه شی کرد به میوانه که دا، ده گریا و ده یووت:

- دهمزانی، دهمزانی خوا ریکهیان نادات. دهمزانی تهنها خوا به تاگری سینهم دهزانیّت. دهمزانی هیوایه و مژدهیه دهنیریّت بو نهم بهنده گوناهبارهی.

میوانه که ده ستی هینا به پوخساری دایکمدا و نووساندی به سنگیه وه . داینیشاند و دلنه وایی دایه وه . منیش چاوم له و خانه ا

نهده تروو کاند. ئه وهنده شیرین و دلگیربوو، مه حال بوو چاومی لی که لا بکه م.

شتیکی تریشی که تائیستا له بیرم ماوه بونه خوشه که ی بوو که ده یبردیت بو جیهانیکی تر. ده مبینی دایکم قوول قوول هه ناسه هه لاه مریت و ده یه ویت سنگی له و هه وا بیوینه یه پربکات. دایکم ده گه را بزانی چیمان هه یه له ماله که دا و بو خواردن بشیت، بیخاته به رده ستی میوانه که ، به لام ئه و جگه له ئاو هیچی تری نه ده خوارده و ه.

منی بانگ کرد:

- ناوت چیپه کچه جوانهکهم؟
 - نىلۆڧەر
- ماشه لا. ئيشه لا خواى گهوره تق له خقى جياناكاتهوه.
 - تۆ ناوت چى يە پوورى؟

وه لامى نەدامەوه، تەنھا بزه گرتى.

پاش ماوه یه که هستا. شتیکی به گویی دایکمدا چرپاند. پووی دایکم وه ک گول گهشایه وه. پاش چهنده ها مانگ بق یه که مجار دایکمم وا خوشحال بینی.

کاتیک ئه و خانمه پۆیشت دایکم زوری لی نهکرد بمینیته وه اله وانه شه ئه و خه لکی جیهانیکی تربووبیت. له سیما و هه لسوکه و تیه و ده رده که و که به ئیره نامویه . په روشی ئه وه بووم

بزانم چی به دایکم وتووه. که چی دایکم ههر جاره و به به هانه یه از خوی ده دری یه وه و له بری ئه وه وتی: " ژیان کورته. پیویسته مرؤؤ هه موو کاتیک ئاماده بیت. که س نازانیت که ی ده مرید. بر ده سته به رکردنی به خته وه ری هه میشه یی هه ول بده . له وی دادگایه کی مه زن هه یه ".

له وانه یه ئه و خانمه ئه مه شی و تبیّت، به لام ئه وه ی گیانی کردبوو به به به روی دایکمه وه، ئه مه نه بوو. ئه لبه ت مژده یه کی لای باوکمه وه هیناوه یان له جیهانی نهینییه وه هه والیّکی داوه. ئه پووداوه پر پازه م هه رگیز له بیرنه چووه وه . هه ر جاره ش که ده هاته وه یادم له رز ده یگرتم.

بەرەو دنيايەكى پر نھێنى؛

دایکم ئه و شه وه پر نهیندیه ی تا به یانی له سه ر به رمال به ری کرد. تا نویزی به یانی دوعا و ته سبیحات و پارانه وه کانی به رده وام بوون منی بانگ کرده لای خوی و ئه و راستییه ی پی وتم که پیشبینیم کردبوو. وتی:

- كچم، تـ ق ئــيتر گــهورهبوويت. هــهموو شــتنك تندهگين دهيانهوينت بمدهن به مامت، به لام قهت ئـهوه پوونادات. ئهگهردوای من تهنیا مایتهوه دلتهنگ مهبه. ههموومان دهبینت پوژیک ئـهم دنبابه

جينهيلين. جا ئيتر درهنگ بيت يان زوو. گهر ليرهش جياببينهوه خواي گهوره له دواپوژدا به يه كمان شادده كاتهوه.

گهر مردم نیگهران مهبه، چونکه به باوکت دهگهم و زور خوشحال دهبم، توش بیر له خوشبه ختی من بکهره و دلات خوش بینت کچم. سهیرکه، چهند لیره برین ئهوهنده زیاتر رهنج دهکیشین. چهند زووتر به باوکت بگهم ئهوهنده باشتره بو من.

دوای من لای مامت بمینه ره وه ، نه و ناگای لیّت ده بیّت و سالی داهاتووش ده تخاته به رخویندن ، هه رچه نده لیّره له ته نیشتدا ناماده نابم، وه لی هه رحه زده که م ببینم که کچه که م خویندوویه تی و بووه ته خاوه نی کاریّکی باش ، ناره زوو ده که م که شاره زای دین و نیمانی خوّت بیت ، نه که یت من و باوکت شه رمه زار بکه یت ...

له و تهمه نه دا به پروونی فامی شه و قسانه م نه ده کرد، به لام تیگه یشتبووم که دایکم له ده ست ده ده م. دیسان زریان و له رزه پروویان له دلّی بچووکم کرد. شهمه ی شه م جاره یان زقر جیاواز و بیبه زهیی یانه بوو. مه گه ر ده متوانی به رگه ی بلیسه ی شه و جوودایی یه بگرم؟ ترسی شه وه ی له م جیهانه دا به ته نیا بمینمه وه منی ته نیبوو. چون ده متوانی به ته نها پرووبه پرووی ته نگانه و داو و ته له کانی ژیان بوه ستمه وه ؟

قسه کانی دایکم خواحافیزی بوو. پوون و ناشکرا ناماده سازی و هه والی مه رگ بوو. تیگه یشتم ئه و خانمه نه ناسراوه به دایکمی

راگهیاندووه که ئامادهبیّت بو سهفه ر. وه لی من چون دهمتوانی بی دایکم بژیم؟ تهمهنیّك بهرگهی بی (ئهو) یم نهدهگرت. مهگهر ژیانیکی دایکم بژیم؟ تهمهنیّك بهرگهی بی بخن و سینبه رو خوشهویستی ئهو به سهرببریّت؟ باوه شم پیدا کرد و وتم:

توخوا به جیم مه هیله دایه گیان! من بی تق چی بکه م؟ باوکم
 پویشت و تقش ده ته ویت برقیت؟

لیّك جیانهبووینهوه. زوّر گریاین پیّكهوه و جگهرمان هه لقرچا. ئهمه چی دهگهیاند بوّ من؟ وشكبوونی پهگی ژینم. تهمهنیّك له ئازار و مهینه تی.. سالانیّك پر له فرمیّسك و ژان..

ههرگيز ئه و ساتي خواحافيزييهم بيرناچيته وه . .

سالانیك دواتر تیگهیشتم که هیچ بونیك ناگات به بونی دایکم. هیچ دلیکی تر وه کو هی دایکم چروی میهره بانی و خوشه ویستی ناگریت. هیچ که سیکی تر وه کو دایك نابیته دوست..

ژیان ئهمهی له دوای چهنده ها ئه زموونی تال و به سن فیرکردم. بن ئه وه ی لهمه تیبگهم، چیم مایه وه نهمد قراندبیت؟

ئه و پۆژه ئيواره که ی بریاربوو دایکم ببه ن و له ماممی ماره بکه ن بگره هه ندیک له که لوپه له کانیشمان گوسترابوونه وه بن مالی باپیرم واته به زور به بووکی ده یانبرد.

دایکم ته واو حالی گۆرابوو. ده تووت له م جیهانه دابراوه و هۆش و ئاوه زی به خوّی نه ماوه. هه رچیت لی بپرسیایه و ه لامیکی نه بوو.

نزیکی ئیوارهبوو، من له ترس و شله ژانیکی وادابووم که ده تووت چاوه رئی مردنی دایکم ده که م، ده ترسام بین به زور بیبه ن و بمرید. بی وهستان دوعام ده کرد که خوایه گیان دایکم هیچی به سهر نه یه ت.

دایکم وهکو پیشه ی ههمیشه یی خوی چووبووه سهر بهرماله که ی. گهرچی ههموو ئیواره یه ک ده یکرد، وه لی ئه مجاره یان زووتر ده ستی پیکرد. ئه وی ته ختی به رز و مه قامی مه زنی دایکم بوو. له ویدا له گه ل باوکم ده دوا و خه م و خه فه تی هه لده پشت و، له و ده رگایه دا داوا و پیویستی یه کانی پیزده کرد.

- ئەم پارەيە بگرە و بىبە بۆ گولزار خان، پارەى قەرزە.

پارهکهم وهرگرت و رایکیشام بق لای خوّی و نامی به سنگیهوه و بوّنی پیّوه کردم. له ژیر لیّوه وه وتی:

- خوا له خوّيت جيانه كاته وه كچم!

به لام ئهوهنده دوعاکه ی له دلهوه بوو لیوه کانی دهله رزین و چاوه کانی به فرمیسك تیزابوون.

نهمزانی ئهوه دوا باوهشه. دوا دیمهنی شانوّی ژینه لهگهل ئهودا. ئهگینا قهت بهجیّم ده هیشت؟

له مال دهرچووم. له لایه کیشه وه که لوپه له کانی مالمان بارده کران. مالی گولزارخان نزیك بوو. چوون و هاتنم ده خوله کی نهبرد. پاره ی جووتیك پیلاوی تازه ی من بوو که دایکم به قهرز لای هینابوو.

گه رامه وه. به ئه قلّی مندالیم چه ند ده قیقه یه ک خولامه و ه و خوم گیردا به سه یری ئه م شت و ئه و شته وه . چه ند که سیّک به رده وام بوون له گواستنه وه ی ماله که .

چوومه ژوورهکهی دایکمهوه و بینیم لهسهر بهرمالهکهیهتی و قورئانهکهی ناوه به سنگیهوه و سهری کهوتووهته سهر ملی. خانمه نوورانییهکه له تهنیشتیهوهبوو و شیتیکی بی دهخویندهوه. هم ترسام و ههم زور سهریشم سوورما، نهمدهتوانی مانایهك بهو دیمهنه بدهم. دهمزانی که شتیکی نائاسایی روودهدات.

دلّم گوشرا و کسپهی لیّوه هات. وهك بلیّی ناگریّك له سهرمهوه تا نووکی پیم گرتمیهوه. ههموو گیانم دهلهرزی. که خانمه نوورانییه که نهم حالهمی دی، وتی:

- مەترسى كچىم. دايكىت بىه باوكىت گەيشىت. ئازارەكانى تەواوبوون. لەمەودوا خۆشبەخت دەبينت. ليرە بەدواو، شىتىك نىيە دلاتەنگى بكات. كەسىك بە پەحمەتى خوا بگات بەرزترين بلەى

دهست که وتووه، ئه و ئیستا له به هه شدایه، ئه مه ی لیره دایه ته نها جه سته که یه تنی مه گری و بیر له خوشیی دایکت بکه ره وه.

به لام چۆن دەمتوانى خۆم بگرم؟ تا هيزم تيدابوو قيراندم، خۆم دا بهسهر لاشهى بيكيانى دايكمدا و تا برستم ليبرا گريام. دهكرووزامه و و دەمووت: دايه گيان بۆ جيت هيشتم؟ من ئيستا چى بكهم؟ زۆر دەترسم دايه! دە منيش ببه لهگه ل خۆت. "

کات بر من وهستابوو، چهمکهکانی وهك دنیا و تهمهن و ژیان تیکه لی یه کتربووبوون، تا ئه و پر ژه نهمده زانی ئازاری جوودایی له دایکم که دنیا بچووکه که ی منی سه ره وژیر کرد ئه وه نده سه خت و به ژان ده بینت، چن نارامم بگرتایه ؟ چیتر ئه و دایکه م نه بوو که باوه شی پیدا بکه م و بر نی خوشی هه لبمژم، خه میکی بیپایان بوو بو مندالیکی شه ش ساله. مه گه ر ده کرا به رگه ی ئه و کوله گرانه بگرم ؟

له بهردهممدا تهمهنیکی پپ چهرمهسهری ههبوو که وهك جانهوهر دهمی لیکردبوومهوه و بهنیازبوو پارچهپارچهم بکات. تهنانهت ژیانی لهوهودوام له هی دایکم تالتر و بهستوتر دهبیّت. له ئاستودا پهنگی پوژانی زور دژوار دهبینران.

ئازارى سمختى لينك دابران:

کاتیک هاتمه وه هوش خوم له دایکمیان جیاکردبوومه وه دایکمیان دریژ لهسه ر زه وی پالخستبوو و په رویه کی سپییان پیدا دابوو و وتم:

- كوا ژنه ميوانه كه ؟
- ژنیک له نزیکمهوه وتی:
- ژنی میوانی چی کچم؟
- ژنێکی میوان لێرهبوو، قورئانی لهسهر دایکم دهخوێند.
 - ژنه کان سهیری یه کیان کرد، یه کیّك وتی:
- كارى زور لى كردووه فهقيره، با بيبهينه دهرهوه، دهبزركينيت.

ئیتر ئه و پووداوه وه کو نهینییه ک له دنیای مندالیمدا مایه وه. دلنیام که دایکم کرچی دوایی کرد به ته نیا نه بوو و، ئه و خانمه ی له گه لدا بوو، بلیّی کی بیّت؟ له میشکی گچکه مدا له دووی وه لامی ئه م پرسیاره ویلبووم.

پووره عائشه پووی کرده ژنانی گوند و وتی:

- بروانن و پهند وهربگرن. ههرچهند ئهم ژنه ژیانی پرپوو له ناخوشی و قورپهسهری، به لام قهت دیتان واز له نویژ و دوعاکانی بینیت؟ دییه ک زفریان لی کرد شووبکات به هیوه ره کهی، وه لی ئه عارفی هه لبژارد. ئهگهر دوو سه عاتی تر ته مهنی هه بووایه به بووکی ده برا، به لام ئه وه نده عارفی خوشویست که خوای گهوره کردیه بووکی ئه و. هه میشه راست و دروست ژیا و نموونه بوو. پیرفزت بیت دووه م بووکیینیت. پیرفزت بیت کوچی ئه به دیت. لیت موباره که بیت رئینی راسته قینه تن نادیده و بیوینه بوویت.

ئیشه لا له حورمه تی ئه وه ی لیره دراوسیت بووین له دواروژدا شه فاعه تمان بن ده که یت.

ژنان دهگریان. له کاتیکدا هه مووان خهریکی ئاماده سازی زهماوه ندی دایکم بوون، ئه و جلی بووکینی مه عنه وی له به رکرد و له باوه شی فریشته کاندا فری.

دایکمیان ناشت. منیک که ههمیشه له گورستان دهترسام، له دوای ئهوهی دایکم به خاك سپیررا، بووه مال و لانهی راستهقینهم. و رفزانه به لایهنی کهمهوه جاریک ده چووم بو سهردانی و چهند کاترمیریک لهسهر گورهکهی چیچکهم دهکرد. گورهکهم وهك بهرمالهکهی دایکم دههاته بهرچاو و لهگهلی قسهم دهکرد.

تاقه دلانه واییم سه ردانی گوره که ی بوو. که ده چوومه ئه وی دلام ئوقره ی ده گرت و، بلایسه ی ناخم خاموش ده بوو و بو ساتیك ئازاری جوودایی ده ره ویه وه . دیسان ئیواره یه کی ئاوا رینی گورستانم گرتبوو. ده چوومه سه رگوری دایکم و فرمیسکم هه لاه رشت. چونکه ئه و پوژه دلام پربوو. نه نکم پینی و تبووم: "دایکت خوی کوشت. ئه گه ربه قسه ی ئیمه ی بکردایه ئیستا له مال و حالی خویدا ده بوو".

زور پربووم و دلم له نهنکم ئیشابوو. تاوناتاویک دهیووت: " بو ئهوهنده دهگریت و لوشکه لوشکته ؟ خو تو یهکهم کهس نیت دایکی مردبیّت؟ ". نیازم بوو بچمه سهر گوری دایکم و ههموو ئهمانهی بو

بگیرمه وه . ده مویست به م سکالایانه که فوکولی دلم بنیشینمه وه . به جوریك په له م بوو وه ك بلینی دایكم به و هه واله زور دلخوش ده بیت.

کاتیک نزیک بوومهوه بینیم دیسان نهو ژنه لهسهر گورهکهیهتی, به زهردهخهنهیه کی هینده شیرین و دوستانه پیشوازی لی کردم، گشت توورهییم با بردی. وتی:

- ئەوانە بە دايكت مەلى پۆلەكەم، ھەمىشە پىيى بلى كە باشىت. ھەوالى خۆشى بىق بىندە، دوعاى تازە تازە فىرببە و وەرە لىرەدا بىانلى.

سالان تیپه پین و جاریکی تر ئه و خانمه م نه دییه وه دیاره چه په لی و تاوانی ژیان ئیجگار لیمانه و ئالاوه و ئه و ژنه فریشته یه مان توراندووه .

لاپه پهی دنیای دایکم ته واوبوو، وه لی لاپه پهی کچه کهی ئه وه نده پهش و په پپوت بوو، مه حال بوو پزگاربوون لیّی.

ریّی دریّر و درکاوی و در وار ده سستی پیکرد. رووبه رووبوونه وه لهگه لا بازرگانانی شهره ف و، خوینمژان و، خیانه تکاران و رووخساره ساخته کان.. دیاربوو که به ته نیا ناتوانم باری قورسی ئه و ری سهخته هه لبگرم. رفر انی نقر گران چاوه روانم بوون. رفر انیک که جاریک سهرم سوورده ما و جاریک ئیره پیم ده برد، تاویک په ندم و ه رده گرت و تاویک شف ده بووم.

هيوام وايه كهس وهكو من لهم ژيانه پرناسۆرهدا نهژى!

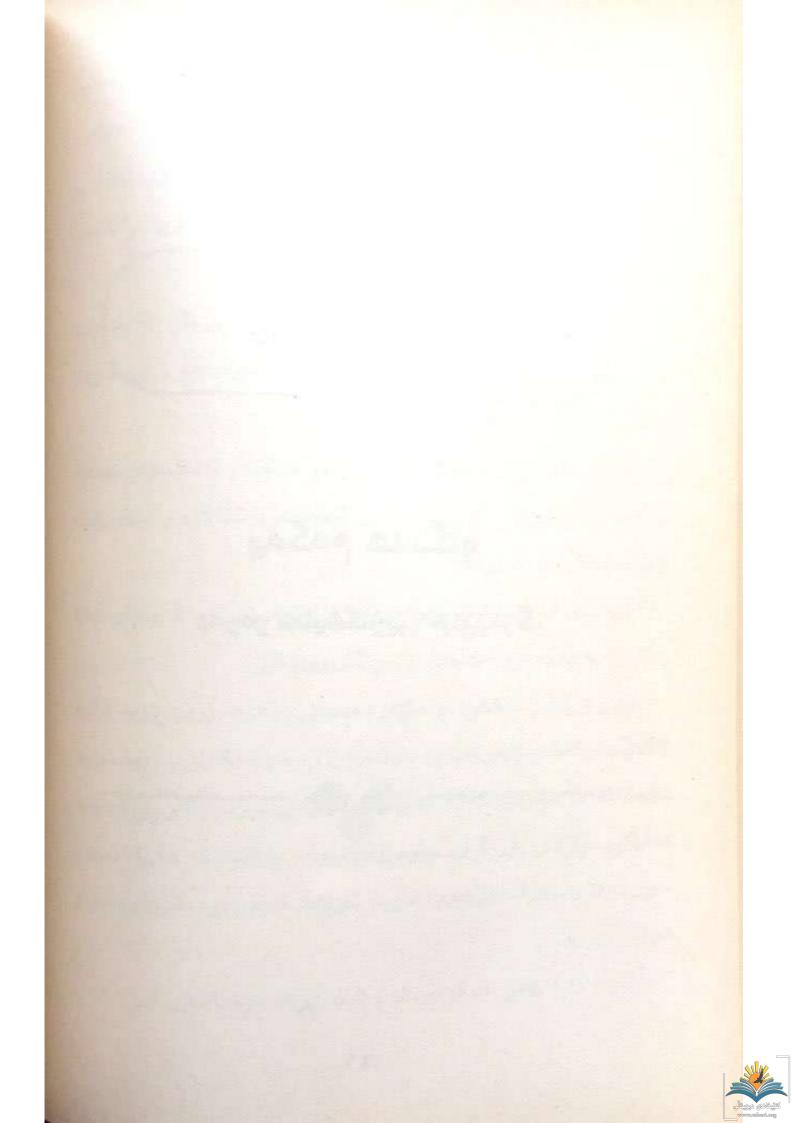

بەشى دووەم

یه کهم ههنگاو بهرهو نمایشکاریی جلوبهرگ

سالانی خویندنی سهرهتاییم له مالی باپیرمدا هاودهم لهگه ل بیکهسی و دلته نگی به سهربرد. نه نازم کیشرا و نه ئه وه ی حه زم لیّی بوو بوّم کررا. باپیرم دوای دوو سال به نه خوشی گورچیله کوّچی دوایی کرد. مامیشم ژنی هینا. بووکی تازه منی له و مالهدا نهده ویست.

تاقه هیوام پووریکم بوو، ئهویش به بووکی رویشت و تهنها نهنکمم بن مایهوه، به لام چونکه نهنکم له دایکم توورهبوو، قهت نهچووه دلمهوه و خوشم نهویست.

له چوار و پینجی سهرهتاییدا ماموستایه کی نافرهتمان هه بوو به ناوی مهرال. جلی کورت و ناجوری ده پوشی و زورجار قسه وباسی خراپیان ده رباره ی ده کرد. چه ندجاریک شوی کردبوو و ته لاق درابوو.

زوّر له من نزیك دهبووه وه ، وابزانم خوا ئه و جوانییه ی به دایکمی دابوو به منیشی به خشیبوو . هه ر فرسه تی بو هه لبکه وتایه پینی ده وتم: " ئاخ خوّزگه ئه و جوانی و ناسکییه ی تو به منه وه دهبوو"! نور هه ولّی دا منیش وه ك خوّی لیّ بکات . ته نووره که می کورت ده کرده و و قری ده بریم و فیّری میکیاژی ده کردم . پورشی ده ده بریم و فیّری میکیاژی ده کردم . پورشی ده بریم و فیری میکیاژی ده کردم . پورشی ده بریم و فیری میکیاژی ده کردم . پورشی ده بریم و فیری میکیاژی ده کردم . پورشی ده بریم و فیری میکیاژی ده کردم . پورشی ده بریم و فیری میکیاژی جلوبه رگ".

که باسی دایکم و مردنی هاته ناوهوه، وتی:

- واز له و بیرکردنه وانه بینه ، دایکت مردووه و ته واو . هه مور که سیک ده مریت . به لام خو ناکریت ئیمه ی زیندووش له گه ل مردوواندا بمرین . تو ژیانی خوشی خوت بژی . کچیکی لاوی جوان بهینه پیش چاوت . خانووی جوان ، سهیاره ی جوان و شووکردنی جوان ..کارت چییه به گور و به مردووه وه . بو له خورایی تامی ژیان تال ده که یت به هیواش هیواش ده که و تمه ژیر کاریگه ری بیر و هه لسوکه و تیه و ده یواش ده که و تمه و خانووه و ه که به ته نها تیدا ده مایه و ده یو به . زور نهینی خویی لا درکاند بووم . نه و ده یو به به یوان سوور هه لاده گه رام ، نه و زور ناسایی باسی باسی ده کردن .

دهیانوت شهوان درهنگ خه لك هاموشقی ئه و ماله ده كات. منیش خوّم چه ندجاریك هه ندیك گه نجم له وی بینی. جگه رهی زوّری ده كیشا و جارجاریش ده یخوارده وه . دنیای ئه و ته نها موّسیقا و رابواردن و سهمابوو. له بابه تی خوا و ئیماندا گالته جار و جوینفروش بوو. ده یوت: "له بری دوعا فیری گورانی ببن و رابوویرن".

به داخه وه ئه وبوو یه که م پیکی شه رابی دایه ده ستم و به زقر کردی به گه روومدا، ئه و ماموّستایه ک بوو له پوّلدا باسی زیانه کانی ئاره قی ده کرد و له ماله وه ده یخوارده وه.

مامم رۆژنك بانگى كردم و وتى:

- مەچۆ بۆ ماڭى مامۆسىتا مەرال.

پاش ماوه یه که بومان ده رکه و تکه تومه زبه پاره خوی ده فروشین شه و یک پولیس دای به سه ر ماله که یدا و گرتیان جاریکی تر ماموستا مه رالم نه دییه وه ، وه لی هه لسوکه و ته کانی له میشکمدا جینی خویان کردبووه وه ، چونکه پینی ده و تم که زور جوانم و پیویسته بهم به نمایشکاری جلوبه رگ و ، ئه و کات ژبانیکی قه شه نگ و خوشم ده بیره کاری تی کردبووم.

ئه و شته ی دهمویست، دهرچوونم له تاقیکردنه وه ی وه رگیرانی دواناوه ندی له شار و دوورکه و تنه وه له گوند بوو. چیتر نه بیستنی بوله و سه رزه نشی نه نکم و، بینینی که سانی تر و شوینانی تر. پاشان رییه ک بدوره و بوون به نمایشکاری جلوبه رگ..

دهمویست ببم به نمایشکاریی جلوبهرگ:

کاری نمایشکاریی جلوبهرگ هینده چووبووه دلمهوه، به ئاره زوویه کی مندالانه وه نامه م بق ئه و ژنه ناودارانه ده نارد تا نهینی سهرکه و تنیان له و کاره دا بد قرزمه و ه . چونکه هه رکه سیک ده یبینیم ده یوت که کچیکی زقر جوانی . ئه م ستایش و پیاهه لدانانه ئه وه نده ی تر حه زه که میان تق ختر کرده و ه .

بەرپۆرەبەرى قوتابخانەكەمان يارمەتى دام خۆم ئامادە بكەم بۆ تاقىكردنەرەكان. ژنەكەيشىي زۆر دەسىتگىرۆپى كىردم. جلى بچوك

بووه وه ی منداله کانی خویان پیده دام و جاروباریش هه ندیك پاره بان ده خسسته گیرفانه که یه و دلیان خوش ده کردم. خیزانی به ریوه به ریوه به دایکم به ریوه به دایکم دایکم دایکم دایکم دایکمی دایکمی دایکمی

له کوتاییدا له تاقیکردنه وه که ده رچووم که هه واله که میست له خوشیدا خه ریك بوو له هوش خوم بچم نه و ساته وامزانی هه موو خه یاله کانم هاتوونه ته دی به چیدا بمزانیایه پووبه پووی سه خترین تاقیکردنه وه ی ژیانم ده کاته وه و ، ته له ی بیبه زه یی یانه م بو ده نیته وه و ته نیا و بیکه سم ده کات له سه ر سفره ی گورگان ؟

قوتابخانه نوییه که م دووربوو. دوای حهوت هه شت سه عات گهیشتین. مامم بردمی و داینام. قوتابخانه که به گهوره یی و باخچه که یی و پۆله کانی و به شی ناوخویی یه که ی سه رسامی کردم.

یاریدهدهری به ریوه به رکه ئافره تیك بوو، ناوی تومار کردم. وتی:

- ماشه لا کچم چه ند جوانیت! ئیشه لا ئه م جوانییه تووشی به لات
ناکات!

تینهگهیشتم مهبهستی چییه، مهگهر دهکریّت جوانی کیشه بن مروّهٔ بنیّتهوه؟ بهداخهوه وهختیّك تیّگهیشتم جوانی ههندیّك جار ژیانی مروّهٔ لیّل دهكات، كار له كار ترازابوو.

وانه کان دهستیان پیکرد. ههر له یه کهم وانه وه ههمود سهرنجه کان که وتنه سهر من. هزیه که شهر ئه وه بوو ماموستای

مۆسىقا، مامۇستا ئايلىن، ھەر ھاتە ژوورەوە چاوى چووە سەر مىن و

- ئاى چەند جوانىت، كچم!

هاته لامهوه و هه لیساندمه سه ریی و به درین وانه که هه ولی ده دا خویم لی نزیک بکاته وه، به جوری و به درین وانه که هه ولی ده دا خویم لی نزیک بکاته وه، به جوری به بومه که سیک کچه ناشیرینه کان رقیان لیم بیت و جوانه کان به خیلیم پی ببه ن و کوره کان ده وروخولم بده ن.

ئیتر لیرهوه سوودپهرستان و دوستانی ساخته و نیهت گلاو، بهدریژایی تهمهنم ریزیان بهست.

دوو ماموستا له پولدا كاريگهرييان ههبوو لهسهرم، ماموستا ئايلين و، ماموستا فهزيلهت.

مامرّستا ئایلین پشتگیری له هاوچهرخی و سهربهستی و بیندینی دهکرد و دهیوت: مروّق ته نها ئه وکاته خوّشبه خت ده بینت که خوّی له به ندی دین پرگاربکات، ئهگینا ده بنه کوّیله ی یاسا ئایینییه کان و ژیانتان تالّ ده که ن".

ماموّستا فهزیله پای وابوو که باوه په خوا مهرجه بو ئاسووده یی ده روونی و لیبوورده یی و کاری چاك له نیّوان مروّفه کاندا.

ئه م دوو ماموّستایه هه میشه له وانه کانیاندا نموونه یان ده هیّنایه وه و هه ولّیان ده دا بیروباوه په که یان بسه لمیّنن. منیش له نیّوان ئه م دوو ماموّستایه دا ده هاتم و ده چووم. به لام کاریگه ری

مامۆستا ئايلىن زۆرتربوو چونكە ئەو زياتر پەسىنى جوانىيەكەمى دەرا و ستايشى دەكردم.

دوو سال ئاوا به ململانی تیپه پی که لهگه ل گهوره بوونمدا بیره شهیتانییه کانی ناوم و ده وروبه ریشم گهوره ده بوون و نیلوفه ری تازه ورده ورده جینی به نیلوفه ری کون له قده کرد.

کاتیک هاوینی سالی دووهه م گه رامه وه بق لادی زقر شت گورابوو. نه نکم مردبوو و مامم و نامقر نیشم له بگره و به رده ی ته لاقدا بوون. واته نه مده توانی بق رقر یک له و گونده دا بمینمه وه . هه موو رقر یکم له وی نه شه مده توانی بق رقر یک له و گونده دا بمینمه وه . هه موو رقر یکم له وی نه شه به به به وو . به دل و به گیان چاوه رینی کرانه وه ی قوتابخانه بووم .

چەند كەلوپەلىكى تايبەتى دايكمىم لەگەل خىزم ھەلگرت و گەرامەوە بىق قوتابخانە، ئەوە دوا گەرانەوەم بوو، ئىيتر ھەموو پەيوەندىەكانم بچراند.

ئەوانـــەى ھـــەولى خـــۆ لىنزيكردنـــەوميان دەدام زۆربوون:

له دواناوهندی و ئاماده بیدا ده رگاکان که وتنه سه رپشت بوّم. ههم وانه کانم باش بوون و ههم که سانیکی زوّر گرنگییان پیده دام.

به ریّوه به ریّتی قوتابخانه له هه موو بوّنه کاندا پیشکه شکاریی ده به خشی به من و ههر من نهرکی پیشوازی گهوره پیاوانی ده ولهت

که ده هاتن بۆ سهردانی شاره که ، وه رده گرت. جگه له وه ش قوتابخانه مووچه یه کی یارمه تی بۆ بریبوومه وه . له کۆتایی سالی خویندندا چه ند کی میانیایه ك داوایان لی کردم بیم به سکرتیریان.

چیتر نیلوفه ری کون نه مابوو، نیلوفه ری تازه شانازی به خویه وه ده کرد و لووتبه رزبوو به داخه وه جیاوازی نیوان ئه م دوو نیلوفه ره تا ده هات زیاتر ده بوو ، پهیوه ندی نزیکم له گه ل ئایلین خان گشت به ها مه عنه وییه کانمی پووخاند.

منیك كه جاران خوا و پیغه مبه رو به ندایه تی و ئه جه لم له یاد بوو، شهوان به ده م دوعاوه ده نووستم، ئه وا نزیكه ی سالیکه هه موو ئه وانه م له بیر چوونه ته وه .

فهزیله خان له وانه کانیدا په یامی کاریگه ری ده گه یاند و منی ده هه ژاند و سه رله نوی هه سته جوان و بالاکانی له ناخمدا ده ورووژاند. به لام هه رکه ئایلین خانم ده بینی له بیرم ده چوونه وه.

جاریکیان له وانهی ماموستا فه زیله تدا سه ری گفتوگو دامه زرابوو. کومه لیک کور و کچی گالته چی و خوبه شتزان ماموستایان دابووه به رلیزمه ی پرسیار. ئه و خویند کارانه بوون که به نزیکییان له ماموستا ئایلین ده ناسران. چه ند هاورییه کم ده یانوت که ئه مانه ئایلین خان هانیان ده دات.

کوریّك به ناوی چاداش و کچیّك به ناوی نوورای دهمراستی ئهم گرووپه بوون. ئهمانه ماددهگهرا و دووربوون له مهعنه ویهت، له

پهیوهندی نیوان کچ و کوردا گوییان به هیچ به هایه کی کومه لایه تی نهدهدا.

کچیک به ناوی خانم و کوریک به ناوی سهیدا پشتگیرییان له بۆچوونه کانی ماموّستا فه زیله ت ده کرد. به تایبه تی سهیدا که کوریکی به په په ووشت و زیره و ژیر بوو.

ههرچهنده من له هیچ یه کیک لهم گرووپانه دا نه بووم، وه لی زیاتر له ئایلین خان نزیك بووم.

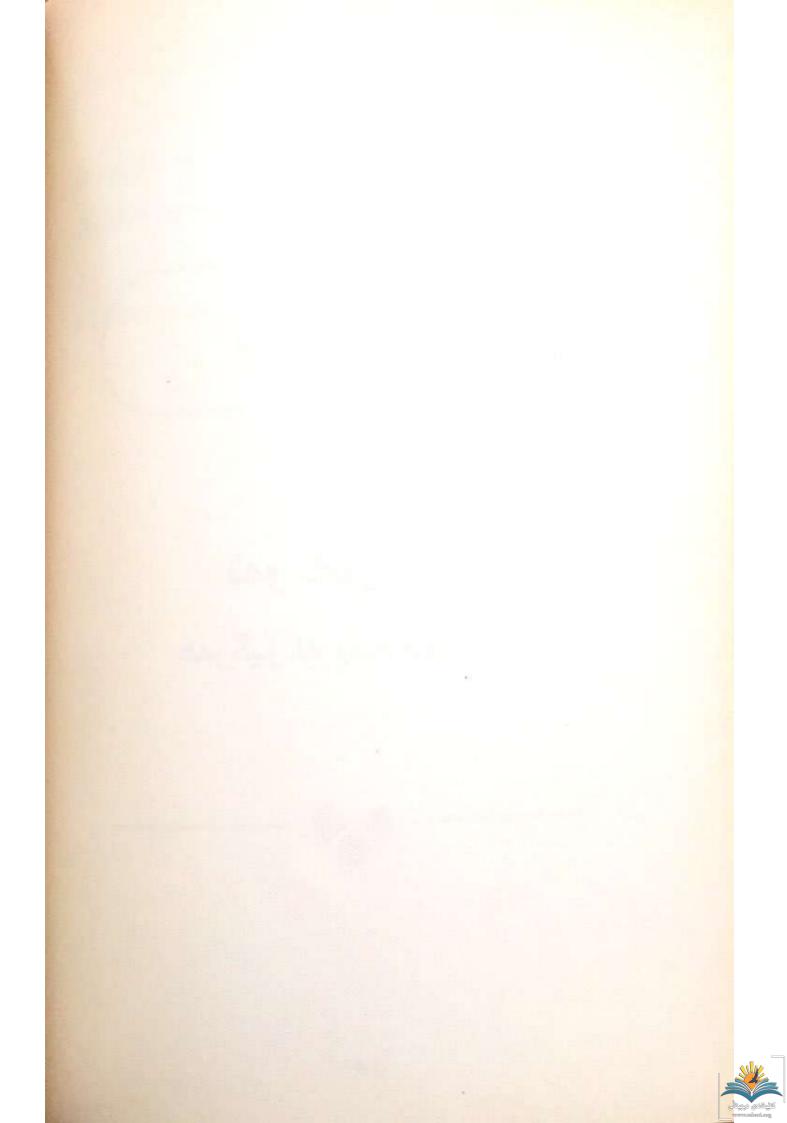

ئەو گفتوگۆيەى ھەرگىز لە يادم ناچيتەوە

گفتوگۆکەى ئەو پۆژە بە پرسىيارىكى جاداش لە مامۆسىتا نەزىلەت دەسىتى پىككىرد، بابەتەكلەش وتوويىژ بوو لەسلەر ئەو بەرنامەيەى لەسلەر بىيردۆزى پەرەسلەندن دوينىي شەوەكەى لە تەلەفزىقن نىشانى دابوو.

چاداش پرسیاری له ماموستا فهزیله ت کردو، وتی:

- مامۆستا، ئەو بەرنامەيەت بىنى لەسەر بىردۆزى پەرەسەندن؟
 بەلى بىنىم.
 - كەواپە تىڭگەيشتىت كە مرۆڭ لە مەيمونەو، ھاتووە؟

شیوازی پرسیاره که به ناشکرا گالته جاری و سووکایه تی پیوه دیاربوو. به لام ماموستا جددی و خوراگربوو. وتی:

- کورم، پیش ههموو شیتیك لهو به رنامه ته له فزین نییه دا نه گهیشتن به وه ها ئه نجامیک. به پیچه وانه وه باس له وه کرا که بیرد و نهگه ریکه نه ک راسته قینه. واته و ترا که بیرچوونیکه و به لگه ی زانستی له سه رنییه.
- بەراى تۆ ئەگەر مرۆڭ لە مەيمون پەرەى سەندبيت چ زيانيكى تيدايه؟
- خوا بیویستایه مروّقی له مهیمون دروست ده کرد، وه لی راستی موه یه مروّق بووه. بروانه کوری شیرینم، داروینیزم، واته

بیردوزی پهرهسهندن، ئایدوّلوّریایه کی ساخته و هه لبه ستراوه. هیه بهردوزی پهرهسهندن، ئایدوّلوّریایه کی رانستی له پشت نییه و ئامانج لیّی به رپهرچدانه وهی حهقیقه تی به دیهیّنانه، به لام نهیتوانیوه سه رکهوتوو ببیّت. ئهم بیردوّزه پیّی وایه گوایه زیندووان له ئه نجامی ریزبوونی هه پهمه کی مادده بیّگیانه کانه وه دروستبوون. به لام ئیّمه به دیهاتنی بوونه وه ران له ویه پی جوانی و رازاوه یسی دا و، به هاناوه چوون و ئاگاداری لا کردنیان له ویه پی میهره بانیدا ده بیاراستنیان له ویه یی میهره بانیدا ده بینین، ئه مانه کوّمه لیّک فرمانن که هه م زانست و هه م توانستی بی سنووریان ده ویّت، که ئه مه ش دیاره له مادده ی کویّر و که پر و نییه بی پیگیاندا نییه.

- كەواتە تۆ پەرەسەندن قبوول ناكەيت؟
- بروانه چاداش گیان، خوا باشتر ده زانیت. به دیهینه ری بوونه و هران له باره ی به دیهینانه و هه موو شتیکی له قورئانی پیروزدا فه رمووه.
 - چى دەلىنت قورئانى پىرۆز؟

چاداش نهم پرسیاره شی به پیکه نین و گالته وه کرد. مهبه سنی نه وه نه بود نه بود زانیاری وه ربگریّت، به لکو ده یویست به ماموّستا پابوویّریّت. به لام فه زیله ت خان چاوی نووقاند له هه لسوکه وتی به دی چاداش و ده یزانی که نه گهر نه و گویّش نه گریّت ده بیّت، وه لا

كهسانيكى ترهه ن له پۆله كه دا تامه زرۆى وه لامى پرسياره كه ن. بهرده وام بوو له سه ر وته كانى و وتى:

- حەزرەتى ئادەم يەكەم مرۆقە، چەندەھا ئايەت ھەيە پيمان دەلىن كە حەزرەتى ئادەم لە گل دروستبووه، ﴿ وَاللّهُ خَلَقَكُمُ مِن تُرابِ ثُمَّ مِن نُطْفَةِ ثُمَّ جَعَلكُمُ أَزُوجاً وَمَا تَحْمِلُ مِن أَنشَى وَلَاتضَعُ إِلّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُنطَفَةٍ ثُمَّ جَعَلكُمُ أَزُوجاً وَمَا تَحْمِلُ مِن أَنشَى وَلَاتضَعُ إِلّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُنطَورة وَلَا يَعْمَرُ وَلَا تَضَعُ اللّهِ بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمِّرُ مِن مُنْ وَكَنْ إِلّا فِي كِنْ اللّهِ عِلْمَ اللّهُ وَكَنْ اللّهُ وَلَا تَعْمَرُ وَ لِللّهُ فَاللّهُ مِن عُمُرِهِ اللّه فِي كِنْ اللّه عَلَى دروست كردووه و پاش ئەوە كە ئادەمى الله گل دروست كردووه و پاش ئەوە كە ئادەمى لە گل دروست كرد كە لە لە گل دروست كرد ئەولاد و نەوەى ئەوى لە تۆميك دروست كرد كە لە بشتى باوكەوە دەچيتە مندالدانى دايك. "

له دروستبوونی یه که م مروقیشدا هه مان ئه و قوناغانه بوونیان هه بووه که له به دیهاتنی مروقی ئه مروّدا هه ن. ﴿ اللّذِی ٓاَحْسَنَ کُلّ شَیْءِ خُلقَهُ ۗ وَبّدُ اَخْلَقَ ٱلْإِنسَنِ مِن طِینٍ ﴾ السجدة: ۷، واته: "ئه و خودایه یه هه مشتیکی دروست کردووه و به پنی حیکمه تیك دروستی کردووه و سه ره تای دروست کردنی ئاده میزادی له گله وه دهست پی کردووه."

لهم ئايه ته شدا باس له چييه تى ئهم قوره ده كريّت: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْهِم ئايه ته شدا باس له چييه تى ئهم قوره ده كريّت: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْكُنَ مِن صَلْصَالِ مِّنْ حَمَا لٍ مَّسَنُونٍ ﴾ الحجرز: ٢٦ ، واتسه: "به راستى ئاده ميزادمان له قوريّكى وشك دروست كردووه كه دهستى لى بده يت

دەنگى ليوە دينت، ئەو قورەش لە قورىكى رەشى رەنگ گۆراوى لەقالېدراوه ."

لهم ئايه ته پير فرانه وه تيده گهين كه ئافراندن به گل دهستی پيكردووه و پاشان شكلی قوری وه رگرتووه، ئه م قوره ش پاليوراوه و پيكردووه و پاشان شكلی قوری وه رگرتووه، ئه م قوره ش پاليوراوه و پوخته يه كی لی هه لبر ژيرراوه، ﴿ وَلَقَدُ خَلَقُنَا ٱلْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴾ پوخته يه كی لی هه لبرشتی ئيمه ئاده ميزادمان له پوخته يه ك له قور دروست كردووه."

پاشان ئهم قوره پوخته کراوه شکلیّکی تازه ی وهرگرتوه.

﴿ قَالَ لَمْ أَكُن لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ وَمِن صَلْصَل مِّنْ حَمَا لِمَّسْنُونِ ﴾ الحجر: ٣٣ واته: " نيبليس وتى: رەوا نييه من كرنووش بۆ به شهرى بهرم له خاكيكى ئاوازه دارى سياره نگ دروست كرابيت. "

ده به خشریّت به و پیکهاته یه . هه روه ك قورنانی پیروّز ده فه رمویّت:
وَرَلَقَدْ خَلَقَیْ کُمْ مُ مُ مُ مُ قُلْنَا لِلْمَلَیْ کَهِ اَسْجُدُوا لِاَدَم فَسَجَدُوا إِلّا الله وَلِقَدْ خَلَقَیْ کُوره فَسَجَدُوا الله وَلَه الله وَلَه باپیره الله الله والله الله والله والله

له سوورهتی نوحیشدا ئاماژه به بهدیهیّنانی یهکهم مروّق و پله به پله بهدیهیّنانی رهگهزی مروّق دهکریّت . ﴿وَقَدْ خَلَقَكُو أَطْوَارًا ﴾ نوح: ۱۱ واته: "که خوایش ئیّوهی دروست کردووه و به چهند قوّناغدا تیّیهراندوون)"

دەتوانریت بوتریت تا ئەم قۆناغە مرۆڭ ھاوشیوەیە لەگەل پووەك و ئاژەلەكانى تر لە گەورەبوون و پەرەسەندندا و ھەموویان پابەندن بە يەك ياساوە. بەلام لیرە بەدواوە بەدیهینانیکی نوی پوودەدات لە كۆرپەلەی مرۆڭدا. واتە پۆح دەچیتە جەستەوە. چونكە تا ئیرە بیكهاتهی ماددی مرۆڭ تەواوبووه. ﴿ ثُرَّ خَلَقْنَا ٱلنَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلْقَةَ بِعَلَمَا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظْمَ لَحَمًا ثُرُ أَنشَأَنَهُ خَلَقًا مُنْ فَعَالَمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظْمَ لَحَمًا ثُرُ أَنشَأَنَهُ خَلَقًا تُومِهُ مَا دى مىرۆڭ تەواوبوود . ﴿ ثُرَ خَلَقْنَا ٱلْعِظْمَ لَحَمًا ثُرُ أَنشَأَنَهُ خَلَقًا الله عَلَيْ فَعَالَمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظْمَ لَحَمًا ثُرُ أَنشَأَنَهُ خَلَقًا تُومِهُ مَا تَعْ فَعَالَمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظْمَ لَحَمًا ثُرُ الله تُعوه ئه و مُنْ المؤمنون: ١٤، واته: " پاش ئەوە ئەو تۆمەمان كرد بە پارچەیی خوین، پاشان ئەو پارچە خوینەمان كرد بە

پارچه گۆشتى، پاش ئەوە ئەو پارچە گۆشتەمان كرد بە ئىسقان، ئەوجا گۆشتمان كردە بەرى پارچە ئىسقانەكە، ئەوجا كردمان بە دروستكراوىكى تركە ئەو مندالەيە لە مندالدانى دايكى دىتە دەرەوە لەدايك ئەبى، ماشەللا چەند گەورەو پىيرۆزە خوا كە جوانترين دروستكەرىكە بە خەيالى ئادەمىزادا بىت. "

﴿ فَإِذَا سَوَيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا لَهُ، سَحِدِينَ ﴾ ص: ٧، واته: "جا
كاتيك دروستم كرد و به فوى ئه و فريشته يهى ئه و كارهى پئ
سپيرراوه له گيانى خومم كرد به به را، پوو له سهر زهوى بكهون و
سوجدهى بو به رن."

لهم ئايهته پيرۆزهشدا ئاماژه به گشت قۆناغهكانى خولقاندن دەكريّت:

﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَبِّ مِنَ ٱلْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن لَطْفَةِ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةِ ثُمَّ مِن عَلَقَةِ ثُمَّ مِن مُضْعَةٍ مُخَلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَقَةٍ لِنْبَيِّنَ لَكُمْ وَلُقِرُ فِ لَطُفَةٍ ثُمَّ مِن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُضَعَةٍ مُخَلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَقَةٍ لِنَبْيِقِ لَكُمْ وَلُقِرُ فِ الْمُرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَدِ مُسَمَّى مُن يُردُ إِلَى أَرْدَلِ الْقُمْرِ لِحَيْلًا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ وَمِنحَهُم مِن يُردُ إِلَى أَرْدَلِ الْقُمْرِ لِحَيْلِا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ وَمِنحَهُم مَن يُردُ إِلَى أَرْدَلِ الْقُمْرِ لِحَيْلِا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمِ شَيْئًا وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَاءَ ٱهْتَزَنَ وَرَبَتُ وَأَنْبَتَتْ مِن عِلْمِ شَيْئًا وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَاءَ ٱهْتَزَنَّ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَ مِن عِلْمِ شَيْئًا وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَاءَ ٱهْتَزَنَّ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن عِلْمِ شَيْئًا وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِنّا عَلَيْهَا الْمَاءَ ٱهْتَوْتَ وَرَبَتْ وَأَنْبَتُ مِن وَرَبَتْ وَأَنْبَتُ مِن وَرَبُقُ مِن الْمَاءَ الْمَاءَ لَهُ كُور بَيْوه كُومان و دودودلاييه وي ويه ويه ويه وي حقوق له ورد ببنه وه ، من تيوه م له گل دروست دوودلاييه تان به وه بكه ن ورد ببنه وه ، من تيوه م له گل دروست

کردووه چونکه باوکه گهوره ی ئادهمیزاد که ئادهمه له گل دروست کردووه ، لهوه پاش له تۆوی باوك و دایك دروستم کردوون، ئهمجا له پارچه خویننیکم دروست کردوون، ئهمجا له پارچه گوشتیکم دروست کردوون، مهیه تی خراوه ته شدیوه ی ئادهمیزاده و ههیه تی نه خراوه ته شیوه ی ئادهمیزاده و ه ه به نه خراوه ته شیوه ی ئادهمیزاده و ه ، ئهمه تان بویه بو باس ئه که م تا برانن چونم دروست کردوون. ئیمه چیمان بویت له کور و له کچ له مندالدانی ئافره تدا داده نیین تا واده ی دیاریکراوی خوی ئهمجا به مندالی له سکی دایکتان ئه هینینه ده ره وه ... " ا

ئەو قۆناغانەى كۆرپەلە پىاياندا تىپەردەبىت و ئەم ئايەتە باسيان دەكات، ھەمان ئەو قۆناغانەن كە كۆرپەلەى ئەم رۆژگارەش پەيرەوبيان لى دەكات.

داهینده ری نامیریک له کهتهلوگهکهیدا ئهوه ی دیاری کردووه که نهم نامیره چون کارده کات و پیویسته چون به کارببریت. بو نموونه له کهتهلوگی رینمایی نامیریکدا نووسراوه که به (۲۲۰) فولت کارده کات، گهر ئیمه له خومانه وه (۰۰۰) فولتی بده ینی و وابزانین باشتر کارده کات، دیاره لهم کاته دا چی به سهر نامیره که دا دیت!

به هه مان جوّر جه سته ی مروقیش ئامیریکی ناوازه و پیکهاته یه کی نایابی ده ستی توانستی خوای گهوره یه. بینگومان به دیهینه رله هه موو

۱- تەفسىرى كوردى ئايەتە پىرۆزەكان لە (خۆلاصە» تەفسىرى نامى) ى مامۆستا عبدالكرىمى مدرس وەرگىراوە.

که س باشتر ده زانیّت نهم نامیّره چون کارده کات. ماده م خوای گهوره دروستی کردووین و پیشی پاگهیاندووین که چون بژین، کهواته نهوهی لهسه رئیمه یه گویپرایه لی و جیبه جیکردنه.

- واته تق لهم سهردهمی زانست و پیشکه وتنه دا ده لیست خوا مهیه؟

تهم پرسیارهشی بن لاقرتی و به تونیکی گالته جارانه وه پرسی. ئهمچارهیان سهیدا خوی پینهگیرا و ههستایه سهرپی و وتی:

- پرسیار و وه لام و گفتوگۆش یاسا و پهوشتی خوی هه به به براکه م! ئه وه ی تق ده یکه یت به ناشکرا سووکایه تییه .

ماموّستا فهزیله خیرا که وته خوی و، دوّخه گرژهکهی هیورکرده و و ، چاداش و سهیداشی بیده نگ کرد.

هەرگيز وتاريكى ئاوام نەبيستبوو:

دوای ئهوه ماموستا فه زیله تکه و باسیکی زور خوش. راستیه که ی سالانیک بوو گویم له وتاری وا کاریگهر و به چیژ نه بووبوو، بیرمه وتی:

- مندالان به بیتاوانی دینه دنیا، به ناسانی له پوخساری پاکیاندا نهمه دهبینریت، نهم بیگوناهییه تا تهمهنی بالغبوون دریدژهی ههیه، نیتر لهم تهمهنهوه بهرپرسیاریتی دهکهویته سهرشانیان، مروّهٔ لهگه ل تاواندا پووبه پوو دهبیته وه، خوای گهوره دلی مروّهی وا دروستکردووه

که له گوناه بینزاره که سیک بو یه که مجار در قبکات بان ئاره ق بخواته وه له دله وه نیگه ران ده بینت. به لام له گه ل به رده وامبوونی سه رپیچ بدا دل هه ستیاری خوی له ده ست ده دات. وه کو چون ئامیریکی هه ستیار گه ر توز بچیته ناویه وه له کارده که ویت، مروقیش که ئامیریکی ده راسایه به توزی گوناه له پووی مه عنه وییه وه په کیده که ویت. دلی مروق که له سه ره تادا وه ک ئاوینه یه کی بال و روشن وایه ، به چلکی تاوان بیگه ردی خوی له ده ست ده دات.

قورئانی پیروز سهباره ت به گوناه ده فهرمووید: "تاوانباران به پیروخساریاندا ده ناسرینه وه".

ئه م ئایه ته باسی سه رنشینانی دوّزه خ له حه شردا ده کات. له و پوژه دا باوه پرداران به سیمای نوورانی و، گوناهباران به پووخساری په شیاندا ده ناسرینه و ه. ئایه ته که ئاماژه یه کیشی تیدایه بو ژیانی

دنیا. به لیّ، بیّباوه ران له دنیاشدا سیمایان دیاره. بیّگومان ئهو نیّوچه وانانه ی که ههمیشه له سوجده دان و ته وانه ی دانه نه وینه ته وه بیّ سوجده هه رگیز و ه ک یه ک نین. که سیّک بینایی دلّی روّشن بیّت نهم دووانه له یه ک جیاده کاته و ه .

که واته له م وانه یه و پیویسته ئه و م فیرببین که خوای گهوره هه موو شتیکی خستوته به رده ست چاکه کاران و خراپه کارانیش تا له پوژی دواییدا لیپرسینه و م دادگه رانه بیت. به لام گونا هروح چه په لاه کات و دل ده مرینیت و په وشت لاواز ده کات.

بروای بهروّح نهبوو: چاداش مهلیدایه و وتی: - روّح دهلیّیت ماموّستا؟

- بهلي رؤله گيان رؤحم وت. ههموو مرؤڤێك رؤحێكى ههيه.
 - ئەم رۆچە چىيە ؟ تۆ قەت دىوتە ؟

ئهم پرسیاره شی بن گالته کردن و قوشمه چینی کرد. به لام مامؤستا زور له وه وریاتر و ژیرتربوو تووچه ببینت، بویه ته نها به زهرده خه نه یه ک وه لامی دایه وه و به رده وام بوو له سه ر و ته کانی:

- مروّهٔ له پووی جهسته یی به و له پووی مه عنه وی و پومی مه عنه وی و پومیشه وه به دیها توویه کی نایابه، ئه و خوایه ی چاو و گوی و ده ست و قاچی داوه ته له ش، هه ست و حه زی فیربوون و خوشه ویستی و ترسیشی به خشیوه ته پوخ. ناکرینت ئه م هه ستانه بگه پینینه وه بو مادده. بو نموونه ئه گهر مروّهٔ حه زی فیربوونی نه بووایه زانسته کان مادده. بو نموونه ئه گهر مروّهٔ حه زی فیربوونی نه بووایه زانسته کان پهیدا نه ده بوون. ئاژه لان که حه ز و شه وقی فیربوونیان نبیه له و پوژه وه ی دروستکراون نه بینراوه شتیك دابه ینن و زانستیک بدورنه وه مهیدانی ئه وان زور ته سك و سنوورداره. بو نموونه ئه و ئاژه لانه ی گیا ده خون ته نها گرنگی به سه وزایی ده ده ن. وه یی مروّهٔ کاتیک له سه ریی که نه ده وی ده وی نه ماندا مه له ده که دوونیش بوی بچووکه. هه موو ئه مانه نیشانمان ده ده ده ناوه په خوا گومانه کانی ژیری مروّهٔ له ناوده بات، به لام

گهر ئهم ئیمانه نهبینت دنیایه که گومان و ناپوونی پووی تیده کات و ژیانی لی تال ده کات.

ئەو دىمەنەي ھەمووانى سەرسام دەكرد:

ههستایه سهرپی و به رهفتاریکی دوور له رهوشتهوه دهسته کانی به رزکرده و وتی:

که تق ئاوایت. خوا ههر بق تق، من دهردیکی ئاوام نیه. ئادهی خوا بانگ بکه بق ئیره، بابیت و سزام بدات. من باوه پم پیمی نیه چی دهکات با بیکات لیم..

من تاگادارت دهکهمه وه تهگهر جاریکی تر له م پوّله دا باسی خودا و لیکدانه وه دینیه کانت بکه یت ته وه بزانه که له ده ستی من پزگارت نابی من ههر لیّره ده بم پیّگه ی ده ربازبوون به خوّت و خواکه شت ناده م....

به جوریّك به ده سته واژه ی نه شیاو و قورس و به ده مدا نه هانوو به پووی فه زیله ت خاندا هه لپژا که هه موو پوّله که به مه ستی پامابوون.

ئهمه ئهوهى نیشان دهدا که نهیدهویست راستهقینه پهسهند بات.

له خواوه بوو كه سهيداش وه لامى چاداشى نهدايهوه.

رهنگیشه بیری کردبیته وه ، به م جوره ره فتاره نه مه هه رگیز نیناگات. چونکه چاداش به م حاله ی له پوله که دا گه وره ترین وه لام و نیشانه ی وه رده گرت. بیگومان وه لامیکی پر له توره یی و نه فره تا نیشانه یه میفر و خالی .

بهتهواوی لهم کاته دا بوو که چاداش له هاوارو نه په ی خوی له هوش خوی له هوش خوی چوو و به سهر کورسیه کاندا که وت. سه رسامییه کی زور پوله کهی داپوشی سهره پای ئه وه ی که ماموستاشمان له لا بوو سه رمان سوپمابوو که چی بکهین.

به په له چاداشیان گهیانده نه خوشخانه، هه واله که ش زور توقینه ر بوو هه موو که سبی سه رسبو رماو و حهیران ده کرد. وانه و پهندی زور گهوره ی ده به خشی،

چاداش مردبوو.. ئاى خوايه گيان ئەوە چ باريك بوو! ئەمە چ حالەتىكى بە ئەقل ھەلنەگىراو بوو. چ راستەقىنەيەكى باوەرپىنەكراو بوو.

ئه و چاداشه ی پر به دهنگ و ئاوازی خوّی هاواری دهکرد " ئاده ی خواکه تانگ بکه بو ئیره با سیزام بدا..".. ئهمه زوّری بهسهردا تینه په پی که به مردن خالی له کوتایی ژیانی خوّیدا دانا.

به داخه وه ئه م پووداوه به پنچه وانه لنکدرایه وه سهره پای بی تاوانی فه زیله تخان سهره تا نیر درایه خویندنگه یه کی تر دواتریش به گویره ی ئه وه ی که بیستم له کار لابرا بوو.

له و رووداوه ی چاداشدا که سهیدا هیچ تاوانیکیشی نهبوو، به لام ئه ویش سزا درا.

ئیتر ههموو مهیدانه که به چوّلی بو ماموّستا ئایلان مابویه وه میه که س ئه وی نه ده وه ستاند و قسه کانی نه ده بری به پاده یه به نه نه ده وه ستاند و قسه کانی نه ده بری به پاده یه به نه نه ده و به پووبونه وی نه و به پرشی قورس و پووبه پووبونه وی نایه سه ندی له به رامبه ر دین و دینداره کان ده نواند.

رۆژەكانمان لەلايەك بە دەستاو دەستى بى دىنىيەوە لەلايەكى تىرىش بە دۆستايەتيە ساختەكان كە لە مىن نزيك دەبوونەرە تىدەپەرى.

له و رووداوه بی ناگا بووم که ژیانم پهرتهوازه دهکات. به جوانیه کهی خوّمه وه لهناو مهیدانی گرنگی پیداندا خوّمم دهبینیه وه که سه کانی ده وروبه ریشم گورگی برسی و که سانی خاوه ن نه زموون بوون له فروشتنی گوشتی مروّقدا.

به شاجوان هه لبژیردرام:

دواناوه ندیم ته واوکرد به لام نه چوومه زانکق. چونکه له پیشبرکین جوانی گو قاریکدا به شاجوان هه لبریررابووم و ناوبانگم دهرکردبود.

ئهر پیشنیاری کار و پاره زفرانه ی خرانه بهردهستم تووشی لهخوبایی بوونیان کردم، ههر له نمایشکاری جلوبهرگ و بهرنامه ی تهله فزیونیه و تا سکرتیریی کومپانیا گهوره کان، پیزیان بهستبوو.

شورهت و ناوده رکردن به زوویی ده رگای خوّی لی کردمه و و منی بی نه زموونی خسته داوی خوّیه و منی که سیکیشم نه بوو ناگای لیّم بیّت و ریّی راستم نیشان بدات.

گهنج و جوان و بینه زموون بووم، له ماوه یه کی کورتدا شتانیکم دهست که وت که پیشتر نه مده توانی بیریشیان لی بکه مه وه، پاره زوّر و زهبه ندبوو، دنیا به هه موو جوانییه کانیه وه مهستی کردبووم، وام ههست ده کرد که به سه ر هه وره کانه وه م، ناوبانگ ئه وه نده دلّمی داگیرکردبوو، ده میّك بوو دین و ئیمان و شهره فم له بیرچووبووه وه، خو ئه گهر بشمویستایه نه مده توانی له وه ها دونیایه کدا پاریزگارییان لیبکه م.

چۆن ئەو رۆژە رەشەم لەياد دەچىتەوە؟ چۆن ئەوتەلە نەعلەتىيە لەبىر بكەم كە سووتاندمى و دنىياى رووخاندم و ھەموو شىتىكى لى لەبىر بكەم كە سووتاندمى و دنىياى رووخاندم و ھەموو شىتىكى لى رفاندم؟ بريار وابوو پياويكى دەولەمەند لەگەل سىتافىكدا بى كاريك بەنىرىت بى ئەوروپا. بى ئەو مەبەستە پارەيەكى زۆرى دامىن. شەوەكەى لە ئوتىلاك مىواندارى لى كىردم، منى بىمىنىك وەختىك ھاتمەوە ھۆش خى تروسىكەى ھىيوام كورابووەوە و پاكىزەيىيان

بردبووم. منیک که کچی شه هید بووم، چون خوم تووشی ئه و به دبه ختییه کرد؟

قیژاندم و کردم به ههرا. قری خوّم رنییه وه و له خوّم دا. به لام پیاوی چلیّس ده توت نه بای دیوه و نه بوّران. له سه رخوّ وتی:

- کچی جوان، تۆ له چ سهردهمینکدا ده ژیت ؟ باسی کچ و ژن و شتی وا نهماوه. ئه وانه رابردوو بوون. تۆ ژیانینکی خوش بری. چیت داوه به سهر ئه و تروهاتانه وه ؟ باوی ناموس و حهیا نهماوه. به ناوی ئه مانه وه خه لك ده خه له تینن.

ئهم مرۆۋانهى كه به پووكار دۆست دەنوينن، لەراستىدال ناوەوە جانەوەرن. ئەستەم بوو پزگار بوون لە دەست ئەم گورگانهى كه بەرگى مەريان پۆشىيوە، بەس خۆى نەبوو، دنيايەك پياوى چەكدارىشى لەگەلدابوو، وتى:

- به یانی به فرق که یه که ده تنیرم بق فه ره نسا . منیش دوای رق رق که دیم . دیم . که وی ستافیک پیشوازیت لی ده که ن . دوای کاره که پیکه وه ده گه ریینه وه .

ناچاربووم. شکاتی کیم له کی بکردایه؟ جوانییه کهم لیم بووبوه به لاً. خوزگه ناشیرین بوومایه و، ساده به لام ئازاد بژیمایه. ئه وکاته پزگارم ده بوو له داو و حه زی چلیسی خه لکی.

که سهیدام بینی شهرمهزاربووم:

سواری فرۆکەبووم، پاش کەمیك بینیم سەیداش لەناو فرۆکەكەدایه و بەرەو پووی من دیت. ئافرەتیکی داپوشراوی جوانیشی لەگەلدابوو. لهو پیزهی من دانیشتن. ئای خوایهگیان! دلام بەپەله لیمی دەدا. تەریق بوومەوه، پووخسارم سوور ھەلگەرا.

راستیه کهی زورجار بیرم له سهیدا کردبووه وه . به لام ئه و زور له ه دور دور به ایم نه و زور له ه دور دور به دات به کچی بی سه روبه ری وه ك ئیمه مانان . وتی:

- چۆنىت نىلۆڧەر؟ ئەمەش خىزانمە . .

وتی که ههردووکیان له فهرهنسا له کولیّجی پزیشکی دهخویّنن. دلم زورتهنگ بوو. ئهوان له شهرم و شکو و ریّنزدا جوانترین و خوشترین ژیان ده ژین. ئهی من؟ نیلوّفه ری شای جوانان؟ ئهو ئیتر گوناهکاریّن بوو له پیّناو جوانی دهرهوه یدا جوانی ناوه وه ی فروشتبوو. به خیلی زوّرم برد به ژنه کهی سهیدا. ئاماده بووم هه موو شتیکم بده م بو ئهوی له جیّگه کهی ئه و بوومایه. به لام هه زار حه یف! هه زار و یه ك له عنه ت و جوینم نارد بو ئه و ماموستایانهی منیان به م ژیانه گهیاند.

نزیکهی دوو مانگ له چهنده ها شوینی جیاوازی ئهوروپادا پیشکه شکاری سیمیناری کومپانیاکه مان بووم، پارهی نورم دهست کهوت و بوومه هوی ئهوهی کومپانیاش قازانجیکی بیشومار بکات.

به لام ئه مانه چ مانایه کیان هه یه ؟ تیری سك چی بكات له برسیتی و دارمانی پۆح؟ دلخوشی و ئاسوودهییم نه بوو.

کاتیک پووی پاسته قینه ی ئه و ئه وروپایه م بینی که خه لا له سهر زمانیان ناکه وینت خوار، تووشی شیوک بووم، چهمکه کانی وه لا زمانیان ناکه وینت خوار، تووشی شیوک بووم، چهمکه کانی وه لا دوستایه تی و خوشه ویستی و پیز و خیران مانای خویان ونکردبوو. سیستم و پاره و مافه کومه لایه تیه کانی هه بوو، وه لی پور و مرفقایه تی و خوشه ویستی خه ریکبوون وشکیان ده کرد.

مالان وهك ئوتيليان لى هاتووه، يهكبوون له خيزانهكاندا نييه. ههركهسه و ژيانى خوى ده ژى و نامق بوون به يهكترى. لهوى پووداويكم بينى و نرخى تهنانه ت شپرزه ترين خيزانى لاى خقمانم بق دهركهوت.

سهردانی مالیّکمان کرد. وهختیّك کچهکهیان گهیشتووه ههژده سال دایکی پیّی وتووه: " ئیتر شویّنیّك بو خوّت بدوّزهرهوه. چیتر ناتوانیت لیّره بریت. گهوره بوویت و پیّویسته خوّت خوّت بریهنیت ".

کچهی داماو له مال دهرچووه و ههولنی داوه کارین پهیدابکات و ژیانیکی نوی دابمهزرینیت، به لام سهری نهگرتووه و هاتووه ته ه مالهوه. دایکی پینی وتووه: " ژووریکت به کری دهده می. چیت خواله ده بیت پاره کهی دانییت. حه زده که یت لیره بمینه رهوه، ناته ویت به شوینیکی تر بدوزه ره وه "!

که نهمهم بیست له رز دایگرتم. باوکان و دایکانی خومانم بیرکه و ته ناماده ن له به ر پوله کانیان گیان به خت بکه ن. داپیره کان هاتنه پیش چاوم که له به رکوره زا و کچه زاکانیان خه و له چاویان ده توریّت. بیرم له و خوشك و برا گه ورانه کرده وه که ژیانیان بر برا و خوشکه بچووکه کانیان ته رخان ده که ن. که وایه نهمه بوو بوی پاسته قینه ی نه وروپای مودیّرن!

ئامادهم له دییه کی بی ناو و بی پیگای ئهنادولدا که خهلکه که ی دلیان پره له خوشه ویستی، ته مهنیك به رمه سهر نه ك له مهمله که تیکی ئاوا مؤدیرندا که مروقایه تی تیدا نه ماوه. به خهیال شکاوییه وه له ئه وروپا گه رامه وه. به لام ئه و خیانه ت و دووروویی و گوناهه ی ناو ئیمه تا ده هات پترده بوو.

راوچياني مروّق ههموو شتيكيان پيس كردم:

تاجی شاجوانیی پۆحسی کوشتم و ناخی بهتال کردمه و باوه په کهمی پووخاند، لهبری ئهوه ی بهخته وه ری و ئاسووده بیم بۆ بهینیت. چوار سالی پیك دهوله مه ندان و پاره داران و پاوچیانی مروّهٔ و ته له که بازان و گورگانی برسسی، بووبوونه پهروانه ی ده ورم. ئیتر کهسیتی و پاکیزه بیم له که داربوو و که و ته ژیرپی.

له و سالانه دا پووداوگه لینکی پر پهند و عیبره تم به سه رهات. یه کینک له وانه نه وه بوو تیوه گلابووم له گه ل گروپیکی چه ته و مافیادا. ئه م

گروپه منیان وه کو قولاپ به کارهینابوو له کاره پیسه کانیاندا. دووجار له سهر مادده ی هزشبه رچوومه زیندانه وه . چه ندجاریکیش پولیس له سهر مهسه له ی پهوشت لیکو لینه وه ی له گه ل کردم. نه مانه هینده که سیتییان پووشاندم نه فره تم له خوم ده کرد.

له و سالانه دا گه نجیکی پاك داوای کردم. شوفیری سهیاره کهم بوو. کوریکی باش و سه پاست بوو. بریارمان دا هه لبیین. دهمووت به شکم ببیته هویه ک و له و ههموو نه گریسییه پزگارم ببیت. نازانم له کویوه پییان زانی و گوییان لیبوو. هه ر له ئه سته مبول ده رچووین گهیشتنه سه رمان. به قر کیشیان کردم و زوریان ئه شکه نجه دام. درندانه کوره هه ژاره که یان له پیش چاوم کوشت. هه رکاتیک بیرم بکه ویته وه دام ده گوشریت و فرمیسک ده پرژیته چاوم.

کاتیک ده روانمه تاوانه کانم و دهبینم کچی باوکیکی شههید و دایکیکی پاك و بیگهردم، قیزم له خوّم دیّته وه.

رووداویکی سه یری تریش له مزگه وتی سولتان ئه حمه د به سه رم هات. یه کشه ممه یه ک بۆ ئه وه ی تۆزیک دووربکه ومه وه له و دنیا تاریک و چلکنه و که میک هه وای مه عنه وی هه لبمرثم که زوّر بیرم ده کرد، به شه رم و پووزه ردییه وه چوومه مزگه وتی سولتان ئه حمه د. ده مویست دوعا و نزا تاقیبکه مه وه. بریارم دا بچمه حزووری ئیلاهی و داوای پاکبوونه وه ی لی بکه م. مزگه و ته که قه ره بالغ بوو. خه لکی وه ک فریشته ی پاک پوویان کردبوه خوای خوّیان و پاز و نیازیان فریشته ی پاک پوویان کردبوه خوای خوّیان و پاز و نیازیان

دهگۆرپهوه و به کول ده پارانه وه . ئه ی من؟ من ده بوو چی بکه م؟ به چ رویه که وه داوای لیخوشبوون بکه م؟

ههر لهویدا که و تمه سه رئه ژنق، وه ك ئه وه ی بمه و یت له مرق شه کان رابکه م و له ناو خق مدا ون بیم. ده ستم گرت به ده موچاومه و و که و تمه گریان. نازانم چه ندیک نا لاندم و نووزاندم و هه نسکم دا.

یه کیک شانی راوه شاندم، ئاورم دایه وه، ژنیکی تهمه ن مامناوه ندی داپوشراوبوو، وتی:

- تۆ ئەو نىلۆڧەرە بەناوبانگەيت؟

برؤکانی گرژ و تووره بوو. به ترس و شپرزه یی یه وه وتم:

- بەلى ئەوم.

هینده به خهشم و قینه وه لینی پوانیم وه ختب وو دالم بوه ستیت.
پشتی تی کردم و پویشت، وه ک ئه وه ی بالیت: " تو لیره کارت چیه ؟"

ههرچونیک بوو خوم گهیانده ده ره وه ، نازانم چهند له حه وشه ی مزگه و ته که دا گریام . ئیتر نه مروقه کان و نه مزگه و ته کان منیان نه ده ویست .

ئه و ئیواره یه بریار وابو و بن پیشکه شکردنی پروکگرامیک بچین بن شاریکی تر. پیداگریم کرد له سه رئه وه ی که به تهکسی ده چم. دهمویست که میک سه یری ده وروبه ربکه م و میشکم هیوربیته وه. هه رواشم کرد.

رووداوێکي ئوتومبێل:

لهسه رینگه که ماندا دوو سه یاره به یه کیاندا دابوو. برینداره کان هاواریان ده کرد. ئیمه ش خیرا هاواریان ده کرد. ئیمه ش خیرا برینداری کمان له گه ل خومان هه لگرت و بردمان بو نه خوش خان برینداری کمان له گه ل خومان هه لگرت و بردمان بو نه خوش خان کچیکی گه نج بوو. حالی زور خراپ بوو، له خه سته خانه و تیان بیمه ی کومه لایه تی نیه و چاره سه ری ناکه ین. منیش پیشه کی پاره که م دا و کومه لایه تی نیه و چاره سه ری ناکه ین. منیش پیشه کی پاره که م دا و له وی پرونیشتم. دوای چه نده ها سال بو یه که مجار هه ستم به تاسووده یی ده کرد به یارمه تیدانی که سیک ، وه لی ته رم و لاشه کان له به رحوون مه رگ چووبووه که لله مه وه و هه رچیم ده کرد بوئه وه ی له بیرم بچیته وه بیسوود بوو.

له و شوینه ی بوی ده چووین پووداویکی چاوه پواننه کراوم پیش هات. پووداویکی ئه وه نده نه خواز راوبوو بو یه که مجار له ژیانمدا دلته نگ ده بووم به وه ی که بوچی شانسم نه یهیناوه له پیگادا تووشی پووداویکی هاتوچو ببوومایه و بمردمایه.

پیشکه شکاری پروّگرامیّك بووم، بینه ریّکی زوّر هاتبوون و که سانیّکی زوّر گرنگییان پیّده دام، سه روّك کاره که م له دووره و چاوی لیّ نه ده ترووکاندم و تاقیبی ده کردم، ده ترسا له وه ی خوّم بدزمه و و هه لبیّم یان له گه ل کوّمپانیایه کی تردا ریّکبکه وم، چونک من بوّ نه وان کلیلی گه نجینه و سه روه ت بووم، بوّیه زوّر به وریایی یه و باگایان لیّم بوو.

برّ ساتیک له بینه ره کان نزیک بوومه وه و ئه وه نده م زانی ده نگی گولله هات. کسپه له شانی چه پمه وه هات. دووه م فیشه ک دای له پشتم. دیاربوو ته قه که ره که ویستبووی بینی به دلمه وه، به لام سه ری نگرت. له چاوتروکاندنیکدا بوو به هه را و بگره و به رده . هه ستم کرد سه رم گیژد ه خوات و به رچاوم په ش ده بیت. له جینی خوّمدا که ویم.

کاتیک له نهخوشخانه چاوم هه لهینا نهفره تم کرد له وه ی هیشتا ده رشیم. مهرگ تا به رپیم هاتبوو، چون له دهستم دا؟ مهگهر چی دهبوو نهگهر گولله که چهند په نجه یه ک زیاتر نه ولای بگرتایه و له دلم مهلچه قیبایه؟ چی دهبوو دلی پهش و تاوانبارم به خوین بشوررایه و بال ببوایه ته وه ؟ نهبوو و نهبوو.

زور خهفه تم خوارد که له و پووداوه دا نه مردم، چونکه ژیانم زور بی واتا بوو، بووبووه باریکی قورس له سه رشانم. پوژبه پوژ گوناه ناخمی ناریکتر و ویرانه تر ده کرد. به لام بوّم ده رکه و تکه هیشتا له قوولایی للمدا ئاسه واری پاکی و دروستی ماوه، چونکه نه فره ت له کاره خراپه کانم ده کهم و بیزیان لی ده که مه وه. ئهمه بوّ من مایه ی هیوابوو من ئهم ژیانه م نه ده ویست. من پیشتر نه مده زانی کوتایی یه که ی به نیره ده گات. تا گهردنم له گوناهدا نوقمبووه ماوپیی به د و چاولیکه ربی کویرانه ویرانیان کردم.

ده بوو کوتایی نیلوفه ری ئه مانه تی دایه و کچه جوانه که ی یادگاری بابه به م شیوه یه بیّت؟ نه مده توانی به و جوّره به رده وام بم. بریارم دا

یا خوا ده رگای پاکبوونه وهم بو ده کاته وه یا به دهستی خوّم کوتایی بهم ژیانه ده هینم. به گینا به م نازاره وه نه مده توانی بژیم.

ئه و کهسهیان گرت که گولله ی پیّوه نام. تومه ز مامم به کریّی گرتووه بو ئه وه ی بمکوریّی بمکوریّی بمکوریّی به کوریّی به خوایه گیان! ته نانه ت ئه م هه واله ناخوشه ئومیّد و هیوای پی دامه وه . که واته هیشتا که سیّك هه یه له ریانمدا که خوی به خاوه نی من ده زانیّت و ئاگای لیّمه! که واته که سیّك هه یه ناوی منی بیر ماوه و ده لیّت: "نیلوّفه ری ئیمه پیّی چه وتی هه لبراردووه"!

ئه و پرووداوه ده رگای ئومیدی لی کردمه وه ماده م هیشتا به م حاله شمه وه یه کیك به دوامدا ده گه پیت تو بلییت بمتوانیای ده ربازبیم ؟ یا به ژیان یا به مردن . . جیاوازییه کی نه بوو، هه ردووکی بر من پزگاربوون بوو.

ههرچهنده زفریان لی کردم و ویستیان بیدهنه دادگا، به لام من له تهقه که ره که خوشبووم و چووم بو سهردانی و تهنانه ت پارهشم دا بو ئه وه که وی نید دان ده ربچیت. پیم وت: خوا لیت رازی بیت برا نه تتوانی بمکوژیت، به لام ئیشه لا ئه مهوله ده بیته مایه هه ستانه و و زیندووبوونه وه ی من ".

نزیکهی پینج سال دهبوو له و ژیانه نهگریسه دا چهقیبووم. پینج سال که گشت جوانییه کانم تیدا دوّراند. پینج سال که ههر روّده و زیاتر نغرودهبووم و پتر پیردهبووم و لهخوّم دوورده که وتمهوه.

بارمهتی ریکخراوه خیرخوازییهکانم دهدا:

له ههموو ئه و ماوه یه دا شتیکم له یادنه کردبوو. له کوی دا هه ژاریک و نه بویه کم بدیبایه یارمه تیم ده دا. ته نانه ت زفرجار پاره م ده کرد به خیر بو پوخی باوك و دایکم و ده منارد بو مزگه و ت و کورسی قورئان فیرکردن. به لام نه مده زانی خیری که سیکی وه ك من چه ندیك دایك و باوکمی دلخوش ده کرد.

ههر له و ساله دا پاره یه کی زورم به خشیبوو به ریکخراویکی خیرخوازی. ریکخراوه که کوریکی له ژیر ناونیشانی (با خیران بریه نینه وه) سازکردبوو و منیان داوه ت کردبوو. منیش به ناچاری چروم، بیگومان له گه ل حیمایه کانمدا.

یه که م که س که بانگ کرا بق سه ر شانق که ئه وینی نهینیم، دلداری کنونم، سه یدابوو! ئای خوایه گیان! وه ختبوو ریک له ویدا ببووریمه وه!..

تومه زله کۆلیجی پزیشکیدا خهریکی لیکولینه وه به لهسه ر خیزان، ئه ویشیان وه کو میوانیک داوه ت کردبوو، وتاره که ی ئه وه نده جوان بوو بو ساتیک بردمیه وه بو سالانی خویندنم، بیرم دیت جاریکیان لیم پرسی:

- تۆ بۆ لەگەل كچان قسە ناكەيت؟
- لهبهرئهوهی کچن. دهبیّت بابهتیّکی پیّویست ههبیّت بو باس کردن ننجا..

- ئى خۇ من ھەم٠٠٠

له بهرامبه رئهم په فتاره بویر و بیشه رمانه یه ی منه وه ، ئه و وه ای کچیکی به حه یا سه ری داخست و پقیشت، به داخه وه هه رگیز نه متوانی ئه و هه سته ی ناخمی لا بدر کینم یان ئه و نه یده ویست تیبگات. له وانه شه چاك منی ناسیبیت و وتبیتی: " ئه مه به که لکی ها وسه ریی نایه ت"!

پیکاویهتی. من و ژنیکی سه لاریان کوا وتووه ؟ ده مزانی مه حاله، به لام هیشتا نه مده توانی ئاسه واری ئه و خوشه ویستیه له دلم ده ربکیشم که له و سالانه دا به رامبه ری دروستبووبوو. خوزگ ئه و کاتانه توزیک پووی ده دامی و پیم نه ده نایه ئه م دنیا نه فره تیه و نغروی گوناهی چه په ل نه ده بووم. تووشی نه خوشی ناوبانگ و له خوبایی بوون نه ده بووم.

سهیدا له وتارهکهیدا باسی لهوه دهکرد که فلوّرت نابیّته پیشهکی بو هاوسهرگیرییهکی تهندروست.

۱- فلۆرت، flort : به مانای ژیانی ئازادانه و بی ماره یی کوران و کچانی لاو پیش هاوسه رگیری. واته ژن و میردایه تی به لام به بی بوونی په یوه ندی یه کی یاسایی و ئایینی له نیّوانیادا. هاوسه رگیری تاقیکراوه شی پی ده و تریّت. واته ئهگه رکور و کچ یه کتریان به دل نه بوو جیاده بنه وه و هاوسه رگیری ناکه ن. سه رده مانیک له روّژناوا به رگری لی ده کرا به گومانی ئه وه ی گوایه مه رج و پیّویستی یه بی هاوسه رگیریی کی دامه زراو و به خته و هر. (وه رگیری)

له راستیدا ئه و ژیانی نیلوفه ریکی ده خوینده وه که له میژه هه مو و موانی و پاکیتیه کانی دو راندووه به جیم به خوم نه ده گرت و ئه مدیو نهود بود ده کرد به شکم ئه مه خوایه بزانیت که منیش لیره م، به لام سه ده یف نهیده بینیم و نهیده ناسیمه وه ، چونکه شوینه واریک له نیلونه ری رابردوو نه مابوو.

هیچ شتیک به ناوی هاورییهتیهکی پاکی نیوان کور و کچ، بوونی نییه:

ههمووان گوییان بو سهیدا هه لخستبوو. هه والیکی ده خویده وه که مووان گوییان بو سهیدا هه لخستبوو. که والیکی ده خویده وه که ویزنامه یه کدا چاپ کرابوو:

- هاوپنیه کم هه بوو زورم خوشده ویست و واشم ده زانی ئه ویش منی خوشده ویت. هه موو پوژیک ده چووینه ده ره وه و پیکه وه بووین. هاوپنیه تی یه که مان بیگه رد بوو. به و جوره زیاتر یه کترمان ده ناسی و به باشترین شیوه خومان بی هاوسه رگیری ئاماده ده کرد. پیمان به باشترین شیوه خومان بی هاوسه رگیری ئاماده ده کرد. پیمان ده بود تا هاوسه رگیری کاتیی بی ماره یی ". پیمان وابوو که ئه مه پاستی یه و هیچ هاوسه رگیری یه کی پاسته قینه بی ئه م قوناغه مشرکه وتوو نابیت. ده بوو پیشتر ئاماده بین بی هاوسه رگیری یه کی به خته وه رانیت. ده بوو پیشتر ئاماده بین بی هاوسه رگیری یه کی به خته وه رانه و به به نابی پیکه وه و مانگان تیپه پی و شکل و ئاپاسته ی به خته وه رانه و مانگان تیپه پی و شکل و ئاپاسته ی ناماده بین بیکه و ماوزیوه واته بیکه و مووی پیم بیکه و ماوزی و ماور پیم باین بیکه و هاوپیکه م جیاوازبوو، واته نه ناماده بود پیی باین بیکه رد و هاوپیده تی. کاتیك هه ستم به مه کرد

کارله کار ترازابوو. ئهوه ی ویستی له منی سهند و لیپدا رویشت. منیش به ته نیایی و دوراوی مامه وه .

عاده تی کومه لگه که م جیاوازه، ئیمه له ئه وروپا و ئه مریکا ناژین. بویه له مه دا هه له ده که ین. گهر پشتگیری له فلورت بکه ین به مانای "پیکه و ه بوی بی ماره یی" و "هاوسه رگیری تاقیکراوه"، ئه مه واتای پووخاندنی خیزان و هاوسه رگیری به خته و ه رانه یه.

ئه وانه ی تی قری فلورت ده نووسن زور جوان و قه شه نگده یخه نه پوو. ئیمه شه به مه ده خه له تین. ده لین: "خو پیاوان زه لام ناخون، قه یچیکا پیکه وه بن و بگه رین و رابوویرن. به دلتان بوو شووی پی بکه ن، نه بوو جیاببنه وه ".

ئه چیروکی خیانه ته زور کاری لی کردم. ده تووت سه رگوزه شده ی منه. نه فره ت و جوینی زورم نارد بوئه ماموستایانه ی ئه م ژیانه دروییه یان لا جوان کردم. له دواروژدا یه که مین که سانیک که یه خه یان ده گرم ئه وانن.

سەيدا بەردەوام بوو:

- فلۆرت و پیکه وه بوونی کچ و کور، جاریک به نیهتی باش و جاریک به نیهتی باش و جاریک به نیهتی خراپ ده کریته باس و خواسی کومه لگه، به داخه وه پسپور و ناپسپور، هه ریه که یان شتیک ده لین له باره یه وه، بویه ده بنه مایه ی سهر لیشیواندنی خه لکی، هه یه به نیه تیکی پاک و به ویژدانه وه باسی ده کات، هه یشه بو ئه وه ده یوروژینیت چونکه دوژمنی هه موو به هایه کی مه عنه وی و دینی کومه لگه یه.

ئیمه بی بریاری له پیشینه و به کورتی هه ول ده ده ین له ژیر پوشنایی زانست و ژیری و کومه لگه و به ها ره وشتی یه کاندا هه لیبسه نگینین. چاکه ی چییه و خراپه ی چییه ؟

ئەوانەى پىشتگىرى لە فلۆرت دەكەن دەلىن ھاورىدەتى كىچ وكور پاستى يەكى ژيان و بەلگەنەويسىتە. چۆن كور وكور و، كىچ وكچ ھاورىن، كىچ و كورىش دەتوانن ھاورى و دۆسىتى يەكترىن. ئەمە پىرىستى يەكى بەشارستانىيبوون و ھاوچەرخى يە. جگەلەمەش كىچ و كور نۆر باشىتر لەيەكتر شارەزا دەبىن و ئەمەش دەبىتە ھۆكار بى ژيانى خىزانىي بەختەوەر و تەمەن درىيد.

ئه وانه شی دری ده و هستنه و هده لین: "پیکه و ه بوونی بی ماره بی و ه اوسه رگیری کو پان و کچانی لاو و نه بوونی هیچ په یوه ندی یه کی یاسایی له نیوانیاندا، ههم پیچه وانه ی به ها په و شمتی یه کانه و ههم مه ترسیدار و زیانداره بو ژیانی ها و سه ریتی یان. نه گه ر دوو گه نج

یه کتریان به دل بیت و به مه به ستی ناماده کاری بو هاوسه رگیری بیانه ویت زیاتر یه کتر بناسن، نه مه زوّر ناسایی یه . له شوینیکی گشتیدا یان له گه ل بوونی که سی سیهه مدا ده توانن بدوین و شاره زای یه کتربین . له چوارچیوه ی به ها په وشتی و کومه لایه تی یه کاندا یه کتری ده ناسن . نیتر پیویست ناکات چه نده ها هه فته و مانگ به ته نیا پیکه وه بن ."

فلۆرت چەندىن گەنجى لەناو بردووە:

ئهگهر مهبهستیشمان ئهوهبیّت که کچ و کوپ چهنده ها مانگ، به لکو چهند سالیّك بی پهچاوکردنی یاسا ئه خلاقییه کان پیّکه وه برین، ئهمه نه پاستیه کی لوّژیکی و دینییه و نه به لگهی زانستیی لهپشته. واته ئهگهر مهبهست له ناسین بیّت چهنده ها جار ده توانن لهگه ل بوونی که سی سیّهه مدا یه کترببینن. به لام ئهگهر له ژیّر ناوی فلورتدا ئاره زووه گه نجانه کان تیربکریّن، که س لهگه ل ئه مه دا نییه.

سهیدا له وته کانی به رده وام بوو و هه موو سالونه که به دیققه ته وه گوییان بو گرتبوو:

- من وه ک که سیک که له ئه وروپا ژیاوم ده مه ویت هه ندیک ئه زموونی خومتان بو بگیرمه وه . ئه م چه ند سالانه ی رابردود به داخه وه له زور جینگه ی ئه وروپادا فلورت (هاوسه رگیری تاقیکراوه) به نامانجی له ناوبردنی پیروزیی هاوسه رگیری، بووبووه موده . هه ندیک

ب گرمانی ئه وه ی هاوسه رگیری به خته وه رانه مسوّگه رده که ن، ده ستروری " پیش ئه وه ی بیکریت تاقی بکه ره وه "یان جیّبه جی کرد. گرابه ئه و دوو گه نجه پتر له که سیّتی یه ك تی ده گه ن و پی خوشه که بر هاوسه رگیرییه کی ته ندروست. ئه وه ی جیّی سه رسوورمانه ئه وه یه که ئه م دوو لاوه ماوه یه که پیّکه وه وه ک ژن و میّرد ده بین و گه ریکبین ده بیّته هاوسه رگیری، ئه گه رنا ده توانریّت دووه م و سیّهه م و مید...تاقی بکریّت وه ، ئه مه له کاتیکدایه که هه ردوولا له هاوسه رگیری کاتیدا لایه نی خراپیان بو به رامبه ر ده رناخه ن . هه میشه به وریایی یه و مامه له ده که ن. هیچ کات سروشتی و واقیعی نابن به مهموو ساتیک له ترسی جیّهیلّراندان . به هه ست و شه وقی گه نجانه وه مه ولّ ده ده ن خوّ له به رچاوی یه ك خوشه و یست بکه ن .

له قوناغی فلورتدا هـهردووکیان ده لین: " ریّك ئهوهیه که دهمویست. له ههموو رپوویه که وه له گه ل یه ک دهگونجیّین". به لام له گه ل ته واوبوونی مانگی هه نگوینی و ده رکه و تنی رپووی راسته قینه ی ههردووکیان، کیشه کان ده ست پی ده که ن. بوی ده رده که ویّت له گه ل که سیکی هه له دا هاوسه رگیری کردووه، راستر بلیّین ده گاته ئه و نه به مه و که سه نییه هاوسه رگیری له گه لدا کردوه به خونکه له کاتی فلورتدا بو خو خوشه ویستکردن ههموو شتیك چونکه له کاتی فلورتدا بو خوی ناکاته وه و ته نها گوی به حه نی به رامیه رده دات.

ئهم دووانهی که تهنها ههستی عاتفی کوی کردوونه ته وه، کاتیل جوش وخروشی پومانسیه تده نیشینته وه و به چاوی ئه قل یه کتری هه لاده سه نگینن، ئیتر لیره وه ریك نه که و تن و لیك حالینه بوون دهست ییده کات.

هاوسهرگیری تاقیکردنهوه:

تهنانه تهنانه ئهمریکا که سهرچاوهی (هاوسهرگیری تاقیکردنه وه)یه، ئیستا به چاوی په خنه وه لیّی ده پوانریّت. چونک وه ها هاوسه رگیرییه ک پیروزیی خیّزان لهناوده بات. ئافره تان وه کو کالایه ک لیّ ده کات که پیش کرین تاقیده کریّنه وه.

ته نها ژیری و هه ست به س نییه بن هاوسه رگیری و دامه زراندنی دامه زراوه یه کی پیرفزی و ها خیزان. ئه و لیکولینه وانه ی له ئه وروپادا له سه ر فلورت کراون ئه نجامی باش ده رناخه ن.

گریمانهی جیابوونه و ه نیوان ئه و جووتانه دا که فلورتیان پیش هاوسه رگیری کردووه و ئه وانه ی نه یانکردووه له سه دا په نجا زیاتره نهمه ش ئه نجامی لیکولینه وه یه که داتای په نجا سالی تیدا به کارها تووه .

جیفری لارسون، تویژه رله زانکوی بریگهام یه نگ، ده لیّت: " ئه کچ و کورانه ی پیش هاوسه رگیری پیکه وه بوون، له هاوسه رگیریا ئه وه نادوزنه وه که خهونیان پیّوه ده بینی. ناتوانن خیزانیکی

هاوسهنگ و دریزخایه ن پیکه و ه بنین ". لارسون ئه و خالانه ی که درایه تی فلورتی پیش هاوسه رگیری ده که ن، ریز ده کات:

۱- کور و کچ دوای هاوسه رگیری رهسمی تیده گهن که ژیانی پیشویان یاسا رهوشتی و کومه لایه تییه کانی به زاندووه و لیّی به شیمان ده بنه وه و ویژدانیان ئازاریان ده دات.

۲- به موی ژیانی نایاسایی و پابه ندنه بوونیان به به ما نه خلاقییه کانه و هنوانیان له گه ل دایك و با و کیان تیکده چیت.

۳- تووشی نائومیدی دهبن کاتیک دهبین پیکهوهبوونی پیش هاوسه رگیری هیچ سوودیکی نهبووه بر سه قامگیرکردنی خیزانه که یان.

3- ئه و منداله نایاسایی یانه ی له ئه نجامی فلورت له دایکبوون یان ئه و مندالانه ی به هوی جیابوونه وه وه بیکه س ده میننه وه، ده بنه مهترسی بر سه رکومه لگه.

ئه و کچ و کوره گهنجانه ی که هیشتا ماره یی یاسایی لهنیوانیاندا نییه و پیکه وه ده ژین، زورجار هه موو سنووره کان ده به زینن، چونکه خوگرتنه و و پاریزکردن ئه سته مه مه و به رویه نوربه یان پیش ماره برین جیاده بنه وه . گومانیش له سه رکچه که دروست ده بیت.

له تویزینه و ه یه دا له ئه لمانیا ده رکه و تووه که له سه دا هه شتای نه و خیزانانه ی له ئه نجامی فلورت پیکها توون، تووشی هه لوه شانه و ه ده بن. نه مه ش هه والده ری دو خیکی نائاسایی و ترسناکه .

له پاش ئهم داتا مه یدانییانه ئه م پرسیاره ده کهم: ئایا پیاوو ژن ده توانن ببنه هاورینی راسته قینه ؟

دەمويست تەمەنىك لەگەل تۆ بريم:

سهیدا به پیشکه شکردنیکی جوان و دهنگی کاریگهری بووبووه جینی سهرنجی ئامادهبووان، یان من وام ههست ده کرد. وتاره که تا بلینی زانستی و لـقریکی بـوو، هـهروه ها به لگـه و داتای مهیدانی بابه ته که بابه ته که یان به پیز کردبوو. گویگرتن لینی و قه ناعه ت نه کردن و ته نانه ته مهست نه بوون، شتیك نه بوو به دهستی من بینت. من له دنیای خوّمدا نوقم بووبووم و لیپرسینه وهم له گه ل روّحمدا ده کرد.

ئاه سەيدا ئاه! چەند ويسىتم لەگەل تۆبم و تەمەنيكت لەگەلدا بەسەرببەم، خۆزگە دەتزانى!..

سەيدا ھاودەم لەگەل چەپلەى ئامادەبووان چووەوە جيى خوى. نۆرم حەزدەكرد بچىم بىۆ لاى، بەلام بىه چ روويەكمەوە؟ پەشىمان بوومەوە.

ههرچی پیاوبوو دهیویست قسه یه کم له گه ل بکات و بووبوون پهروانهی دهورم، که چی من ته نها دهمویست بگهم به سهیدا. به لام ههرچه ندم دهکرد دهستم نهیده گهیشتی، زور له وه پاکتربوو دهستی گوناهکاری منی بگاتی. جگه له وه ش ئه و خیزانداربوو. خانمیکی شیرین و بیگهرد ژنی بوو.

له وه دابووم حساب و کتابم له گه ل نه فسی خوّم دا ده کرد کاتیّك دیمه نیّکی نوّر چاوه پواننه کراوم دی. نوورای به ره و ته ختی شانوّکه سه رکه وت. نه و یه کیّك بوو له بیّباوه پرترین کچانی پوّلمان. باوه پم به چاوی خوّم نه کرد. به لیّ، نوورای خوّی بوو. نه و کچه بوو که ناوی دین و نیمانت لا بهیّنایه شیّت و هار ده بوو.

ئای خوایه گیان! ئهگهر ناوی نه خوینرایه ته و ههرگیز نهمده ناسیه و ه بینج سال ده بوو نه مبینیبوو، چون بمناسیایه ته و ه ههرتاپای جوان داپوشرابوو، چون شتی وا ده بیت؟ شته کان له میشکمدا تیکه ل و پیکه ل بووبون که رکهسیکی و ه ك نوورای بگریته و که واته که سی بیدین له سه ر زه ویدا نه ما و ه ...

بانگیان کرد بو وتار خویندنه وه به ناوی سه رو کایه تی گشتی کومه له ی خیرخوازیی دایکان.. چه ند جوان بوو ئه و دیمه نه، چه ند قه شه نگ بوو ئه و خزمه تانه ی ده یانکرد! ئه ی من؟ ئه ی نیلوفه ر که تاوان چوارده وری ته نیوه؟ تو چی ده که یت؟ تو خزمه ت به چی ده که یت؟ تو خزمه ت به چی ده که یت؟ کوتایی تو چی ده بینت؟ تو خاریکت کردووه تا ده ستخوشیت لی بکریت؟ خوا له ناوم به رینت. ئه م به لای جوانییه چی بو پیمه وه؟ خوزگه کچیکی ناشیرین و بینا و بوومایه له دیکه ی خوماندا، وه لی به نامووس و حه یاوه له مالی خومدا بمردمایه..

نوورای خان وتاره کهی ده ربارهی سه ربه ستی سیکسی بوو. بابه تیّك بوو له گه ل ژیانی پیشووی دا ده گونجا . له وانه شه ته نها ئه زموونی سالانی رابردووی خوّی بگیرییته وه .

سهربهستی سیکسی بوهته کارهساتیکی کومهلگایی: به دل گویم گرتبوو.

- شه پۆلى بەرەلايى كە لە ئەمرىكا و ئەوروپا پەرەى پىدراوە، لە ئىسىتادا بووەت كىشسەيەكى كۆمەلايسەتى مەترسسىدار. خىزانسى موسلولمان بەو ھىنىزەى لە باوەپ و داب و نەرىتىيەوە وەرىدەگرىت بەتوندى پووبەپووى ئەم تەورمە بووەتەوە. بەلام لەو خىزانانەداكى بەھا رەوشتى يەكان تىدا بەھىزىنىن، زيانى زۆرى گەياندووە.

ئازادی سیکسی به مانای ئهوه ی گهنجان چونیان پی خوشه وا بڑین، ئایا ئهوه ئازادییه کی راسته قینه یه ؟ یان ته وژمیکه هیلانه ی پیرفزی خیزان ویران ده کات و به ها بالاکانی کومه لگه راده مالیّت؟

وه لامی ئه م پرسیاره له لایه ن دهروونناس (ستینیّت)ه وه دهدریّته وه که ئه ندامی کوّمه له ی هاوسه رگیری و نوّژه نکردنه وه خیّزانی ئه مریکییه. له نووسینیّکیدا ده لایّت: "سه ربه ستی سیّکسی پیّوژه یه که به هه له دهستی پیّکردووه و له سه ر هه له روّیشتووه و له نامدا به هه له گهیشتووه. گوایه بوّ ئه وه ی گه نجان که سیّتی رایه ندیی خوّیان بناسین، خوّمان تووشی کاره ساتیّکی گهوره زایه ندیی خوّیان بناسین، خوّمان تووشی کاره ساتیّکی گهوره کردووه ته وه. چونکه ئاره زووی به په له له هیچ یاسایه کی نه ناسی و زیانی کردووه ته وه. چونکه ئاره زووی به په له له هیچ یاسایه کی نه ناسی و زیانی

گهباند. ئه و گه نجانه ی ئاره زووه بیسنووره کانیان ئاپاسته ی پرهفتاریانی ده کرد مافی تاکه که س و مه حره میه تی خیران و به ها پهوشنییه کانی کومه لگهیان نایه ژیرپی . ئه نجام ته نها کچانی جیهیلاراو لهباری ده روونی شله ژاودا و ئه و منداله نایاسایی یانه بوون که که س خوی ناکات به خاوه نیان . ئه م کاره ساته ناکریت ئاوا به رده وام بیت . هم رکومه لگهیه و پیویسته باوه ریکی ئایینی و به های ئه خلاقیی بالای هه بیت . ده بیت تا ده توانین خیران به هیز بکه ین و پی بده ن پیاوانی ئایینی هه ستن به پولی خویان . کچانی لاو له لادان بیاریزرین و ، خیران به های پیرفزی خوی پی بدریته وه ".

پیش ئه وه ی حالمان به حالی ئه مریکا و ئینگلته را و فه ره نسا و ئه لمانیا بیت که هه نووکه پر قره ی "گه رانه و ه بی خیزان"یان راگه یاندووه، پیویسته بزانین ئه و کیشه و گرفتانه چین که ئه م ته وژمه ویرانکه ره و لاتمان تووش ده کات.

له زورنیك له ولاته پیشیکه و تووه کاندا شالاوی سه ربه ستی سیکسی جومگه کانی کومه لگه - به تاییه تی خیران - له پووی ئه خلاقییه وه ده رمیننیت و بی متمانه یی له نیو تاکه کانی کومه لدا چیده کات. واته ئه گهر به ره لایی بکه ویته سه رکوچه و شه قامه کان ئه وکات ئاسایشی کومه ل له مه ترسیدایه. ده بیت جووت و وه کو پیرون له چوارچیوه ی خیراندا دابین بکریت.

گهورهترین زیانی ئهم تهوژمه ئهو پهستانهیه که دهیخات سهر دهروونی مروّق. چونکه خوّشهویستی مروّیی لهناودهبات و جووتبوون دهکاته کاریّکی بی ههست و سوّزی میکانیکی و کاتی، دیاره ئهمهش دهروونی مروّق بیّزار دهکات. ئهم تهوژمه وهك زریانی بههیّزی رامالهر رووی له و لاتانی پوژئاوا کردووه، ئافرهتانی ئهمریکا بهره لایی به دهمامکیّك دهزانن و، مروّق و بهتایبهتی ژنان دهکات به کویله.

ههژانی راسته قینه له روزئاوا له سالانی هه شاکاندا به دهرکه و تنی تایدز دروستبوو. سه ره رای گرفته ده روونی و کومه لابنی یه کانی، ده بووه مایه ی سه رهه لدان و گواستنه وه ی چه نده ها نه خوشی جه سته یی ترسناك. هه ریه ک له تایدز و زوهری و دهستدریژی سیکسی و خوکوژی و مادده ی هوشبه رو نه خوشی ده روونی و تاوان، له نه نجامه تاله کانی به ره لایین.

سەربەستى سيكسى درى ئافرەتانە:

ههموو ئهم نهخوشی یانه ئهنجامی ژیان و پیکهوهبوونیکی نایاسایی و ناشهرعین. خورئاوا ئهمرو له سهرسوورماندایه. زوریك ههن له ترسی تووشبوون به ئایدز ژیانیان بوته ژههر و تهنانه می وا ههبووه له ترسدا خوی کوشتووه. ملیونان کهس له باری دهروونی خراپدا ده ژین و مروشی روزئاوایی سهرسامه.

به ره چاوکردنی هه موو ئه م زیانانه ده رده که ویّت که سه ربه ستی سیّکسی نه بو پیاو و نه بو ژن سوودیّکی نییه، ئه م حاله ته چ بو تاك وچ بو خیّزان و کومه لگه خراپه ی بیشوماری هه یه.

له لایه کی تریشه وه نه نجامه به ده کانی به ره لایی زیاتر به را افره تده که ون، چونکه به به راورد له گه ل پیاودا ژن زیاتر ده دو ریت. پیاو دوای نه وه ی به دلی خوی ژیا پشت هه لده کات و ده روات، به لام نهی ژن ده توانیت قوتاری ببیت؟ پوو بکاته هه ر شوینیک ده که ویته ژیر پهستانی ده روونیی کومه لگه وه، هه میشه به چاوی که مه وه بوی ده روانن. هه ر جیه پلرانیک چه نده ها زامی قوول له پوحیدا چیده کات.

ئه کته ری ئه مریکی، جوّرج هاملاتن، به م شیّوه یه باس له م راستییه ده کات: " ژنان به دوای پیاوی کدا ده گه ریّن که پیّیان بلیّن: من پیاوم و ده تپاریزم و ئاگام لیّت ده بیّت. گرنگیت پی ده ده م، ئافره تان وا ده خوازن له ژیانیاندا به یه ک پیاوه وه پابه ندبن نه ک ئه مروّ له گه ل پیاوی و سبه ی له گه ل یه کیّکی تردا بن ".

لهبهر ئهم هۆیانه سهربهستی سیکسی له ئهوروپادا رۆژبه پۆژ گرنگی خوّی لهدهست دهدات. هاوسه رگیری و خیزان که سهرچاوه ی خوشهویستی و میهره بانین سهرنجی مروّقی خوّرئاوایی بوّ لای خوّیان پادهکیشن. هاوسه رگیری و دایکایه تی که له حه فتاکانی سهده ی پاردوودا بووبووه عهیبه و لهبیرکرابوو، ئهمیستا بوون به چهمکانیک که خوّزگهیان بوّ ده خوازریّت.

بەپئى راپرسىيەك لە سەدا شەسىتى ئافرەتانى رۆرئاوا كاتئىل شوودەكەن كە پياويكى راستگۆ بدۆزنەوە ·

ماموّستا سه عیدی نوورسی له م باره یه و ده لیّت: " نهگه ر پیاو له پیّناو له زه تیّکی هه شت ده قیقه یی دا تووشی کاریّکی خراپ ببیّت، نهوا ته نها چه ند لیره یه ك زیانی لیّ ده که ویّت، به لام سرای له زه تیّکی هه شت ده قیقه یی نافره ت کولیّکی قورسی هه شت مانگی و ، نه رکی په روه رده و به خیرو کردنی مندالیّکی بی که سه بو ماوه ی هه شت سال! وات ه نافره ت له خراپ کاریدا به پیاو ناگاته و ه ، به لام تولی خراپ کاریه که ی چه ندین جاری توله و سزای پیاوه.

چارهسه ری راسته قینه و شیفا به خش بن رزگار کردنی نافره تان له چنگی نه و ته قه لایانه ی که بن له ری ده رکردنیان و تیکدانی ژیانی دنیا و قیامه تیان ده دریّت و ، تاکه هنری پاریّزگاریی ره وشته به رزه کانی سروشت تیان لیه داوی فه سیاد و خراپکاری، تیه نها لی په روه رده کردنیاندایه به په روه رده یه کی نیسلامی، که هه مور لایه نه کانی ژیان ده گریّته و ه "."

زانای نهمریکی (واکسلهر)یش بهم نه نجامه گهیشتووه: "گشت کتیبه ناسمانییه کان هاوسه رگیری و خیزانیان به پیروز داناوه و

۱- پهیامه کانی نوور، بریسکه کان، (لا ٤٠٦، ٤٠٨). له دانراوه کانی زانای گهوره ی کوره ماموستا سه عیدی نوورسی . ده قی کوردی ئه م پارچه یه له وه رگیرانه که ی ماموستا فارووق په سوول یه حیاوه و ه رگیراوه . (و ه رگیر)

گرنگییان پی داوه، ئه و مروّقانه شی پهیپه وییان کردووه، چهنده ها سهده یه به شادمانی ژیاون و یه کتریان پاراستووه، به مروّف به ده یه شادمانی ثم سهرده مه دا ده زانریّت که ته وژمی ئازادی سیّکسی به دبه خته کانی به م سهرده مه دا ده زانریّت که ته وژمی ئازادی سیّکسی چهند ویرانکه ر و ترسناکه ."

نيلوفهر ئهمه تويت؟!

منیش رارایی دلمی ئهنجن ئهنجن ده کرد و جیم به خوم نه ده گرت. دهبوو هه رچونیک بووه بگهم به نوورای یان سهیدا، حیمایه که ی تهنیشتم بانگ کرد. هه ردووکیانم نیشان دا و وتم ده مه ویت له گه لیان قسه بکه م.

حیمایه کان یه کسه رکه و تنه کار . له ژووریکدا چاوه پیان بووم .

هه لاه له رزیم . ده تووت خوینم تیدا نه ماوه و خانه کانی جه سته م

له یه کتر جیاده بنه وه . زور بیدا ل بووم ، به هه زار حال خوم گرتبوو

نه بووریمه وه . له چه ند چرکه یه کدا هه موو گیانم نیشته سه رئاو ،

که خوّیان کرد به ژووردا ههناسهم سواربوو و هیّنری ته ژنوّم براً. نوورای به سهرسوورمانه وه وتی:

- باوەرناكەم! نىلۆڧەر ئەمە تۆيت ؟

باوه شی پیدا کردم. هه ستم به گهرمی و دوستایه تی و خوشه و یستایه تی و خوشه و یستی کرد.

سەيدا بە زەردەخەنەرە وتى:

- خۆشحالم به بينينت نيلۆفەر خان.

دانیشتین. لهگه ل ئه و دوو مروقه پاکه دا من چووبوومهوه قاوغه که ی خوم و شهرم دایگرتبووم، ده ترسام هه له و تاوانه کانم بده نه و به پوودا و سهرزه نشتم بکه ن، به لام سهیدا دیسان سه لماندی که جیاوازه، وتی:

- پیرۆزباییت لی دهکهم نیلۆفهر خان، زۆریک له ئافرهت ماوپیشهکانت پارهکانیان له پشووی شاره گهشتیارییهکاندا سهرف دهکهن، به لام تق دهیبه خشیته ئهم ریکخراوه خیرخوازییانه. تق ههمیشه ئافره تیکی ژیربوویت و په چاوی باوه پ و داب و نهریتی خقن کردووه، کهوایه ههول دهده یت شایانی باوکی شههیدت بیت. به پارستی پیروزباییت لی دهکهم.

ئهم قسانه وهك تير له دلّم هه لّچهقين و پريان كرد له خوين. له بهرامبهر سهيدادا هينده شهرمم ده كرد، تهواو برستى بريبورم بهداخه و سهيدا ئاگاى لهمه نهبوو. به گومانى باشهوه تهماشاى پووداوه كانى ده كرد و ههولّى دهدا ئه و توّزه چاكه یهى له دلّمدا ماوه بگهشينيته وه. له وانه یه بهمه ویستبیتى بلّیت: " بهسه ئیتر. دواى ههموو ئه وانه ی بهسه رت هات عارت نه نا؟ خوّت پزگاربكه له و ژیانه نزمه. وهره وه هوش خوّت "!

نوورای پیش ئهوه ی بکهویت زهلکاوه کهوه قوتاری بووبوو. شووی کردبوو به هاورییه کی سهیدا، ئه و کوره شم دهناسی. له پزلیکی تر بوو به لام ههردهم له گه ل سهیدا ده گه را.

نوورای ئەمنىستا دەروونناس بوو. مىزىدەكەشىيى لىە شارۆچكەيەك ماكمە. مەردووكىيان بەختەوەرن.

لانهیه کی نارام و گهرم ههمیشه خهونی من بووه، وه لی قه ت نهبوو به پاستی..

تروسكاييهكى ئوميد لهدلمدا ههبوو:

خەرىك بوو گريان زۆرى بۆ دەھينام. بۆ ئەوەى نەلين ھىچ نالىت مەروا بە سەيدام وت:

- ژنیکی زور شیرینت ههیه ماشه لا. خوا له یه کتان نه کات. چونه ؟ مندالتان ههیه ؟یه کسه ر پوخساری سهیدا گورا و بزهیه کی نه لخ که وته سهر لیوی. نوورایش رهنگی گورا. تیگهیشتم که شتیك بوده، نوورای وتی:

- لهوانه تق نه تبیستبیّت نیلقه او گیان، پار خیزانه که ی سه یدا و کچه دوو سالانه که ی له پووداویکی هاتوچوّدا کوّچی دوایییان کرد. گهروم گیرا و وشه یه ک چییه بوّم نه ده هات. ته نها له ژیر لیّوه و اوم:" خوا په حمیان پی بکات. زوّرم پی ناخوشه ". بو ساتیک چاوم

كەوتە سەر چاوى سەيدا. فرمىسك تا سەر پوومەتى پىزى بەستبور. وتى:

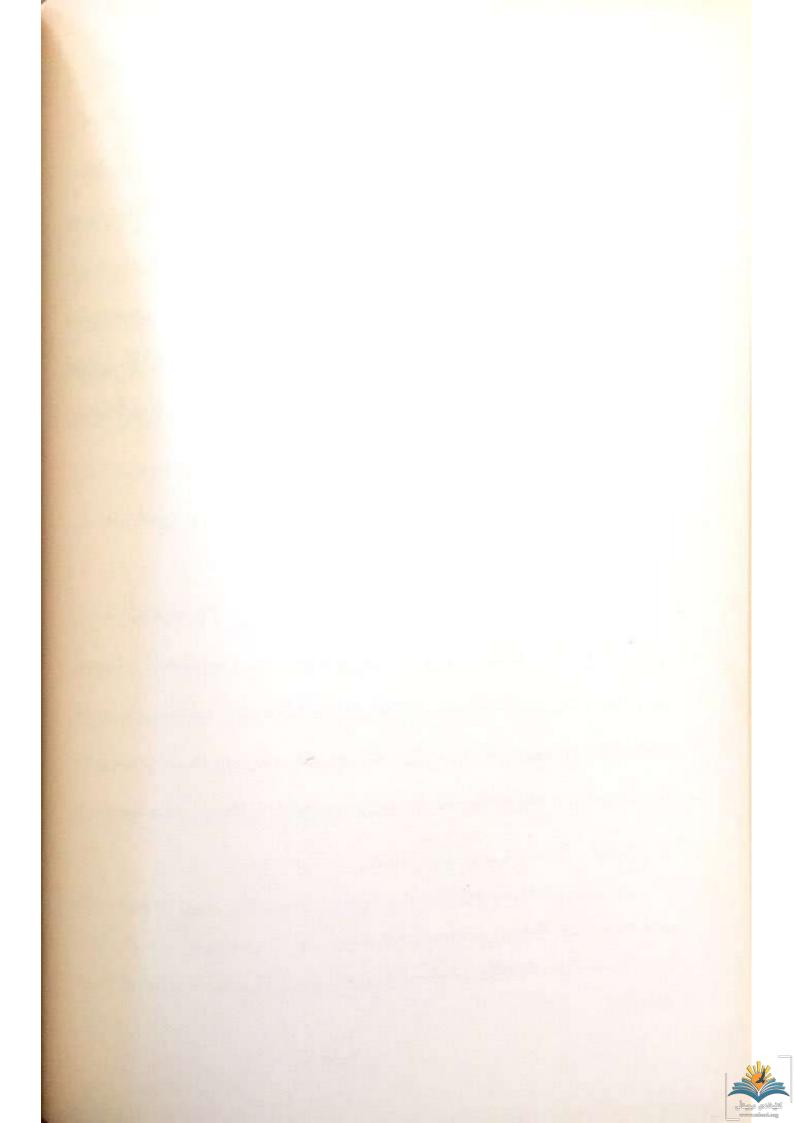
- خۆش بیت. خوای گهوره وای ویست. بینگومان حیکمه تیکی تیدایه. ئهوان شههید بوون. جانتای ژنهکهم قورئانی پیرۆز و پهیامی خوشکانی تیدابوو، خویناوی بووبون. لهو پۆژهوهی ژن و میردبووین نه مدی بی دهستنویژ بسووپیته وه، قهت په رستشهکانی میردبووین نه مدی بی دهستنویژ بسووپیته وه، قهت په رستشهکانی له بیرنه ده کرد. ای دلی خومدا وتم: "خوایه گیان! مهرگی چهند جوان ده دهیت به خه لك! کوتایی قهشه نگ ده که یته نسیبیان. ئهی من؟ ئهی ئهوانه ی که وه ك من وان؟ ئیمه حالمان چون ده بیت؟ کی من؟ ئه م ته مه نه هه ر به گوناه پرده بیته وه ؟".

ژینم لیّوان لیّوبوو له تاوان و چلک و چهپهلّی. کی یارمهتی دهدام پاک بیمهوه؟ له کاتیّکدا من له دنیای خوّمدا بووم، سهیدا و نوورای ههستانه سهرپیّ. ناونیشان و ژمارهی تهلهفونیان پیّدام. وتیان که پیویسته نوو نوو یه کتر ببینین. که چوونه دهر من به حهپهساوییهوه لیّم ده پوانین. هیوایه کی کز له دووره وه هات و لهسهر دلّم نیشتهوه.

۱- پهیامی خوشکان پهیامیکه له سهرجهمی پهیامهکانی نوور له دانانی زانای پایهبهرزی کورد ماموّستا سه عیدی نوورسییه. چهند ریّنمایی و دهرسیکی ئیمانی ورده بوّ خانمان و خوشکان. ماموّستا فارووق پهسوول یه حیا کردوویه به کوردی (وهرگیّپ)

رسه بدا سه نته . تق بننی ؟ به قام مه گه ر ده کرینت ؟ سه بدا پاك و بنگه رده و خقی بق خوا و خزمه تی نیمان ته رخان کردووه . ته نازول به گه رده وه ک من که هه موو شتیکی دقرپاندووه ؟ هه رچه نده ده کات بق ژنیکی وه ک من که هه موو شتیکی دقرپاندووه ؟ هه رچه نده خه باله ، به قام هه ر نقر جوان و ، دوایین ئومیده . . نه مرق پقریکی نقر نایب تابو بو بق من . بق چه ند سه عاتیک چوومه و ه پقرانی پابردوو . دلم ناسوده بوو . نه و گرنگییه ی نوورای و سه یدا به منیان دا سه رله نوی میرایان تیدا بووژاندمه و ه . وابزانم ده بنه ده ستاویزم بق پزگاربوون له میرایان تیدا بووژاندمه و ه . وابزانم ده بنه ده ستاویزم بق پزگاربوون له مؤیانه نه گریسه . نه م بیرق که یه نارامی به دلی تینووم به خشی .

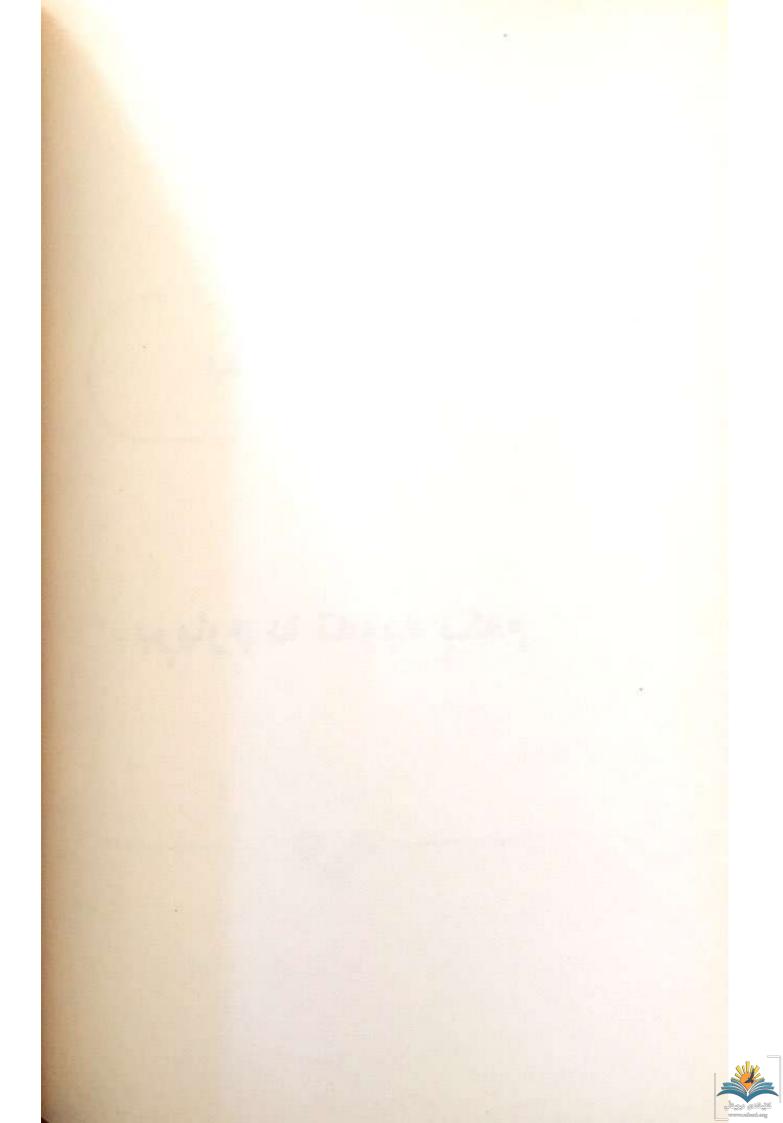

بریارم دا تهوبه بکهم

لهویدا بریاری خوّمم دا. ده بوو ههر بمکردایه . بریاربوو پاش چهند بورند بریاربوو پاش چهند بورند بو کاریک بچم بو قونیا . به نیازبووم بچمه حزووری مهولانای بورهی ، به نومیدی ئه وه ی خواگیان له به رخاتری ئه و پیاوه پاك و بهرزه لیم ببووریت و پاك بیمه وه .

دەبيت؟

ههرچۆننىك بوو خۆم قوتاركرد له كورى خىزانىكى دەوللەمەند كه ئەو ماوەيە دەوروخولى دەدام. بەيانى زوو لەگەل حىمايەكانمدا كەرتمه رى. پرپووم له ئاسوودەيى و ئارامى چونكه دەچووم داواى لى خۆشبوون بكەم. هينده ئامادەبووم بۆ خۆ راست كردنەوه هەموو مەستەكانم وەك دلى چۆلەكەيەكى بچووك خيرا خيرا لييان دەدا.

سه یاره که مان به خیرایی ریّبی ده کرد و منیش له خه یالی نه و دابووم که چی بلیّم له و مه قامه پیر فرددا. شوفیره که رادیو که کرده وه، پیشکه شکاریّك به ده نگیّکی شیرین و کاریگه رباسی له جوانی ناخ ده کرد. به شوفیره که م وت:

- با لهسهرى بيّت، دهمه ويّت گويّى ليّ بگرم.

جوانی ناخ ئه و هه سته بوو که سالانیکه بیرم چوته وه و، له ده فته رمدا سپیومه ته وه و ته نها وه کو یادگاری یه ک لام ماوه ته وه. له میزبوو جوانی ده ره وه م زال بووبوو به سه ر جوانی ناوه وه مدا. ئه گورانی و ستایشانه ی به بالا و جوانیمدا هه لدران و ئه و گوناهه چه په لانه ی که به هوی نه زانیمه و ه تیان که وتم، جوانی ناخمیان هه لکه ند و بردیان.

گهورهترین دهولهمهندیی، جوانی دل و دهروونه: گویم بر پیشکهشکاره که هه نخست.

- گهر مروّفه کان به گرنگی یه وه له جوانییه کانی ناخیان بپوانن و خوشه ویستی و ریّز بکه نه بنه مای جیهانبینییان، کام کیشه یه هه به چاره سه ری نه بیّت؟ له هه ر جیّگه یه که سه نرو خوشه ویستی هه بن هه رچی ناشیرینی و خراپ هه نه مه محکوومن به میردن. وه کو په وینه وه ی تاریکی له به رامبه ر پووناکیدا و ونبوونی دوژمانیه تی له هم به ر دوّستایه تیدا.. جوانی ناخ و سوّز و خوشه ویستی هیّنده گرنگن بو به دیهینانی ژینیکی ئاسووده، که هیچ پیویستی به پوونکردنه وه و به لگه هینانه وه نییه. له پاستیدا گرنگ ئه وه یه جوانی ناخ چون به ده ست دیّت؟ خوشه ویستی چون ده گه شیته وه؟ به مانایه کی تر که سیّك که به ئاسانی ده توانیّت ده ره وه ی ئارایشت باکات، چون ده توانیّت ناوه وه شی بپازیننیته وه؟ به لیّن، مروّف ده توانیّت باوه وه به باکات، چون ده توانیّت ناوه وه شی بپازیننیته وه؟ به لیّن، مروّف ده توانیّت

ناوه وهشی جوان بکات. ده توانیّت ببیّته مروّقیّك له خوّشه ویستی و، بهخته وه ری و ئاسووده یی بر خوّی و کوّمه ل دابین بکات. به لام چوّن به نه نهام ده دریّت؟

پیویسته به ر له هه ر شتیک تیبگه ین که زور جوان به دیهینراوین.
برانین که سینعه تیکی ناوازه و قه شده نگ و نیانی ده ستی
پهروه ردگارین، برواننه بوونی خوتان، ببینن که له ناو زینده وه راندا
نابیه تن و هه موو شتیک خزمه ت به ئیوه ده کات. رووی ژیریتان بکه نه
نبای تاییه تی خوتان که وه ک گهردوونیکی بچووککراوه وایه. هه ول
بده ن له و مه سره فه تیبگه ن که خوای گه و ره له و دنیایه دا به کاری
بردووه، بکوشن تا بزانن له به رامب ر چاو و زمان و میشک و
بردووه، بکوشن تری جه سینه تان که ناتوانن نرخیکیان له سه ر دیاری
بکه ن، چیتان لی داواکراوه ؟

بۆچى هەموو بوون رامكراوه بۆتان؟ بۆچى هەزاران نيعەتتان بۆ راخراوه؟ ئەو ياسا و ريسا و هاوسىەنگىيەى كە ژيران سەرسام دەكات وله كۆشكى جەستەدا دەست بەكارە، بەدىھينەرەكەيان دەيەويت چىمان بى بليت و چ بەيامىك دەگەيەنىت؟

مرفقه به ناسین و تیگهیشتن له خوی و به دوزینه وه ی هوی بوون و ژیانی دهگات به خالایکی گهلیک گرنگ. ئه ویش ئه وه یه بزانیت که به نده یه مرفق تیگهیشت له وه ی که به نده ی سازینه ری گهردونه، له وه ش تیدهگات که بوچی ده ژی و له کوتاییدا ده چیته وه

حزووری کی. ئیتر ئهم جیهانبینیه گۆپانکاری مه زن له ناخی مرؤشدا به رپادهکات. لیره وه مرؤشه هه ول بۆ پیشکه و تن ده دات. خوی ئاماده ده کات بو جیبه جیکردنی فه رمانه کانی پهروه ردگاری. له پیسی و چه په لی پاکژده بیته وه. مانای سهره کی پهرستشه کانیش ئه مه یه. ئه مه ش ده بیته هوی دروست بوونی مرؤشیکی پاك و لیوان لیوله خوشه ویستی.

ئاسودەيى تىفكرىن:

ياش خوناسينمان ئنجا بهوردى له دهوروبهرمان بروانين. سەرنشىينانى كەشىتىيەكىن كە لە بۆشايى فراوانى ئاسماندا مەلە دهكات. ئهم كه شتييه كه ناوى دنيايه و له چاو جيهاندا وهك زەررەيەك وايە، گەشتياران دەگەيەنىت بە مەملەكەتى ئاخىرەت. ئەو دەسەلاتەى لەوپەرى رىكوپىكىداگەشت بە زەوى دەكات و وردترىنى جوانييه كانى تيدا پيشچاو خستووه، ئيمهش داوهت دهكات بن تى رامان لەم جوانى يانە و ناسىنى ھونەرمەندەكەيان. پيويستە مرۇۋ به چاوی پهند و عیبره ته وه بۆ ههموو شبتیك بروانیت و، هونه و دانایی له ئاسۆکانی بووندا بخوینیتهوه و له وردهکارییهکاندا ههست به پهیامی خوایی بکات. کاتیک مروّق له جوانی سهرسامکهری به هار رادهمیننیت و، خوراکی بهلهزهت دهکاته گهدهیهوه و، ههوای پاك هەلدەمژنت و، دەبىنىت ھەزاران نىعمەت بۆ خزمەتكردنى تىدەكۆشن،

پېریسته به وپه ری حه زو له زه ته وه سور ده ی شوکرانه بر نیری ببات بو نه و زانه ی که هه موو ئه وانه ی خستو ته به رده می. به مه ش دل و ئه قلی پریکات له نوور و ئاسووده یی.

پنویسته مرؤف ههردهم له بیرکردنه وه دا بنت. تنبگات له وه ی که نهوه ی له چوارده وری رووده دات ساده و ئاسایی نین.

گلی وشك و بی گیان . . دره خت و قه دی ره ق و بی گیان . . له كونایی لقه كاندا كومه له میوه یه كی ره نگاوره نگ و به له زه ت كه ته نها به زانست و توانستی بی سنوور ده گونجیت بینه بوون . .

چهنده ها دیاری و به خشش که پازینراونه ته و تام و بونی جیاوازیان به به رداکراوه . .

مروّهٔ کاتیک له دهوروبهری تیدهفکریّت و، قوول دهبیّتهوه بو دانایی و وردهکاری له کاروبارهکاندا و ئامانج تیایاندا هه لدهگوزیّت، تیدهگات له وه ی که به چ ناونیشانیّکی گهوره و بو چ فهرمانبهرییه کی مهنن به دیهیّنراوه. پاشان به هوشیاری و له خوبوردنه وه له حنووری به بوده ردگاریدا راده و هستیّت و دهگات به جوانیی و خوشه ویستی له به به به به که مالدا.

ئینجا له قزناغی سینهه مدا کتیبی زور بخویننه وه . خوینده وه نینجا له قزناغی سینهه مدا کتیبی زور بخویننه وه . به لکو کتیبیکی ته نازانیاری پهیداکردن و به سه ربردنی کات نیه . به لکو کتیبیکی باش باشترین هاوری و ، هاوده می دلنه وایی ده ر و سه رچاوه ی ئارامیی ده رو سه رچاوه ی ئارامیی ده رو سه رخوانی مروفه .

تاقىبكەنەرە . دلنىام ھەستى پىدەكەن.

ئەوەى يارمەتى بدات يارمەتى دەدريّت:

چوارهم: خوّبه خشانه له ریّکخراوه خیرخوازییه کاندا کاربکهن. ئه م پیشندیاره م زوو زوو ده خسته به رده م خویّند کاره کانم. زوّریّکیان قبوولّیان کرد. له ریّکخراویّکدا کاریان ده کرد که نامانجی گهیاندنی یارمه تی و هاوکاری بوو به هه ژاران و بی که سان. هه رچه نده روّژی وا هه بوو ته واو ماندوو ده بووین، به لام ویژدانمان ناسووده و دلّمان ئارام بوو. حه زو شه وقی یارمه تیدان و ده ستگیروّیی کردنی نه بوویه له و هه ژاریّك، جوانی و تامیّکی جیاوازی دابوو به ژیانی خویّند کاره کانم. ئه و کاره سوپاسگوزاری فیرکردن و نرخی ئه و نیعمه تانه یان بود ده رکه و تکه پیّیان به خشراوه.

ئیوهش یارمه تی ئه و پیکخراوانه بده ن که له چوارده ورتان ههن. دهبینن که ناختان سه رپیژ دهبیت له خوشبه ختی و سووکنایی.

له کوتایی دا مروقه مه زنه کانی دنیای روّح و مانا بناسن. نهوانه ی که گهیشتوونه ته لوتکه له جوانی ناخدا. له م خاکانه دا گهلیّك مروّقی وا هه لکه و توون که تووی خوشه ویستی و ریّن و برایه تبیان له نیو خه لکدا ناشتووه. وه کو مه ولانای روّمی و یونس ئه مره و حاجی به کتاش و به دیعوز زه مان سه عیدی نوورسی و هتد.. پیویسته ژبان و به رهه م و بیری ئه م مروّقه مه زنانه به وردی بخوینرینه و و سه رنج له به رهه م و بیری ئه م مروّقه مه زنانه به وردی بخوینرینه و و سه رنج له

پهبامه که یان بدریّت.مهولانا که ده فه رموویّت: "ههرکه س هه یت، وهره."، یونس که ده لیّت: "دروستکراوانت له به ردروستکه ره که یان خرشبویّت"، سه عیدی نوورسی کاتیّك ده لیّت: "مروّق گه ردوونیّکی بچووکه"، ئه مانه باسیان له خوشه ویستیی مروّق و، جوانی ناخ کردووه، ئیّوه ش سوود له م حه قیقه تانه ببینن. ئه گه رنه توانن ناختان جوان برازیّننه وه، جوانی ده رموه تان ده بیتن. ئه گه رنه توانن ناختان جوان برازیّننه وه، جوانی ده رموه تان ده بیتن دوره منتان.

وته کانی پیشکه شکاره که به پایان گهیشت. زور راست بوو. من تیدا ده ژیام. دوای ره شبوونه وه ی جوانیی ناخم، جوانیی ده رهوه م لا بووبوو به دوژمن.

هەريمە دلرفينەكەى مەولانا؛

له هه ریمی کیشکه رو مه ستکه ری مه ولانادابووم . له گه ل نزیکبوونه و همدا له نزرگه ی پیروزی ، له رز سه رتاپای به ده نمی داگرت . وه له بلیّی له زستاندا له به رسه رما جیّماوم ، ته ژنوکانم شه قه شه قه شه قه نادا له یه له دیمایه که م هه ستی پی کرد و وتی:

- شتيك بووه خوشكى؟
- نا هيچ نيه، بهردهوام به.

کاتیک چووینه شاره که وه سه ره تا له ئوتیله که مان دابه زین. له وی پاکبوونه وه ماددیم به نه نجام گه یاند و جلوبه رگی گونجاوم پوشسی. پاش چه نده ها سال سه رپوشدیکم نایه سه رم، چاویلکه یه کی پهشم

كرده چاو. ههولام دا چهند دهگونجيت جلهكهم درير ژبيت. به حيمايه كانم وت پوژنامه نووسه كانم لى دوور بخه نه وه.

وهختیك گهیشینه مزگهوته که فهرمانم کرد به حیمایه کان: "به تهنیا جیم بهیلان. تا دیمه دهرهوه که س پهیوه ندی پیمهوه نهبیت. ئیوه تهنها له دوورهوه چاودیریم بکهن ".

لهگه ل پیم نایه ناو ئه و مه قامه پیر فرده و مریان و توفان له روحمد اهه لیانکرد. وه ک بلینی بایه کی به هیز پووی له ده ماره کانم کرد و به ناو بچووکترین خانه مدا بلاوبووه وه .

ئاه خوایهگیان! ئهمه چ ههستیکی بهرزه! خهریك بوو لهجیی خومدا ببووریمهوه، له کهشیکدابووم بلیسهی ناخمی گهشاندبووهوه. دهبیت چیژ و لهزهتی مهعنهوی و ئاسوودهیی ئیمان ههر ئهمه بیت.

له خزمهتی ئه و زاته پاك و پیرۆزهدابووم. ههموو ئه و دوعا و په شیمانی و پاپانه وانه م هه لرشت که رۆژانیک پیشتر پرۆشه م لهسه و کردبوون. بۆ یه که مجار له و سالانه دا هه ستم قولپی سه ند و فرمیسکم وه ک سیلاوی به هار هاژه ی کرد. بۆ یه که مجار په شیمانیم تواندمیه و و ته و به ئازایه تی پی دام.

- توخوا ماموستام، ئهی بهندهی خوشهویستی خودا گویّت لیم بیّت! ببه وهسیلهیه تا خوای گهوره لیّم خوشبیّت. لای ئه و دوعام بوّ بکه، هیمه تم بوّ بکه، ئهمیّستا زوّر پیّویستم به یارمه تیته، من بهم

گرناهانه مه رووم نیه له خوای خوم بپاریمه وه . هاتم چونکه خوت ونروته هه رکهس هه یت وه ره . ئه مه کوتا هه لی منه .

دەنگىك كە نەمزانى لەكويوە ھات، وتى:

- نهخير، ئهمه دوا ههلى تۆ نيه ، نائوميد مهبه له خواى خوت .

، جونكه ئهوله هيچ بهندهيهكى نائوميد نابى .

بهترسهوه ویستم بزانم دهنگه که له کویوه دینت. به لام که سم له نزیکه وه نهبوو، وتم له وانه یه خه یالم کردبینت.

چهند کاژیریک گریام پارامهوه و فرمیسکم رشت. وهختیک هانمهوه هوش خوم بینحال کهوتبووم، به ئهسته م خوم گهیانده وه ژووری ئوتیلهکهم، نهمده ویست له و جیهانه مهستکه ره بیمه ده ره ئه جیهانهی که مروّق کهمهند کیشی خوی ده کات. به رده وام ئه م پرسیاره له میشکم دا ده هات و ده چوو: بلینی هیوای پاکبوونه وه مابیت؟

تەلەفۆنم بۆ سەيدا كرد:

له ئوتیله که وه به دوود لی و ترسه وه ته له فونم بن سهیدا کرد... دهمویست باسی ئه و تروسکه ئومیده ی له گه ل بکه م که ناخمی گه رم کردبووه وه ، له وانه یه ئهگه ر له سه دا یه کیش بینت بیریک له من بکاته وه ، چونکه ئیستا ئه و ئیتر سه لته .

دایکی وه لامی دایهوه . خوم نه ناساند . ته نها ژماره ی ته نه فونه که میدا . باشتر که خوی هه لی نه گرت . چونکه وه ک مندال

دهخه له تام به و توزه هیوایه و هه سته کانم ده درکاند. حه تمه ن به نه خیر وه لامی ده دامه و ه و ئه و کاته به ته واوی ده پووخام.

من له گیرژاوی ئهم خهیال و بیرکردنه وانه دابووم زهنگی ته له فونه که لیّی دا. هه لمگرت و دهنگی سهیدا هاته به رگویم.

ئاه خوایه گیان! زمانم وشکبوو، ئه و وشانه ی له میشکمدا ریزم کردبوون به جاریک تیکه لاوبوون و نه مزانی له کویوه و به چی دهست ییبکه م. زورم له خوم کرد و وتم:

خۆشحال بووم به بیستنی دهنگت. ئهمرۆ چووم بۆ زیارهتی مهولانا.

- پیرۆزباییت لی ده که نیلۆفه ر! ههمیشه خواستوومه شنی جوان بکهیت. باوه پم وایه که ئهم هیوایه م ده هینیته دی. له باوه په دام که یه که یه که باوه په ده هیوایه م ده هینیت دی. له باوه په دام که یه که کیشه کانت تیده په پینیت. هیوام وایه پۆژیک بگهیت به و جوّره ژیانه ی که شایانی تویه. له بیرت نه چیّت که تو کچی باوکیکی شه هیدیت.

خوّمم پی نهگیرا و دامه پرمهی گریان.. بهدهم ههنسکهوه وتم:

- کهوتووم و ناتوانم دهربینمهوه. کهسیک نییه دهستی یارمهنیم بو دریژبکات. توخوا یارمهتیم بده سهیدا!

ئەويش دەنگى گۆرا و لەرزەى تىكەوت. وتى:

- من زور ویستم یارمه تیت بده م، به لام به داخه و تو کومه لیّك مادینی خرابت مه لبرارد. واتزانی جوانی هه موو شتیکه. رابردوو و مادینی خرابت له بیرچووه و ه. نازانیت ئه وه چه ند دلته نگی کردم.

- واته ههموو شتيك تهواو؟

له راستیدا ئهم پرسیاره م سه باره ت به که سی خوّی کرد بوو، به لام ئه سووربوو له سه رئه وه ی بیباته وه سه ر ره حمه تی ئیلاهی. وتی:

- ههرگیز.. چۆن ههموو شتیك تهواو دهبیت؟ خوای گهوره تا دوایین ههناسه دهرگای تهوبه و لیخوشبوون و گهرانه وهی خستوته سهرپشت. باوه پرم وایه تو به و په پری پاستگویییه وه له دهرگانه ی خواوه ند دهده یت و پهشیمانی دهرده بریت. خوای گهوره میهره بانه و هیچ پاراناوه و داوایه ک پهت ناكاته و ه باراناوه و داوایه پهت ناكاته و ه به ویست و مخزی خوت نهو پیهت ههده براردووه و، حهزیشت به و ژیانه نیه. بشه للا نهمانه پزگاربوونت ئاسانتر و خیراتر دهكات.

بهدهم گريانه وه ويتم:

سهیدا، راستی بلّی. وا دهکهیت هیوام بدهیتی و لهبهر دلّی من وا دهلی من وا ده که یت مین و لهبهر دلّی من وا ده لیّیت یان به راسته ؟ یانی ئهوه نده نزیکم له ده رگای ئومیده وه ؟

- که س له خوا نائومید نابیت.

خوزگه له و رفزانه دا که لووتبه رز بووم و به جوانیمدا ده نازیم،

تو زیاتر لیم نزیك بوویتایه و ناگات لیم بووایه. پتر رینیشانده رم

بوویتایه. خوزگه زورت لی بکردمایه و ئهمرو ئاوا پهشیمان و نائومید نهبوومایه.

دەزانىت، من لەو كورانە نەبووم كە تۆ بەدواياندا دەگەرايت،
 لەو دۆستە ساختانەشت نەبووم كە ببوونە پەروانەت.

له كۆتا رستەيدا هيوا و ئوميدم بووژايهوه و ههستهكانم هاتن جۆشان. وتم:

دەمزانى كەتۆ دۆسىتىكى راسىتەقىنەيت، بەلام بۆ زىياتر
 دلنيابوون چاوەرىي نىشانەيەك بووم لەتۆوە..

وه لامى نەدايەوه. تەنھا وتى:

- دوعات بۆ دەكەم.

ئنجا مژدهیه کی دامی که خوشیی یه که می دووقات کرد. وتی:

- دەزانىت، سبەي من دىم بۆ قۆنيا. كۆبوونەوەيەكم ھەيە لەوى.

- با یه بیننین سهیدا، زور پیویستم پیته، تهنها بینینیشت هیزم دهداتی.

چاك تىكەيشت لە مەبەستم. بەلام بىدەنگ بوو. تەنھا وتى: - ئاخر كارم زۆر زۆرە.

بریاریوو سبه ی به یانی له ده رگای ئوتیله که دا سه یاره که م و بریاریوو سبه ی به یانی له ده رگای ترمان راده په راند و ده گه راینه و میمایه کانم چاوه روانم بن کاریکی ترمان راده په راند و ده گه راینه و ه بر نه نقه ره .

لهو ساته دا كه خهريك بوو ئوميده وار دهبووم:

له ئوتیله که چوومه ده ره وه ، به دریزایی شه وی رابردوو نوورام له خهیالدابوو ، حه زم ده کرد باسی ته له فونه که ی نیوان من و سه یدای بو بکه م و رای ئه ویش وه رگرم ، له وانه یه له هه سته کانی من تیبگه یشتایه و هانی سه یدای بدایه بیته پیشه وه ، ئه مه هیوایه کی گه لیك دووربوو ، به لام دیسانیش ده روونمی رووناك ده کرده وه .

خهریك بـووم سـواری ته کسـیهك دهبـووم کاتیـك سـهیارهك بهخیرایی لیّمان نزیك بووه و دهرگاکانی کرانه وه . ههر ئه وه نده بهخیرایی لیّمان نزیك بووه و و دهرگاکانی کرانه وه . ههر ئه وه نده زانی چوارده ورم بـه پیاوی چه کدار تـه نرا . گرتیانم و منیان کرده سـهیاره یه کی تـره وه . دیـاربوو حیمایـه کانم ده سـتیان دابوویـه چه که کانیان ، بویه له دوامانه وه ده نگی ته قه هات . به په له منیان له و ناوه دوورخسـته وه . لـه دواوه ی سـهیاره که دا لـه نیّـوان دوو پیاوی به هیزدابووم ، شو فیره که خوی کرد به کو لانه ته سك و پیچاوپیچه کاندا و خوی له حیمایه کانم ون کرد . شو فیره که تاوپی دایه وه و بـه یـه کیک له پیاوه کانی وت:

- چى بوو؟

- يەكىكىان لى تۆپى.
- ئەوە زۆر خراپە. سەرۆك وتى با كەس نەكوژريت.
- ناچاربووین، نهمانکوشتایه دهستی لی دهکردینهوه.

پیاوهکان به هیچ جوریک بیریزییان به رامبه رنه کردم و توخنم نه که وتن. یه کیکیان وتی:

مەترسە خوشكى، ئەم رووداوە پەيوەندى بە تۆوە نيە، تەنھا
 ركەبەريى نيوان دوو دوژمنه، واته تۆ وەك كارتيكى فشار
 بەكاردەھينين، ھيچ لە تۆ ناكەين، تۆ ميوانيت لاى ئيمە.

قۆناغیکی نوی له ناپه حه تی و کیشه بق من دهستی پیکردبوو. دلّم خوش بوو به وه ی تروسکه ی هیوام به دی کردووه، که چی له پیکرده وی تروسکه ی هیوام به دی کردووه، که چی له پیکرده یه کی په شه به رده ممی داپوشی. گوناهه کانم ئه وه نده نقر بود و پاکبوونه وه م ئاسان نه بوو. که له شاری قونیا چووینه ده ر، یه کیک له پیاوه کان وتی:

- ئیش و کاری ئیمه وایه خوشکی، پیویسته چاوت ببهستینهوه، پاهاتبووم به پفیندران و دزران، بهلایانه وه مروّقه هیچ نرخیکی نهبوو، جوان و بهناوبانگ و زانا و نهزان یهك گرنگی ههبوو بو ئهوان، ئهویش تا ئه و کاته ی بهرژه وهندییانی تیدابوو، ئهگینا قهت بهزه یی و پیز نهده بوو به هویه ک بو وازهینانیان له یه کیک.

گەیشىتىنە مالنىك. بە قادرمەيەكىدا سەريانخسىتم و بردىانم بۆ ژوورنىك. كە چاويان كردمەوە دىم پەنجەرەكە بە پەردەى ئەستوود

رادراوه ته وه مه تنا به رفزیشد اگلوپه کان داگیرسابوون. پیاویکی نه ناسراو هات و وتی:

- كەمنىك ئىسراحەت بكە خوشكى، گەر پىنويستىت بە ھەرچىيەك بور بانگمان لى بكه. دواتىر سىەرۆكەكەمان دىيت و قسىەت لەگەل دەكات.

دیاربوو سهروکهکهیان دو رهنی به ریوه به ری کومپانیاکه ی ئیمهیه. گره و به ردهیان بوو له سه ر به رژه وه ندی و من بووبوومه قوربانی.

دەترسام، مەم ترسى گيانم و مەم ترسى لەناوچوونى ئەو مەستە جوانەى كە چەند پۆژىكە دنياكەمى پازاندۆتەوە، بە دەنگەدەنگ و جىرەى نەردەوانە دارىيەكەدا زانىم يەكىك سەردەكەويت، لەوانەيە سەرۆكەكەيان بىت.

پیاویکی که ته یه سمه ری برق پی هاته ژووره وه که هیچ نیشانه یه کی دوستایه تی له روخساریدا نه بوو، به جگه ره که ی دهستیه وه زرم له سه رکورسییه که دانیشت. وتی:

- ئيمه تا ئهم ق ههميشه له دووره و تاقيبى تومان كردووه نبلزفه رخان. بينيم كه به راستى زوّر جوانيت، وه لى سه روّكيكى ملهت هه لبراردووه، توّ زوّر له وه جوانتريت ببيته كه نيزه كى سامييه كه چه لا تا ئهم روّ ئه وان پارهيان له توّ ده كيشايه وه، ئادريسى راسته قينه ئيمهين. ئيتر له چنگمدايت. با برانيت لهمه ولا ئه وهى من بيليم ئه وه ده بيت.

من هیچ پهیوهندییه کم به م کارانه وه نیه ، مهمکه نه قوربانی کیشه ی نیوانتان . من ئافره تیکم . ئهزیت دانی ئافره تیاوی مهردی وه ک ئیوه نییه .

- مەترسە. كەس پەنجەت بۆ درێژناكات تا تۆ نەتەوێت. دەزانم سەرۆكەكەت بۆ پزگاركردنت دێتە سەرمان، ئەڵبەت بۆ پزگاركردنى ژنێك نا.. تۆ ئاڵتوون و گەوھەرىت بۆ ئەوان، بۆيە ناچارە بێت. بەلام من بىرم لە شتێكى تر كردووەتەوە، ئيتر هى منيت، كەس ناتوانێت لە منت بسەنێت. ئێستاش ئاقڵ ئاقڵ ھەوڵ بدە خۆت ڕابهێنيت بە شوێنە تازەكەت.

چەپەلىي بەرۆكى بەرنەدام:

پووخابووم، ته له کانی ژیان برانه وه یان بق نه بوو. رینگر و پاشتولگر و ئه وانه ی وه کو خقراکی راو به کاریان ده هینم و، نه خشه و پلانه پیس و خیانه تکاره کان.. به شی من ههر ئه مانه بوون خوایه گیان؟ لهم دنیایه دا قه ت که سینکی باشم لی هه لناکه ویت ؟

هه له یه کم کردبوو. گوناهم کرد، به لام ئیستا په شیمانم و دهمه ویت پزگارم ببیت. به داخه وه پیه کان دیسان داخران و هیواکان کوژانه وه وابزانم ئیتر خوداش منی ناویت. چونکه من شایانی ئه وه بووم له ناو تاواندا بخنکیم. نه ده بوو له خوّرایی دلم بخه له تینم و

ئرمیده واریم. من ئیتر ته واویوویووم، ژیانیک ده ژیام که هه ر له سهره تاوه کوتایییه کهی دیاربوو.

زوری نهبرد دهنگی تهق و توق هات. یا پیاوهکانی سامین یا پراوهکانی سامین یا پرلیس. له ترسدا خوم خزانده سووچیکه وه، لهقه یه کی به هیز درا له دهرگای ژووره که، چهکداریک به پرتاو خوّی کرد به ژووردا، و وتی:

- خوشكى خيراكه، سهيارهكه له خوارهوهيه...

به لام ناگای له وه نه بوو یه کیک له دواوه یه تی. فیشه کیک به ر کهلهی سه ری که وت و له خوینی خویدا که وت.

خوایه گیان! خوین فیچقه ی ده کرد و پهله قاژه ی کرد تا گیانی ده رخوو. به رچاوم ره ش بوو و گهده م تیکه ل هات. منیش له جینی خود اکه و تم و بوورامه و ه .

كه چاوم هه لهينا بردبووميانه ژووريكى تر. يهكيك وتى:

- شوینه که مانیان دوزیوه ته وه . ده چین بو جی یه کی تر . مهترسه خوشکی تو هیچت نیه .

دوو چه ته ی خوینریز له سه ر من شه ریان بوو. ئه و به لا و ئازار و خه نه تانه که تاییان نه بوو. خه نه تانه که محوانییه نه فره تییه به سه ری هینام کوتایییان نه بوو. دیسان دیسان به چاوی به ستراوه و مردیانم بو شوینیکی تر. دیسان ترس و دله ته پی. سفره ی گورگان دوایی نه ده هات.

مەنووك من چ جياوازىيەكم ھەبوو لەگەل خزمەتكارىكى بى نرخدا؟ گوايه شاجوانم. نەفرەت لەو جوانىيەى كە وابىت. خۆزگە

شای ناشیرینان بوومایه و کهس سهیری نهکردمایه وه، به لام به حه یا و حورمه تی خومه و بریبامایه و هیچ نه بینت ویژدانم ئاسووده و ناخم پاك و پودم بی له که ده بوو.

مهگهر نهمدهویست خانمیّك بم له مالهکهی خوّمدا؟ نهمدهخواست تامی به ختهوه ری بکه مهگه له گهل میّرد و منداله کانمدا؟ مهگهر نهمدهویست له جی یه کدابم ده وروبه رم ریّن م بگرن و گرنگیم پیبدهن و به مروّقم دابنیّن؟

چۆن نەمدەويست؟ چۆن؟ لەبرى ئەم ژيانە ئامادەبووم ژنيك بم ھەموو رۆژیك لیدان بەدەستى میردەكهم بخوم و، له مالهوه بەند بكریم و ئنجا ئیواران ئاشت بكریمهوه و دلم بدریتهوه. بهدم بەداخەوه ئەوە قەدەرى من نەبوو..

ههمیشه خهیالی جوانی من ئه وه بووه مندالیّکم دهستم بگریّت. کورپهیه کم ههبیّت بیگرمه باوه ش. میّردیّکم ههبیّت له دله و بمدویّنیّت. ته نانه ت پازیش بووم به خهسوویه ک که خوشینه ویّم، ههمیشه به تیهه لدانم بدات لای میّرده که م. به س ئه وه نده ی لهم گیراوه پزگارم ببوایه!

له و ماله دا که به ند کرابووم هینواش هینواش ههستم به نزیکبوونه وه ی مهرگ ده کرد. به هه زار تکا و رجا رادیق شره یه کیان دامی. گویم له به رنامه یه ک ده گرت له سه رخیزان. هیشتا له کولانه داخراوه کاندا به دووی ده لاقه یه کی هیواوه بووم.

_{ژیانی} خیزانیی به ئیمان دمبوژیّتهوه:

له به رنامه که دا باسی کاریگه ری باوه پر ده کرا له ژیانی خیزانییدا. باس له و ئیمانه ده کرا که سالانیک له وه و پیش من نرخیم نه زانی و فریدا. پیشکه شکاره که ده یوت:

- ئىمان و خيران دوو دەستەخوشكى دانـەبراو و دوو چـەمكى ب كتر ته واوكه رن. لهم باره يه ماموستا سه عيدى نوورسي دەنەرمويت: " بەلام ھەر ئەوەندەى ئىمان بە رۆژى دوايى ئەو مالە مه مانه معمور شوين و سووچ و لايه كي ئه و مانه رووناك و ئاوهدان دهكاتهوه . چونكه ئه و كاته پهيوهندييهكاني خزمایه تی و کهسایه تی و میهره بانی و خوشه ویستی ناو ئه و ماله، له جوارجیوهی ژیانیکی کورتدا لیك نادریتهوه و پیههوه نابهسریتهوه، به لکو به چهند پهیوهندییه کی وا ده پیورین و لیکده درینه وه که ههر له دنیاوه تا دهگاته نهمری و مانهوه و بهختهوهری ههمیشهیی لهو دنیادا، دریژهی ههیه و بهردهوامه. ئیتر ههریهك لهو خیزان و خزمانه ریزی بیگهردی ئه وانی تر ده گریت و، به چه شنیکی خاوین خوشی دهویسن و ، میهره بانییه کی راست و براده رییه کی بهوه فا و ئەمەكىداريان لەگەلىدا دەنوينىيىت و، چاولى كەمتەرخەمىيان

دهپوشیند. له نه نجامی نه مه شدا په و شتی مروّ فانه یان به رزده بینته وه و، به خته و هری پاسته قینه ی مروّ فایه تی له و ماله دا په نگ ده داته وه. " چونکه ئه و ژن و میرده ی باوه پیان به زیند و و بوونه و و ژبیانی هه میشه یی هه یه ، پیکه و ه بو و نیان ته نها به م دنیایه و ه نابه ستنه وه. هاو پیه تیبان به م ژبانه کورت و فانییه و ه سنووردار نابیست. هم دووکیان ده زانن که له نه به دیه تیشدا هاوسه ری یه کترن.

ئاراستهی ژیانیشیان بهپیّی ئهمه دیاری دهکهن. له رینگایه ك دهگهرین ئهوین و خوشهویستی نیوانیان تا ئهبهد بهید نهیده وه.

بهپیچهوانهی خیزانیکهوه که باوه ریان به رفری دوایی نییه، خوشه ویستی و گرنگی پیدان و رییز و گهرموگوری لهرزهی پیدهکه ویت. نه وه ی ده یکه ن له به رخاتری خوا نایکه ن. ته نها بیر له نه فسی خویان ده که نه وه. به ناسانی له پیناو چیژ و سوودی خویاندا هم موو شتیك ده که ن. نه و کات له و خیزانه دا ناسووده یی بارده کات. چه نده ها ژن و پیاو و مندالی له ژماره به ده رله نازاردا ده تلیته وه. هم رکه سیک له هم رکاتیک دا ویستی مال جیده هی لیت و شوین به خته وه ری ده که ویت.

۱- سه رجه می په یامه کانی نوور، تیشکه کان، (لا ۳۷۵). له دانراوه کانی زانای گهوره ی کورد ماموّستا سه عیدی نوورسی. ده قی کوردی نهم پارچه یه له وه رگیرانه کهی ماموّستا فارووق ره سوول یه حیاوه و ه رگیراوه. (و ه رگیر)

دەپوات، بەلام ئايا ئەوەى دەپوات بەختەوەر دەبيند؟ ئايا بىرى ریانی ناو خیزان ناکات که له دهستی داوه ؟ خیرا ژنه چاو پر له فرمنسك و منداله بينازه كانى لهبيرده چيته وه ؟ چهنديك بيه ويت به زهیی و میهره بانی له دلی ده ربکات، ئه وه نده ی تر ناگری مه عنه وی دەسووتىنىنىد. بۆ كوۋاندنەوە و لەبىرچوونەوە خۆى دەداتە دەست رابواردن. لهوانه شه ماوه یه ك لهبیری به ريته وه. به لام شيرينييه كي كانىيە و لەكۆتايىدا دەبىت بە ئازار و خەم. ئەو ۋەھرەي لەگەل مەنگوينەكەدا خوراوە كارىگەرىيەكەي دەردەكەويت. ئىبتر ئازارەكان دەست يندەكەن. دەيەونىت دللى خۆى بداتەوە و خۆى بخەلەتنىنىت. به دلشكاوييهوه برهو به راكه راك به شوين ژياندا ده دات، وه لي نازانيت خرشییه کانی دنیا تراویلکه یه . گهر ده ستیشی ینیان بگات ته نها نامنکه و تیربوونی نیه. تهنها چیژیکی کاتی دهدات. پاش ماوهیهك سەدەھا قات ئازار دەرخواردى مرۆۋ دەدات. بەكورتى چێژه نامه شروعه کانی دنیا وه ك هه نگوینی ژه هراوی وان. پاش كه میك بنچى ئىش بە سىكى ئەوانەدا دىنىنىت كە تامىان كردووه. چونكە سروشتی دنیا وایه، تا هیشوویهك تریّت دهداتی ده زللهی بهسویت تيدەسرەوينىيت.

لهم بارهیه وه سه عیدی نوورسی ده فه رموویّت: " مالّی هه موو مروفیّت نوورسی ده فه رموویّت: " مالّی هه موو مرفقیّك دنیا بچووکه که یه تی، به لکو به هه شته بچووکه که یه تی، جا مرفقی به سه در این مرفقی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی خوّی به سه در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی در این دوایی تیایدا زال نه بیّت و بالی در این دوایی تیایدا زال نه بی در این دوایی تیایدا زال نه بی در این دوایی تیایدا زال نه بی در این دوایی تیایدا زال نه بیت دوایی در این دوایی تیایدا زال نه بی در این دوایی در این دوایی تیایدا زال نه بیت دوایی دوایی دوایی در این دوایی دوا

بهخته وه ری ئه و ماله دا رانه کیشابیت، ئه وا هه موو ئه ندامیکی ئه و خیزانه سه باره ت به پهیوه ندییه کانی نیوانیانه وه، دووچاری نیگه رانییه کی ئاویته ی ئازار و ئه شکه نجه یه کی د ژوار ده بینت، ئه مه ش به ئه ندازه ی پله ی ئه و خوشه ویستی و دلسوزی و میهره بانییانه ی که له نیوان که سانی ئه و خیزانه دایه. ئیتر ئه و به هه شته یان لی ده بیت به دور نییه درزه خیکی وا که گوزه رانی تیدا سه خت و ئه سته م بینت، دوور نییه له تاو ئه و باره ناهه مواره ژیری خوی به نج بکات و په نا به ریته به کاری هه رزه و کاتی."

گهر ئهم ئامانجه بکریّت به بناغهی خیّزان، ئهوکاته تاکهکان ههول دهدهن ئهم جیهانبینییه لهو خیّزانهدا برییّنن. ئاسوودهیی و بهختهوهری که دوو چهمکی سیحری و تهمومژاوی دیارن، لهم ریّیهوه به ئاسانی بهدهست دیّن.

تا دههات هيوا براوتر دهبووم:

چیتر من هیوای پزگاربوونم نهبوو. نهشمده توانی به رگه ی ئه و ژیانه تاریك و زبر و بی ههسته بگرم. چیم بکردایه ؟ له و پۆژانه دا ئه و ئومیده گچیکه یه شکه هه مبوو پووی له کوژانه و ده کرد. له

۱- سهرجهمی پهیامه کانی نوور، تیشکه کان، (لا ۳۷۶). له دانراوه کانی زانای گهوره ی کورد ماموّستا سه عیدی نوورسی. ده قبی کوردی ئه م پارچه یه له وهرگیرانه که ماموّستا فارووق ره سوول یه حیاوه وهرگیراوه. (وهرگیر)

تاریکییه کی ره هادا مامه وه ، نه مده زانی که ی به یانییه و که ی نیزاره یه ، نازانم چه ند شه و و چه ند رفر تیپه ریبوو ، ته نها شتیکم نیزاره یه . نازانم چه ند شه و و چه ند رفر تیپه ریبوو ، ته نها شتیکم ده زانی : کوتایی نزیك بوه ته و ه کولانی داخراودام و خه یاله کانم با بردنی .

دەرگاكە كرايەوە، پياويكى قەبەى ناشىرىن خۆى كرد بە ژووردا.

- سەرۆك تۆى دەويىت.

نهمده توانی سه رپیچی بکه م، چونکه پیشتر ئه نجامی گوی نهگرتنم ئه زموون کردبوو.

بهدوایدا چوومه دهرهوه، بردیانم بر ژووریکی تر، ژووری نووستن بوو. دیاربوو درنده یه چاوه روانی راوه که یه تی. خوم دا به ناده که دا و زریان و توفان روویان له ناخم کردبوو. هه موو خانه کانم و هه سته کانم هه ستابوونه سه رپی و دژایه تییان ده کرد. قیژاندم:

- نهخير، بهسه ئيتر . مردن لهمه باشتره!

به لی مردن له وه باشتربوو. چونکه مه رگ پاکبوونه و پزگاربوون بوو. له پریکدا دلام هات به یه کدا و وه ک ئه وه ی یه کیک ده ستی له بینم گیرکردبیت هه ناسه م گیرا. وه ک کوتا په له قاره تا هیزم تیدابوو قیژاندم:

- فریام بکهوه خوایه گیان! وهره به هانامهوه . له ههر کوییت ئیتر وهره . تق بهندهت تهنیا ناکهیت . من ئهم گوناهانهم ناوییت ، بهزور پیسم دهکهن . وهره و پزگارم بکه . وهره و . .

لهناکاو به رچاوم پهش بوو. به دهنگیکی تاقه ت پرووکین له میشکمدا له هوش خوم چووم. ئیتر دوای ئهوه م بیرنایه ته وه. چهند پوژ و چهند سه عات تیپه پی نازانم.

كۆتايى ژيائم دەبينرا:

كاتيك هاتمهوه هۆش خۆم پۆليسيك دەيقيراند:

- چووزانم کاکی دکتور، شهو له بهردهم خهسته خانه دا فرییان داوه و رویشتوون. نه نزیکیکی لهگه لدایه و نه هه ویه یه کی پیه.

تیگهیشتم له نهخوشخانهم. دیسانیش ئه و چهته و خوینریژانه - به شکم خوا بیانهینیته سهر رینی راست - ده یانتوانی بمکوژن و له سووچیکدا توورم بدهن. هیچ نهبیت لهبهردهم نهخوشخانه یه کدا فرییان داوم.

خۆزگه بیانکوشتمایه و له ژیاندا نهدهمام ، ئیتر ههرگیز ترسی گیران و فرینرانم لهگه لدا نهدهما.

دکتوریک هات بو لام. بهوردی لیّی پوانیم. خهریك بوو دهیناسیمه وه به لام به ته واوه تی دلنیا نه بوو. چونکه حه تمه ن له دلّی

خزیدا و توویه تی: " له کچه به ناوبانگه که ده چینت. به لام نه گهر ئه وه نهی کوا حیمایه و دار و ده سته کانی ؟ ". وتی:

- كەست نىيە؟
 - نەختىر،
- ئیمه ناتوانین ئاوا چارهسه رت بر بکه ین. تر نه خوشیت و بیریسته به پهله بخرییته ژیر چاودیری ورده وه.

بازنه کهی دهستم ده رهینا و وتم:

- با ئەمە بفرۆشن و بە پارەكەى..
- نابیّت، عهیبه بق نیّمه بازنی نهخوش وهرگرین. خهمت نهبیّت من چارهسهرت دهکهم، هیشتا کهسانی خیرخواز لهم دنیایه دا ماون.

كەواپە خوا بەندەى چاكەكارى واشى ھەپە. يا لە مليۆنيكدا بەكن، يا زۆرن و قەت بەر من ناكەون..

دکتورهکه زور خهریکم بوو. چهنده ها تیشکی سینی بن گرتم و چهند تاقیکردنه و هیه کی بن به نجام دام.

دوای دوو پۆژ هات و له تهنیشتمهوه دانیشت. وتی:

- دلنیایت که کهست نییه ؟
 - بەلىخ..

نقری به لاوه سه یربوو. له وانه یه وتبیتی چون ژنیکی هینده گهنج و جوان به ته نیا جیده هیلریت. وتی:

- حه زم ده کرد م ژده یه کی خوشت پی بده م، به لام به داخه وه ناتوانم. هاو پیه کی ژیانت بی هاتووه که زوّر باش نیه. هاو پیه تی کردن له گه لیدا گران و زه حمه ت و به نازاره، وه لی ده توانی به نارامگرتن و پشت به خوا به ستن له گه لی هه لبکه یت. نیشه للا نه گه رشه وقی ژیانت تیدابیت به سه ریدا سه رده که ویت. به لام نه گه ر تووشی کوله واری و نائو میدی ببیت...

ته واوی نه کرد. هه والنکی خراپ هه بوو که له ده می دکتور نه ده هاته ده روله گهرووی گیرابوو. وتم:

- شەرم مەكە كاكى دكتۆر. ئامادەم ھەموو شىتىك بېيسىتم. كەسىيك ژيانى لەگەل عەزرايلىدا بەسەربردىت، لەھىچ شىتىك دەترسىت؟ بىلىن تكايە، نەخۇشىيەكەم چىە؟

- شیرپه نجه ته هه خوشکی، شیرپه نجهی ئیسقان، واته ئیسقانه کانت خوین دروست ناکهن، چارهسهری ههیه، پیویسته ئیسقانی گونجاوی ترت بو بگوازریته وه، هه ندیك له وانه ی ئه م نه خوشی یه ده گرن رزگارده بن.

- شێرپهنجه؟؟

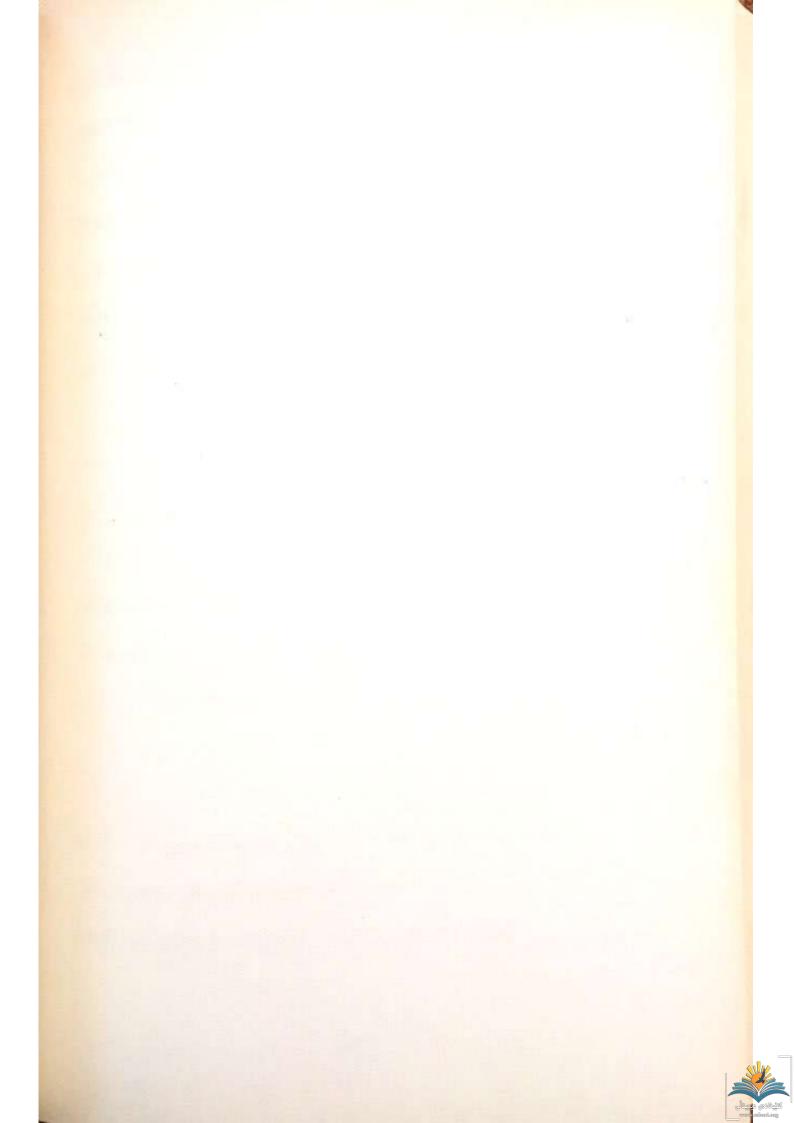
قهت به خهیالمدا نه ماتبوو، ههرگیز بیرم لی نهکردبووه وه . ژیانم جاریکی تریش پووخایه وه . ههرگیز نهمده زانی کوتایی ژیانی پنچاوپیچ و پر گیچه لم به و شیوه یه دهبیت. ههموو هیواکانم

پروکانه وه . تنگه یشتم که جاریکی تر ناکه و مه و ه سه ر پینی خوم و پروکانه و نیوان من و ژیان بچراوه .

له نهخوشخانه دهرچووم. سهرم دا له بانق، به لام بیه ووده بوو. مهرو پارهکانمیان بردبوو. نیلوّفه رکه سالانیک کرابووه تاجی سهران و، به حیمایه وه ده روّیشت و ستایش ده کرا و، گورانی بو جوانییه که ی دوترا، ههنووکه بی پاره و بی کهس له کوّلانه کاندا جیّماوه.

بهشى پينجهم

رۆژە دژوارەكانم

بازنه کهم فروشت. ده بوو جییه ک بدوزمه و ه سه رمی کز تیابگرم یان شوینیک تیدا چاوه ریی مردن بکه م..

ریزدهمینی بینایه کم به کری گرت که خور نه یده گهیشتی و بونی ای ده هات و شیدار و تاریك بوو. وتم سوپاس بو خوا. هیچ نه بیت شوینیکم دیوه ته وه که ده توانم تیدا بمرم. له کویوه بو کوی؟ کوتا ویستگهی شاجوانیک که جاران میوانی ئوتیله پینج ئه ستیره یی یه کان بوو.

بۆ من ههموو شتیك ته واوبووبوو. هیچ چاوه روانییه کم نهبوو له ده رگام دنیا و ژیان و مروقه کانی ده وروپشتم. که سیشم نه مابوو له ده رگام بدات. ئیتر به ته نیا له و ماله دا که له گور ده چوو و به نهسته م ده متوانی هه ناسه بده م و، ئازارم ده کیشا.

ئه رووداوه تالانهی به سه رم هاتن له گه ل ته نیایی و نه خوشی، به کیان گرت و به جاریک هیزی به رگری منیان رووخاند. له خومم ده پرسی: " ئیتر بوچی ده ژیم؟ هویه ک هه یه بو ژیان؟ ".

باوك و دايكيكم نهبوو لهدلهوه خوشيانبويم.. ميرديكى وهفادارم نهبوو تهمهنيكم لهگهل بهش بكات. هيوايه كم نهبوو داهاتووم پووناك بكاتهوه. پاردوويه كم نهبوو پووم بيت به سهربهزييه وه بهنيو خهلكدا

بگه ریم. جوانی بوو به به لای گیان و گورا به ناشیرینی و خهم. ته نانه تیواران پارچه یه کنان و قومیک چا و کلویه کشه کرم دهست نه ده که وت. کرینی چه ند مانگیکم نه دابوو، چیتر ده رمانه کانیشم ته واوبووبوون و شیتیکم نه بوو بو هیورکردنه وه ی ئازاره تاقه تی پرووکینه کانم.

که وایه هزیه ک نه بو و بق به رگه گرتنی ئه م ئازارانه و دریزه دان به و ها ژیانیک. وابزانم کاتی ئه وه ها تووه کقتایی پیبهینم. دریژه دان به م ژیانه چیتر مانایه کی نیه.

بەسە ئىتر بەسە، زامى پۆھىم لىە برىنى جەسىتەم بەسىۆترە، نەمدەتوانى لەوە زياتر بەردەوام بم،

چهنده ها جار هات به خه یا لمدا بچم ته له فون بق نوورای و سهیدا بکه م. به لام ئه و بیره شم خسته که ناره و ه. ئومیدم به که س نه بوو.

کهوتمه سهر ئهژنق. ههموو گیانم دهلهرزی. زوّر بیّچارهبووم. پارامهوه: "خوایهگیان! باوه رم به بوونی توّ ههیه، به لام دوای ئهم ههموو گوناهه ناتوانم بوّ لات بگه ریّمهوه. ناتوانم بیّمه حزووری پاك و پیروّزت. ناتوانم ناوت بهیّنم و لیّت بپاریّمهوه. چونکه نه رووم ههیه و نه هیّز. ئهگهر ده ته ویّت یارمه تیم بده یت ئهم گیانهم لی بسینه. ئه گینا خوّم ده ستم تیّی ده چیّت.

خۆزگە دەمتوانى پنت بلنم پزگارم بكه! خۆزگە دەمتوانى بلنم يارمەتيم بده، بەلام ناتوانم! چونكه گوناههكانى پابردووم ناهنلن.

نامهوینت بی ریزیت به رامبه ربکه م. تق گهوره و پیرفزیت. منیش به نده به کی ناپاك و تاوانبار .. چقن پووم بیت دوای هه موو ئه وانهی کردم بیمه حزوورت و داوای لیخوشبوونت لی بکه م؟

گەرچى دايكى پەحمەتىم دەيوت: كاتىك كەوتىت تەنگانەوە بەشوىن يارمەتىدەرىكدا مەگەپى كچم. پەنا بە خواى جىھانىيان بگرە. ئەر مەزنترىن پزگاركەرە، چەندىك گوناھىت زۆربىت دەرگاى ئەر مەمىشە كراوەيە، لەو دەرگايە بدە، گويىت لى دەگرىيت و يارمەتىت دەدات. خاوەنى مىھرەبانى و بەزەيىيە، ئەو ھەرگىز بەندەكانى لەنگانەدا بەتەنيا جىناھىدىنى.

باوه رم به مه هه یه . بینگومان راسته ، به لام من راست نیم . من پاك و دروست نیم . من هه میشه سه رپیچیم كردیت . هیچم نه كرد له وانه ی فه رمانت پیدا . ته مه نم به تا وان به سه ربرد .

ئیستا له تهنگانه و گیزاودام. به چ پوویه که وه بیمه به رده مت؟ نهی نه و پوژانه ی له شساغ و ده و له مه ند و به که یف بووم له کوی بووم؟ تو پیم نالیّیت: " ئیستا که بینچاره یت و ناچاریت دیّیت؟ ".

هیزم نه ماوه . چیتر نه ده توانم بپاریمه وه و نه داوای لیبووردن بکه م من ته واوبووم و به سه رچووم . چاره یه کی ترم نیه . ده بیت له م گربه بیمه ده رکه پیش مردنم تیی که وتووم .

هیچ چارهیهکم نهمابوو جگه له خوٚکوشتن

له چواردهوری خوّمم روانی. پیویستیم به هیرشیك بوو. دهبوو پیش ئهوهی ئیواره دابیت و ئازاری بهسوی به ربیته گیانم، ئهو كارهم تهواوبكردایه..

چاوم چووه سهر پۆژمیره که به دیواره کهوه . خاوهنی دهرمانخانه که ی سهر سووچه که پینی دابووم . دوکانه که ئافرهتیکی له سهر بوو . پیشتریش منی دهناسی . زور یارمه تی دام له داو و دهرمانه کاندا، خوا لینی پازی بیت . ئافره تیکی دیندار و پاك بوو . .

ژمارهی تهلهفون بهسهر پۆژمیرهکهوه بوو. بهزوّر لهجیّی خوّم بروام. دهمویست تهلهفون بکهم و داوای دهستهیهك دهرمان بکهم. دهمویست به جاریّك بیانخوّم و کوّتایی به ژیانم بهیّنم.

دەسىكى تەلەفونەكەم گىرت بە دەسىتمەوە. ئىيتر ريك نازانم ژمارەكانم ليدا يان نا، لەگەل ئافرەتەكە قسەم كرد يان نا. چونكە لەو كاتەدا رووداويكى نائاساييم بەسەرھات.

دایکم... دایکی ره حمه تیم هاته به رچاوم. چاوه ته روپ پ میهره بانی و نیانه کانی لیم ده پارانه وه. وتی:

"ههمیشه لهگه لتدام کچم. ههردهم دوعات بو ده کهم. هه ول بده اله خوای خوّت نزیك ببه وه پزگارت ده بینت. نه کهی ئه و کاره شینانه به بکه یت. ژیانی ههمیشه بیت ویران ده که یت. له به ر ژیانی ناشیرین و پ پ له تاوان کوّت ایی به تهمه نی خوّت مههینه. له بیرت نه چینت خوای

گەرره چاوەرىنى ئەوەپ بەندەكانى داواى لىخۆشىبوونى لى بكەن و چارىكى ترنەچنەوە سەر ئەو گوناھانە.

دهی میز بده به رخوت. روو بکه خوا.. توبه بکه. میشتا مهموو مینز بده به رخوت. روو بکه خوا.. توبه بکه. میشتا مهموو شنیک نه واو نه بووه. گه رئه و بیه ویت له ته نگانه ترین ساته وه ختدا بارمه نیده ریک ده نیریت. خوای گهوره شهدان و پیاوچاکان ده نیریت بو به هاناوه چوونی به نده کانی".

له چاوترووكاندنيكدا دايكم لهبهر چاوم ونبوو.

خرم لهخوّمدا بی هیز و بینچاره بووم و به هه زار حال به پیوه خوّم گرتبوو. که دایکمم بینی ته واو برستم لی برا و که وتمه سه ر فه رشه که . له به رخوّمه وه ده منووزاند: " توخوا خوایه گیان پزگارم بکه! لهم کوّتایییهی ته مه نمدا مه هیله هه له یه کی تریش بکه م . هیچ نه بینت له به رخاتری دوعاکانی دایکم ریّیه کم نیشان بده . من زوّر گرناهبارم . هه له ی زوّرم کرد . نه متوانی به نده یه ک بم شایانی تق . بیستا بینچاره و بینکه سم . هیزم نیه و کوّتا ده رگانه م تویت . توخوا بارمه تیم به . نه گه ر ده رگام لی نه که یته وه نیتر به رگه ناگرم ".

نازانم چهند گریام و نالاندم، تهنها شتیك که دهمزانی ئهوهبوو که خوای گهوره پزگارکهر و یارمهتیدهرمه و منیش بهندهیه کی هه ژاد و زهبوون... ناخم دهسووتا و دلم هاتبووه وه یهك و له قوولایی دلمه و دهپارامه وه. تهنها ئومیدم ئه وبوو. دهرگای لی نه کردمایه ته وه دهستم ده چووه گیانی خوم.

بیرم نایه ت چهند کرووزامه و ه هسه ر ئه رزه که ئه مدیو ئه ودیوم کرد. که هاتمه و ه ه ه ه ش خوم بیحال و په ریشان بووم کنوه کانم وشک هه لاتبوون، وه لی تاقه ئومیدیک له دووره وه به کزی خوی ده نواند.

ئای خوایه گیان!

کاتیک لهسه ریه ک زهنگی ده رگای ماله که م لی ده درا، شله ژام. وتم حه تمه ن ژنی ده رمانخانه که حه په کانی هیناوه. به لام من ته له فونم کرد؟ بیرم نایه ته وه، ئه گه رئه و نه بینت خاوه ن ماله که یه و ها تووه بو کریکه ی. وه ک مندالیک که تازه فینری گاگولکی ده بینت تا لای ده رگاکه خوم کیش کرد. هه رله گه ل ده رگاکه م کرده وه کچیکی ده بوانی داپوشراوم به دی کرد. حه شده یان هه ژده سالیک ده بوو. پووناکی لی ده بووه وه.

ئاه خوایه گیان! که سی ئه وه نده جوان و کاریگه رم نه له ژیانمدا دیـوه و نـه لـه گوشار و ته له فزیق نه کانـدا به رچاوم کـه وتووه، وهستانه که ی وهستانیک بوو سنووری جوانی تیپه پاندبوو، مرقفی مهست ده کرد و وزه ی پیده به خشی، وه ك ئه وه ی سیحری لی کردبم به واقو پرماوی سه رنجم ده دا.

پیش ئهوهی من پرسیار بکهم به دهنگیکی شیرین که مروقی هیور دهکردهوه و ئارامی دهبه خشی، وتی:

- تۆ داواى دەرمانت كردووه، وا نيه؟

- بەلى..

- من دهرمانیکی مه عنه ویم بق هیناویت که زامه کانت تیمار

- نەرمور وەرە ژوورەوە!

- کانم نیه، ههر دهبیّت ئیستا بگهریّمهوه، به لام سوپاست ده که م ده زانیت، تق ژیانی منت پزگار کرد و قه رزارتم، دهستم بده ریّ با ماجی بکه م.

دانهویه و دهستمی گرت. ناه خوایه گیان! چهند جوان بوون نهر دهستانه، ناسه واری پیسی و گوناهیان پیوه نه بوو. ده تووت نارینه یه کی سافه و رووناکی ده داته وه، تا ده هات پتر سه رم سرورده ما، وتی:

- بیرته؟ چهند سالیّك لهمهوپیش لهسه رینگه که تدا پووداویّکی مانوچوّ پووی دابوو. کچیّکی خویّناوی له که ناری پیگه که دا که وتبوو. نه و کچه برینداره ت کرده سه یاره که ته وه و بردت بی خهسته خانه. برپرسانی نه خوّشخانه که ئاماده نه بوون وه ری بگرن چونکه بیمه ی کرمه لایتی نه بوو. توّش پاره ی چاره سه رییه که تدا. به سه رسو و ما دیته وه . چیم پاره پیبوو دام. به سه رسو پمان و عاجباتیه وه لیّم پرسی: به سه رسو پمان و عاجباتیه وه لیّم پرسی: - نه ی توّ حوّن ئه مانه ده زانی؟

- من ئەو كچەم. ژيانى منت پزگاركرد. زۆر ھەوللمدا بتدۆزمەوه و بتبينم.

كهميّك خوّم كۆكردەوه، به لام هيشتا له سهرسوورماندابووم. ويم:

- تۆ كێيت؟

وه لامى نەدامەوه، پاكەتەكەى دەستى پيدام، وتى:

- ئهم کتیبه وهکو دهرمان وایه، منیش یهکیکی ناو ئهم کتیبهم، پاستتر بلیم من له پلهی چوارهمی ژیاندا ده ژیم که لهم کتیبه دا باس کراوه، نائومید مهبه له خوا، ده وا ده دات به ده رد و شیفا ده دات به نه خوشی و به نده ی ته نگاوی خوی پزگارده کات.

دیسان دهستی گرتم و، وتی:

خوا ئاگاى لێت بێت! ههمیشه دوعات بۆ دهکهم.

پشتی هه لکرد و به په له به سه رقادرمه کاندا سه رکه وت. منیش به خیرایی که وتمه شوینی. قیژاندم:

مەرۆ توخوا!

هیشتا دوو پله سهرکه و تبووم که پووبه پووی کچی خاوه ن ماله که م بوومه وه ، ئه و بر ژیرزه مینه که داده به زی . به شله ژاوی و سه رسوو پمانه و ها وارم کرد:

- ئەرە بۆ كوى چوو ئەر كچە؟
 - کام کچ؟
- تۆزىك پىش ئىستا سەركەوت، ھەتمەن تۆ دىوتە.

به سەرسوورمانەوە وتى:

- من كهسم نه ديوه . وا دياره زور نه خوشيت.

كتيبى مهكتوبات و سهعيدى نوورسى:

لهجنی خوّمدا وشك بووم. به لّی، من نهخوّش بووم. زوّر بی منزیووم، به لام خوای گهوره هه لیّکی خستبووه به ردهمم.

ئەركچەكى بور؟ خەلكى كوى بور؟ چكتىبىكى ھىنابور؟ يانى چىئەرلەناو ئەركتىبەدا دەۋى؟

وهك ئهوه ى له هـ قش خـ قرم چـ ووبم لهسـه ر زهوييه كه پالكـه وتم. دهبوو به ميشكيكى سـافه و ه ليكدانـه و م بـ ق ئـه م پووداوه بكـه م و لـه ماناكه ى بگهم.

دهبوو له کويوه دهستم پيبکردايه ؟

سهره تا پاکه ته که م کرده وه . کتیبیکی تیدا بوو . کتیبیکی به رگ سوربیو به ناوی (مه کتوبات) . سه عید نوورسی نووسه ره که ی بوو ... به لی ناویکی وام بیستبوو . په یامه کانی نوور و سه عید نوورسیم له دایکمه وه بیستبوو . کچه که پینی وتم: " من له ناو نه م کتیبه دا ده رئیم " . چونکه کتیبه که ته فسیری قورئان بوو نه مده توانی ده ستی

ا- منکتوبات بهرگی دووههمی سهرجهمی پهیامه کانی نووره و له دانراوه کانی زانای گرده ی کورد سه عیدی نوورسی یه . ماموّستا فارووق پهسوول یه حیا کردوویه تی به کردوی و روه روه ی کردوی به کردوی در دورکین (وه رگین)

بۆ ببهم. من چەپەل و گوناھباربووم. دەبوو ھەسىتم و خۆم بشۆم و دەستنويزينك بگرم، ئنجا بيگرمه دەستم.

ئاه خوایهگیان! دهستنویز گرتن؟؟ ئه و ههسته شیرینه به گشت گیانمدا بلاوبوویه و بردمی بق ههریمی مهعنه وی و ئارامی خقی.

دهستنویزگرتن و پاکبوونهوه . . ناخ خوزگه ههموو شیتیك نهوهنده ناسان دهبوو! دهستنویزیک نهم ههموو تاوانه چون بشواته وه ؟

نازانم له كەيەرە دەستنويرم نەگرتورە، ئەرە ھىچ كە سالانتك نويزم نه کردووه، من له کوئ و په رستش له کوئ؟..له میزبوو له برم چووبوونهوه. ههستامه سهريي. دهتووت بيروّكهي دهستنويْژگرتن سەرلەنوى گيانى پيداومەتەوه. كە چوومە بەر دەستشىۆرەكە ھەموو گیانم دەلەرزی. هەركە دەستم خسته بەر ئاوى بەلوعەكە شتيكى سەيرم بەسەرھات. دەتووت ئەوە ئاو نىيە، بەلكو دەرمانىكە بۆ لابردنى ئازارهكانم. ئەو ئاوەى دەپدا لە دەستم پىسىيى ناخ و نائوميديمي سرپيهوه. ئاه خوايه گيان! ئهمه ئهو ئارامييه بوو كه به دوويدا ويلل بووم. سالانيك خهونم به بهختهوه رييه كى ئاواوه دهبينى. حهزو چیژیك ده پژانه ناخمه وه که له هیچ جیپه کی تر دهستم نه كه وتبوو. ده ستنويرم گرت. كتيبه كهم گرت به ده سته وه و لاپه ره كانيم هه لدايه وه ، بريارم دا له سه ره تاوه بيخوينمه وه . كتيبه كه

به مهکنووبی یه کهم دهستی پیده کرد. له یه کهم لاپه رهیدا پرسیاریّك مهود

" نایا حەزرەتی خضر - دروودی لەسەربیت - له ژیاندا ماوه؟ ئگر ئیستا له ژیاندایه، ئەدی بۆچی هەندی زانای بەریز دان به زبانیدا نانین؟

وه لام: حه زره تى خضر له ژياندايه. به لام ده بيت بزانريت كه ژيان بنج پلهى هه يه، ئه و له پلهى دووهه مياندايه. هه ر له به رئه وه شه كه ماندى كه س له زانايان گومانيان له ژيانيدا هه يه.

چىنى يەكەمى ژيان: ئەم ژيانەى ئۆمەيە، كە پابەندى چەندىن مەلرمەرجى تايبەتيە.

چینی دووه می ژیان: پلهی ژیانی حه زره تی خضر و ئیلیاس – درودیان لهسه ربیّت – که به ته واوی پابه ندی ئه و هه لومه رجانه ی ژیانی ئیمه نییه و هه ندی سه ربه ستی تیدایه. واته ده توانن لهیه ک کاندا که چه ندین جیّی جیاجیادا ئاماده بن و، که خواردن و خواردن و خواردن و مهر دنه و هه رکات بیانه و یّت – سه ربه ستن.

چینی چواره می ژیان: ژیانی شهدانه، که له چاو ژیانی مردووانی گورستاندا گه لی به رز و بلندتره، وه ك به ده قی قورئانی پیروز چه سپاوه ... ئه وان به خویان نازانن که مردوون، به لکو لایان وایه به ره و جیهانیکی باشتر گواستوویانه ته وه . له به رئه وه ، تام و چیژ و به خته وه ری ته واو له و ژیانه یان ده به ن.

چینی پینجهمی ژیان: ژیانی (پوّحانی) ی و مردووانی گورستانه.

کاتیک ئهمهم خوینده وه مووچ پکهیه ک به گیانمدا هات. کچه که

پینی وتم: "من له چینی چوارهمی ژیاندا ده ژیم که لهم کتیبهدا

باسکراوه".کهواته ئهو کچه شههیدیک بوو.

دەبوو ئەو كچە فريشتە ئاسايە بدۆزمەوە:

ئاه خوایه گیان! واته ئه و کچه هه ره جوانه ی که میّك پیش ئیستا لای من بوو شههیدیّك بوو؟ که واته شههیدان وا ده زانن مردوون. به لام ئه وان له ناوماندا دیّن و ده چن! به ئیزنی خوا یارمه تی بیّچاره کان ده ده ن.

ئهمه زور مه زن بوو.. خوایه گیان، میشکم تیکه ل و پیکه له. کاتیک هات پرسی: "تو داوای دهرمانت کردووه ؟". منیش تهله فونم کردبوو بو دهرمانخانه دهرمانم بو بنیرن. که وایه پیویسته خاوه نی دهرمانخانه که رووداوه هه بیت.

خيرا دەستم دايە تەلەفونەكە. لەوانەيە سەبريە خان لە دەرمانخانەكە ، ئەو كچەى ناردبيت. هيچ نەبيت پيى دەوتم ئەو كچە نريشتەيە كى بــوو.. يارمــەتى دەدام ئــەم پووداوە پــپ نهينىيــه ئىبكەمەوە.

مەركە تەلەفونەكەى ھەلگرت بەپەلە وتم:

- تق حه پت بق من نارد خوشكى ؟
- نهخیر نیلوفه رخان. تو داوای ده رمانت له من کردووه ؟ سهرم لی شیوا و نه مزانی چی بلیم. بیریشم نایه ت چیم پی وت. سهریه خان وتی:

- تۆ حالت باش نيه، پيويستيت به يارمهتى ههيه؟

هیچم نهدهبیست. تهنها بیرم لهوه دهکردهوه که ئهو کچه چون دهیزانی من دهرمانم دهوییت. وه لامی خومم ئاوا دایهوه: "شههیدان دهزانن. ئهوان کهسانیکی باشن که له ریی خوادا مردوون".

ئەگەر ئەرەى كچەكە وتى راست بيت مىن بە برينىدارى گەياندمە خەستەخانە. ئايا دواى ئەوە شەھىد بووە؟ ئەى خيزانى ئەم كچە لە كوئىيە؟

دهبوو زانیاری لهسه رئه و کچه فریشته ئاسایه پهیدابکه م که له ناکاو هاته ژیانمه و و له مردن پزگاری کردم، ئه وکاته دهمتوانی برانم کییه و چ کارهیه، له وانه شه خیزانه که یم بدوزیبایه ته و و پرسیارم له وانیش بکردایه.

باشه، دهبوو له کوێوه دهست پێبکهم؟ کهوتمه بیرکردنهوه لهمه. دهبوو شوێنهواری کچێك بدوٚزمهوه که سالانێك لهمهوپێش به برینداری گهیاندوومهته نهخوشخانه، ئهو پوٚژی پووداوی هاتوچوّیهم زوّر باش لهبیره، سالروٚژی لهدایکبوونم بوو، سال و پوٚژی پووداوهکه دهزانم. کهواته پێویسته بچم بو نهخوشخانه و له توماری نهخوشهکانی ئهو پووره بروانم، لهوانهیه سهرهداویٚکم چنگ بکهوتایه.

ئهو شهوهم تا بهیانی بهزوّر پاکیشا، چهنده ها مانگ بوو ئهوه یه کهم جار بوو شهویّك بی ئازار و ژان به سهربه رم، چونکه ههموو خهیالم لای ئه و کچهبوو، دیمه نی جوان و سهرسامکه ری بوّ ساتیّك له چاوانم ون نه دهبوون، وه ك بلیّی ئهگهر لیّی بکوّلمهوه ئیتر دهیدوّزمه وه و پیّی شاد ده بم، ئه م باوه په بهرگرییه کی له پاده به ده پیّدابووم، بهیانی زوو سهردانی ده رمانخانه که م کرد، کاتیّك سهبریه خان بینیمی شله ژا، وتی:

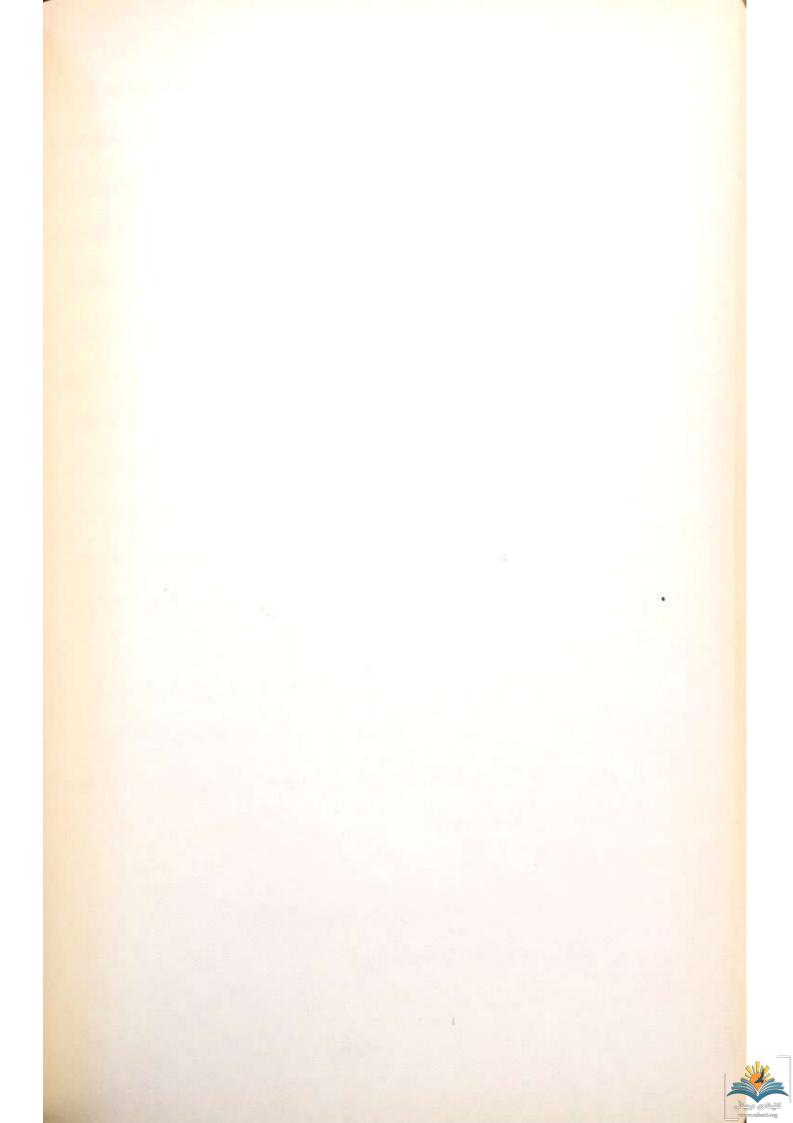
- خیره نیلوّفهر خان، تهلهفونت کرد و باسی دهرمانت کرد، ننجا خهته که بچرا، هیچ تینه گهیشتم. حهتمه ن تهلهفونه که شت به کراوه یی جیّهیشتووه، بوّیه ههرچی پهیوه ندیم ده کرد داخرابوو، پیّویستیت به دهرمان بوو؟

- نەختر.
- ماشەللا ئەمرۆ باش دياريت نيلۆڧەر خان.
 - بەلى، ئەمرۆ كەمىك باشترم.

نه مبله باره م به قه رز لی وه رگرت. به ریکه و تم به نیازی نه وه ی بچم بن نه خوشخانه که . نه و روود اوه ی به سه رم هات نه وه نده کاری لی کرببروم بیرم له هیچی تر نه ده کرده وه . هیچ شتیکی تر سه رنجی رانه ده کیشام . ده مویست چی زووه بزانم ئه و کچه کییه ، به شکم جاریکی تر بمتوانیایه بیبینمه وه .

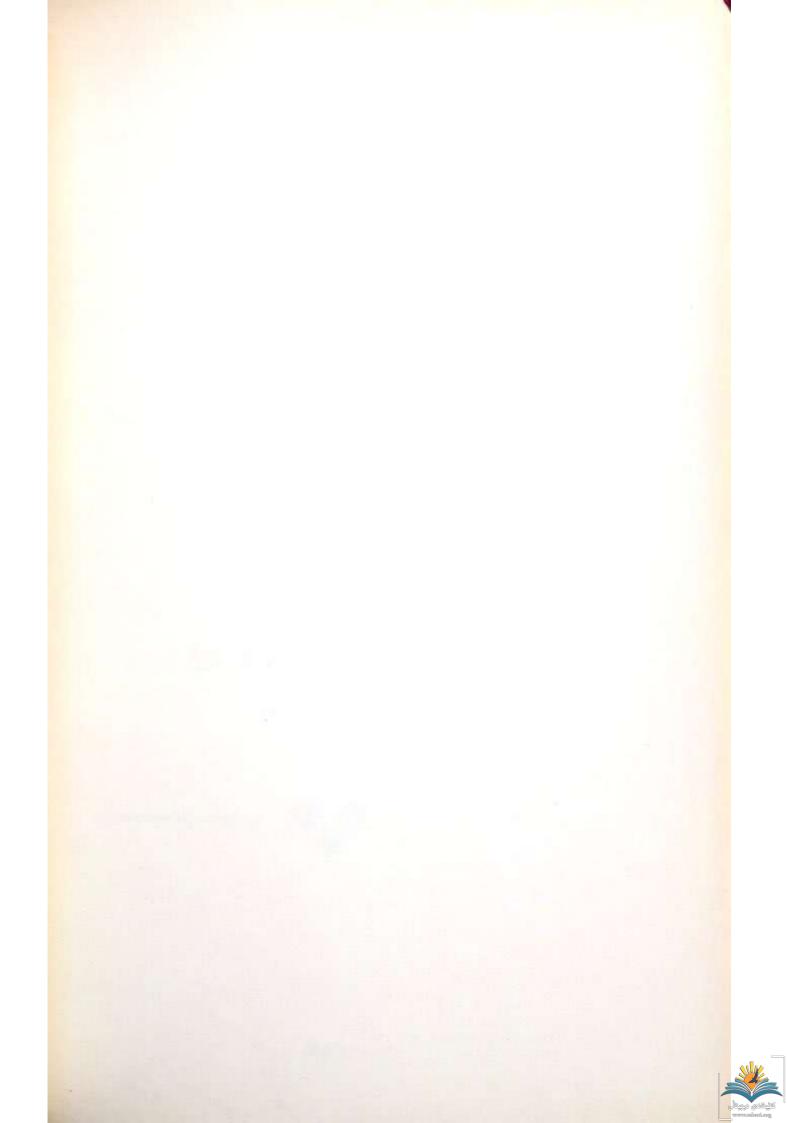

يەكيك لە دۆستانى خوا

چووم بن نهخوشخانه که ، به لام نه مده زانی چون و له کویوه ده ست پیبکه م. پیویست بوو نهینی پووداویک که ده سال له وه و پیش رووی داوه هه لبده مه وه . کی ده بووه یارمه تیده رم له مهموو نهره بالغییه دا؟

چووم بۆ پرسىگەكە. بەكورتى بۆم باسىكرد. بەلام كارمەندەكە نەك يارمەتى نەدام، بەلكو ھەر گويشى لى نەگرتم..

تنگهیشتم که دهبیت که سینکی به رپرس بدوزمه و و له ریکه ی ئه وه وه کاره که جیبه جی بکه م، به لام به داخه وه یه کینکیان موله تی وه رگرتبوو، یه کینک له وی نه بوو، یه کینکی تریشیان وتی که کاری زوری مه به و ناتوانیت یارمه تیم بدات، ورده ورده خه ریك بوو ئومیدم نه ده ما.

لهم سهروبهنده دا چاوم به خانمید کهوت له پاپهوهکه وه به مینواشی به ره و پووی من ده هات. ههر له گه ل یه که م بینیندا چووه دلمه و ، پوخساری نوورانی و شیرین بوو. هه ستم به نزیکی و متمانه کرد به رامبه ری. بیرم کرده و ه که له وانه یه یارمه تیم بدات.

که بهلامدا تیپه پی و هه ستی کرد سه یری ده که م، وه ستا. نیگا شیرینه کانی هاتنه سه ر چاوم و زهرده خه نه یه ک که و ته سه ر لیدی. نه وه نده کاریگه ربوو یه کسه ر ناخمی گه رم کرده و ه نارامی تیپ ژاندم.

وهك ئهوه وابوو دواى سالانك جودايى به كهسيكى خوشهويستم شادببمهوه. وهستا، پيش ئهوهى من هيچ بليم وتى:

- مەرحەبا. لەوانەيە غەرىبە بىت و بتەويىت داواى يارمەتىم لى بكەيت.

ده توت دلم ده خویننیته وه . لینی نزیك بوومه وه . دهستم درین رو و خوم ناساند . له پرینکدا گلینه ی چاوی بچووك بووه ، وهك ئه وه ی بو جییه کی دوور بروانیت . پاشان وتی:

تۆئەو نىلۆفەر خانە بەناوبانگە نەبىت؟ ئەو كچەى لە گۆفارو
 رۆژنامەكاندا وينەكەى دەبىنىن...

بهداخهوه من ئهوم که ئاوا بێچاره و بێ کهس کهوتووم.
 دهستمی گرت. له ناخی دڵیهوه وتی:

 نافــهرموویت؟ ژوورهکــهم لیّرهدایــه. قاوهیــهك دهخهمــه خزمهتتان.

چووینه ژووره که یه وه ، دکتوری مندالان بوو . شووی کردووه و دایکی دوو منداله .

به چهپه لای یه کانی ژیان پیس نه بووبوو. کاتیک له پوخساری پاکی ئه و خانمه م ده پوانی ده چوومه وه قاوغه که ی خوّم و بینزم له خوّم ده کرده وه، له خهیالمدا به راوردی نیوان شاجوانیکم ده کرد که ئیستا نه خوشه و له گوشه یه کدا تووپدراوه، له گه ل ئه و خانمه دکتوّره دا. خوّرگه ژنیکی ناشیرین بوومایه و خاوه نی خیّران و مندالی خوّم

پروماب وه و به حه یای خومه وه بر بیبامایه، نه ک ئه وه ی جوانی سه رزاران بم و که له کارکه و به ته نیا جیم به یقن. منیک که هه میشه سه رم کزو دلم شکاو و ته نیا و بینچاره م، سوودم بو کی ده بیت؟ به پرسیاریکی ئوزله م خان ها تمه وه هوشی خوم. پیم و ت که بو چی ها تووم، باسی ئه و پرووداوه م بو کرد که شوکی کردووم و سه رله به ری گوریوه.

لافاوى هەستىكى راستەقىنە:

من دهمگیرایه و هون هون فرمیسك له چاوی ئۆزلهم خان دهاته دهر و بهسهر رووی رووناكیدا ده هاته خواره و هو زوو روو له ده ورد و به سهر رووی رووناكیدا ده هاته خواره و هو روو روی له ده ورد ده ورد الله خوایه گیان، تو چهند گه وردیت! ". وتی:

- که واته (مه کتوبات) ی ییدایت ها؟!

باوهشی پیدا کردم، روخساری ته ربووبوو، سهرمان نایه سه ر شانی یه و تیر تیر گریاین، نهمده زانی بوچی هه رکه ناوی (مهکتوبات)ی بیست ئه وه نده ی به لاوه سه یربوو، وتی:

- پیرۆزباییت لی ده که م خوشکم، تق خه زینه یه کت دیوه ته وه، تق دوای هه موو ئه و تاوانانه هینده به کول داوای پزگاربوون و پازیبوونی خوات کردووه، خوای گهوره ئه و هه موو پووداوه پر نهینی و داناییانه ی خه لات کردوویت.

به راستی پیرفزباییت لی ده که م، ئیشه للا ئه م رووداوه ده بینت به کوتایی ژیانی خراپه ت و سه ره تای ژیانی پرخیر و به خته وه ریت. ده بیت به مرفقیکی نموونه یی، له وانه ی په شیمان ده بنه وه و رینی راست ده گرن. هه زاران جار پیرفزباییت لی ده که م، تو به م دلسوزی په ته وه به ر ره حمه ت و به زه یی و میهره بانی خوا که و توویت.

به دهسته کانی چاوی سریم، کاتیک باوه شی پیدا ده کردم هه ستیکم بی دروست ده بوو که له دوای مه رگی دایکمه وه لیم ون بووبوو، یه که مجارم بوو نه ناسیاویک وه کو دوستیک و خوشکیکی گهوره یان وه کو دایکم خوشه ویستیم بی ده ربخات و له دله وه له گه لم هه لسوکه و تبکات.

له و کاته دا ده رگا کرایه و ه پیاویکی جوانخاس و پیکپوش لهگه ل مندالیکدا هاتنه ژووره وه . ده ستی یه کیان گرتبو و . پیاوه که وتی:

داوای لیبوردن ده کهم، نهمده زانی میوانت ههیه. ئیمه دواتر دینه و .

دەرگاكەي داخست.

خانم دكتور وتى:

- میرده که مه ناوی مه تینه . کاردیو لوّجیسته ، واته پسپوّ له بواری دل و ده ماردا. ئه و منداله ی له گه لی بوو کچمه و ناوی ئه لیفه .

ناه خوایه گیان! نقرم ئیره یی به خاتوو ئقزله م برد. چ شدیك بوانتربود له خیزانیکی بچکولانه؟ له پولهیه ك که پیت بلیّت "دایه"؟ برانتربود نیاتر چی ترم دهویست خوایه گیان؟

بهدهستی خوّم ئه و جوانییه ی که خه لاتی خوایی بوو له خوّم پهدهستی خوّم ئه و جوانییه منی کردبووه ناشیرینترین مروّد.

ئەو راستيانەى سەرساميان كردم:

لهگه لاخانم دکتوردا که وتینه لیکولینه وه به نیازبووین چاره نووسی کچیک بزانین که سالانیک له وه وپیش به برینداری مینابووم بق نه و نه خوشخانه یه ، به م شیوه یه ده مانتوانی تا راده یه ک راز و نهینی رووداوه که شیبکه ینه وه .

خوا له ئۆزلهم خان پازی بینت، دوو پۆژی پیك ههولی لهگه ل دام. ئاسان نهبوو جیاكردنه وه و ساغكردنه وه ی توماره پهرش و بلاوه كانی ئهرشیف، له كوتاییدا ئه وه مان دوزییه وه كه به دوایدا ده گه پاین، به لام به ته واوی سه رسامی كردین.

نه و شوکه دنیای منی سهره وژیر کرد. گشت نائومیدی و شکاوی دامی هه لکولی و فریی دا. هه رگیز ئه و ساته م له بیرناچیت...

تومه زئه و کچه برینداره دوای دوو روّ له خسته خانه دا کوّچی دوای کو روّ له خسته خانه دا کوّچی دوایی کردووه و اته ئه و کچه ی وه ک خور هاته به رده رگام و ژیانمی

رووناك كردهوه مردبوو. بهداخهوه نهمانتوانى ناونیشانی خیزانه کهی له ناو توماره جه نجاله کاندا بدوزینه وه .

ئەى خواى مىھرەبان ئەمە چ پووداويكى پىر نھينىيىه؟ ئەمە چ كارىكى ناسك و پر حىكمەتە؟

که واته شه هید بوویت و نه مردوویت و له ناوماندا ده ژیت. که واته تق نه و چاکه گچکه یه ی منت له یاد نه کرد و له پیویست ترین کاتدا و له و ساته دا که ده مویست خوم بکوژم، هاتی به هانامه و ه .

" ئەى كچە شەھىدەكە! منىش كچى شەھىدىكم، توخوا بەتەنيا جىنم مەھىللە، تكايە دەستم بگرە، تكايە پزگارم بكە، ئەمپۇش زۆر پىويستىم بە يارمەتى تۆيە".

لانەيەكى پر ئاسودە:

ئۆزلەم خان بردميەو، بۆ مالى خۆى. دەتووت ھىلانەى ئارامى و بەختەوەرىيە نەك خانوويەكى سادە. كەشوھەواكەى مرۆڤى تىردەكرد و دلنيايى دەبەخشى. دەتوت ژن و پىاو و منداللەكان بوونەتە يەك دلا. لە كردار و گوفتاريان لەگەل يەكترىدا خۆشەويسىتى و رىز دەتكا.

من ژیانیکی پر له عهنته و تهنته و ژیام. چهپلهی زورم بو لی درا و فره ستایش کرام. پارهی زور نرایه بهردهستم. چهنده ها دوست و هاوری به دهورمه وه بوون و چاوه رینی فهرمانم بوون. له جوانترین خانوو و پازاوه ترین ئوتبله کاندا ژیام. به لام له و ژینه بریق و باقه دا له

میچ جیده کاوم به وه ها پیکه وه ژیان و دلنیایییه ک نه که و تبوو. له میچ شوینیکی تر هه وای وا پاکم هه لنه مژیبوو.

كوانه دەركەوت نهينى بەختەوەرى لە چەپلە و شورەت و پارە ولايدندا نييه بەختيارى راستەقىنە لىه ريىز و نرخاندن و خوشەرىستىدايە لەبەر خوا.

زورباش لهمه تیگهیشتم، به لام تازه درهنگ بوو. چونکه پریگههکم گرتبوو که هاتنه وه ی نهبوو. واته به هارم دوّراند و خهزان و رستان هاتنه به رده رگام. ژیانی لاویم له راکردن به دوای ناوبانگدا به هه ده رچوو.

رووداويكى دەگمەن؛

توزلهم خان باسی پووداویکی ژیانی خوّی بو کردم.

مای خوایهگیان! چ چیروکیکی پر پهند و عیبرهت بوو!

الله خوایهگیان و باوکم کهسانی دیندار نهبوون. تهنانه هیچ خوشییان له دینداران نهدههات. منیش له خیّزانیکی دوور له دیندا گهورهبووم.

هیچم له دین و نیمان نهدهزانی.

یه نامانجم هه بوو له ژیانمدا: به دلّی خوّم برژیم و به خته و هربم. زوّر ده وله مه ندبووین. به که یفی خوّم پاره م ته خشان و په خشان ده کرد. چیم به دلّ بووایه ده مپوشی و حه زم له کوی بووایه ده چووم. هیچ به ربه ست و یاساغیک له به رده ممدا نه بوو. یه کیک پینی بوتمایه فلان کارت پیچه وانه ی به هاکانی کوّمه لگهیه، پیم ده وت که س یه یوه ندی به ژیانی منه و ه نیه و من ژیانی خوّم ده ژیم!

له ژیانی کهیف و سه فا و رابواردندابووم که مه تینی میردمم ناسی. ئه ویش وه کو من شوین چیژ و خوشی که و تبوو و به دلی خوی پاره ی خهرج ده کرد. هه ردووکمان له کولیجی پزیشکی وه رگیراین و بووین به ده ستگیرانداری یه ك.

وتمان: "دهگه رین و ولاتیك نامینیت گهشتی بی نه که ین. هه موو شوینه میر ژوویی و گه شدیارییه کانی دنیا ده بینین و له چ جیه ک رابواردن و سه رگه رمییه ک هه بیت ئیمه له وی ده بین. گشت شاره جوانه کانی جیهان تاقیده که پنه وه..!"

دنیا بق ئیمه شاری خهونه کان بوو، جینی که یف و سه فابوو. مهیدانیک بوو تییدا بتوانین به کامی دلی خودمان برین.

جاریکیان له شاریکی گهشتیاری لهگه ل چهند ناسیاو و براده ریکدا پامانده بوارد و خوشمان ده گوزه راند. سه رخوش بووبووین به ژیانی ده ولهمه ندی و هه له خه رجی و زیاده په وی هیچ شتیك به

نه بالماندا نه ده هات. ئه وه ی ته نها گرنگ بوو به لامانه وه تامکردنی زیان بود.

له کاتیک دا ئیمه وامان ده زانی زور به ختیارین، ئه و پووداوه سامناکه پرویدا. زلله یه کی به سویی خوایی بوو ئیمه ی هینایه وه هوش خومان و ژبانمانی گوری.

من و دهستگیرانه که م به ریدا ده رویشتین کاتیک سلنگیک خوی بنهاندا کیشا، رووداویکی زور ترسناك و مهترسیداربوو.

کانیک له نهشته رگه ری هینامیانه ده رکه میک هوشم به خوم بوو. جاریار گویم له ده نگی ده ورویه رم ده بوو، هه ندیک کاتیش به ته واوی هوشم نه ده ما. هه ستم ده کرد له بارود و خیکی زور مه ترسید اردام.

چهنده ها مانگ نه شته رگه ری و ته داوی و نه شکه نجه درید ژه ی کنشا، باوکم پاره ی دنیای نابووه به رده ستی دکتوره کان، به لام رنبویان: "به داخه و حالی کچه که تان زور مه ترسیداره. ئه م کاتانه نلاگرنگه بوی. ئیمه هیچ شتیکمان له ده ست نایه ت. هه موو ساتیك ده کریت هه موو شتیك رووبدات. "

ئه وته یه ی دکتوره کان وه ك بو مبینك له میشکمدا ته قییه وه . خو من هیشتا له سه ره تای ژیاندام. من گهنج بووم، چون ده بیت بمرم؟ به میچ جوریك باوه رم نه ده کرد.

من ناکریّت بمرم. من ناکریّت بچمه ئه و شویّنه تاریکه وه، ئه و گردوه اله وانه ی ده وروپشتم ده پارامه وه: " زوّر له ته نیایی و مردن

دەترسم. تكاتان لى دەكەم چارەيەك بدۆزنەوە. دەسىتم بەرمەدەن، مەمدەنە دەسىت مەرگ تكاتان لىدەكەم."

گەرانەوە بۆ ژيانى راستەقينە:

له و کاتانه دا که لاواز و کوّله وار و بی چاره بووم بیریک هات به خه یالمدا. و تم له وانه یه خوا ده رگای ئومیدم لی بکاته وه.

به شهرمهزارییه وه که و تمه پا پانه وه لیّی: "یارمه تیم بده خوایه گیان! پهیمان بیّت ده بمه به نده یه ک تق پیّت خوش بیّت و هه رگیز له پیّگات لانه دهم، پهیمان بیّت نهگه رلهم جیّگایه بیّمه دهر ژیام بگوریّت، هه ولّ ده ده م به نده یه ک بم شایانی تق. "

منیش خوم بو نهگیرا و دامه پرمهی گریان و خوم هه لدایه باوه شی نوزله م خانه وه، وتم:

- منیش دهمه ویّت پزگارم ببیّت. توخوا یارمه تیم بده، منیش دهمه ویّت پزگارم ببیّت. دیسان که وتینه و ه فرمیّسک پشتن. ده تووت ئه وه ژیانی منه که ده یگیریّته و ه خانم دکتور به رده وام بووله سه رگیرانه وه کهی:

- به ئهندازهی ژمارهی بوونهوهران سوپاس بق خوا، که ههر ئهوه ژیان دهداته مردووان، داماوان پزگاردهکات و کهسی بیکهسانه. ژیانیک و ههلیکی نویی پیدام. له نهخوشخانه دهرچووم و بهپیی خوم

مانعه وه ماله وه . ته نها بیرم له وه ده کرده وه که چون بیمه به نده یمی باش.

سهره تا ده ستگیرانه که ماره ی کردم. چونکه له وه و پیش بی ساره بی پیکه وه ده ژیاین. پاشان ده بوو داواکانی په روه ردگارم بینکه م، به لام چون؟ له کویوه ده ست پیبکه م؟ هیچم نه ده زانی،

له شوقه که ماندا پیاویکی ماموستا هه بوو. له گه ل ژنه که یدا هاتبوون بو سه ردانمان له وه ختی نه خوشییه که مدا. پاك و دینداربوون. پرسیاری ده ستنویژ و نویژم لی کردن. خوا لیّیان رازی بیّت بارمه تیده رمان بوون.

چۆن دەتوانم ئەو يەكەم نويرەت بۆ بگيرمەوه ؟

کاتیک چوومه سهر بهرماله که مدلم که و ته لیدانیکی توند و ره ختبوو هه پرون هه پرون ببیت. ئه وه نده شهرم دایگرتم له حزووری پهروه درگارمدا هه موو گیانم نیشته سهر ئاو. هه رگیز ئه و ساته م له بررناچیت که نیوچاوانم نایه سهر بهرماله که. ده مویست بگریم و به بیاریمه وه و داوای لیب وردن بکه م. باوه پر بکه فرمیسکه کانم بهرماله که یان ته پهرود خوا له و ماموستایه و ژنه که ی خوش بهرماله که یان ته په ته پهرود خوا له و ماموستایه و ژنه که ی خوش بیت. به دریزایی شه ش مانگ تا من به ته واوه تی هه ستامه وه سه دین به به به به درد وامی سه ردانیان کردین. له بابه ته ئیمانییه کاندا یارمه تییان به به به درد وامی سه ردانیان کردین. له بابه ته ئیمانییه کاندا یارمه تییان داین و بویان پوون کردینه و ه روزانه وانه یان بو دانابووین.

من و میرده کهم و دایکم زور سوودمان له و نامورگاری و وانانه و میرده کهم و دایکم زور سوودمان له و نامورگاری و وانانه

ههزاران سوپاس بۆ خوای پهروهردگار، من و میردهکهم و دایکم دهستمان کرد به نویژکردن و بهردهوام بووین لهسهر فیربوونی ئهرك و بهندایه تبیه کان. تیگهیشتین که بهختهوه ری و چیژ و ئارامی پاسته قینه ته نها له ئیماندایه، به لام بهداخه وه باوکم هیچ سوودیکی وهرنه گرت. سووربوو لهسهر کهلله په قی و گویی نووقاند له ئاستی ئه و حهقیقه تانه دا. نه وازی له خواردنه و هینا و نه له خووه خرایه کانی تریشی.."

ژیانی ئۆزلهم خان و چیرۆکهکهی زۆر کاریگهربوو لهسهرم. چونکه ئهویش وهکو من سهردهمیّك له گیّـژاودا ژیاوه. به لام له کوّتاییدا سهرکهوتووبووه و، خوّی لهو تاوانانه پزگارکردووه و بووه ته موسلّمانیّکی نموونه و هوّشیار. منیش تهنها ئهم پرسیارهم له خهیالدا بوو:" ئایا منیش دهمتوانی سهرکهوتوویم؟ ئایا دهکریّت دووباره ژیان بچیّتهوه به بهر تهرمی ساردهوهبووی تهمهنمدا و جوانییهکانی ئیمان بهدهست بهیّنم؟ "

لهدنيادا چى رووى دهدا: ئۆزلەم خان بەردەوام بوو لەسەر گيرانەوەكەى:

- باوکم یه کیک بوو له ده و له مه ند ترینه کانی شار. بازرگانیی نالنونی ده کرد. مال و مولکی به لاوه گرنگتربوو وه ك له به ندایه تی. مداخه وه کرتایی یه کی زور ترسناکی هه بوو.

سهری داخست و دهستی به دهمیه وه گرت. لیم پرسی: - سهره نجام چی بوو؟

- سوپاس بر خوا ئیمه چهند له تواناماندا بیت ههولمان داوه به بین و ئیمانی خومانه وه برین. ده کوشین ئهم راستییانه به کهسانی موحتاجی تریش بگهیهنین. به لام خهفه تی باوکمم قه ته له بیرناچیت. بارکم کوچی دوایی کرد، به لام به مردنیک که له زری به جهسته دا ده هینا و دلی ده کرد به ئاو.

بارکم یه ک نامانجی هه بوو: ببیّت به ده و له مه ندترین. هه رچه نده به کیک بوو له بازرگانه هه ره زه نگینه کانی شار که چی تیّری ناده خوارد. پوژبه پوژ ژماره ی دو کان و نالتونه کانی زیادیان ده کرد و ناریش ته ماحی پترده بوو. تا ده ستی بکه و تایه نه وه نده ی تر برسیتر ده بوو. هیچ شتیک به قه ده ر پاره و نالتون لای نه و نرخی نه بوو. دین و نیمان و به ها مه عنه و ییه کان و پاستگویی و نه خلاق شتانیک بوون که له دونیای نه و دا بوونیان نه بوو.

دایکی په حمه تیم زوّر له باوکم ده پاپایه وه: "به سه ئیتر پیاوه که، سوپاس بوّ خوا هه موو شتیکمان هه یه، ترنجاویت له ژیّر ئه و هه موو پاره و ئالتونه دا. پورژیک ئه م ته ماحه ت سه رت گوم ده کات. که میّك له خوّت بپوانه. گوی له و ته ی خواگیان بگره، بیر له ئه رکی به ندایه تی بکه وه، زوّر دلته نگ ده بم که وا ده تبینم، خوا نه خواسته وا بپوات ژیانی هه میشه ییت ویّران ده که یت.."

باوکم هیچ کات گویی بهم قسانه نهدهدا و ههموو که پهتیکیش دلی دایکمی دهشکاند و دهیووت:

دیسانهوه شتی پروپووچ ده لیّیت ژنه که...

من و میرده که شم جاروبار به زمانی شیرین ئهم بابه ته مان بیری باوکم ده خسته وه و ده مانویست قه ناعه تی پیبکه ین پووبکاته خوا و نویژه کانی بکات. به لام سوودیکی نه بوو.. هیچ نه گورا.

زور بیتاقهت دهبووم به و حاله ی باوکم، ده زانیت، کچان باوکیان زور خوشده و یت. باوه پبکه چه نده ها شه و له سه ر به رمال دوعام بو کردووه و بوی پاپاومه ته وه و فرمیسکم پشتووه، دهمووت: "یا په باوکم زور خوشده و یت. حه زده که م نه ویش هه ست به جوانی ئیمان بکات، تکایه ئه ویش هیدایه ت بده، نه گهر ئاوا بمریت به خته وه ری هه میشه یی له ده ست ده دات. من به رگه ی نه مه ناگرم، به خته وه ری هه میشه یی له ده ست ده دات. من به رگه ی نه مه ناگرم، تکایه پارمه تی بده ".

باوكم ههر له خوا نزيك نهدهكهوتهوه:

ئا به م شیوازه باوکم ههنگاو به ههنگاو له و مردنه ترسناکه ی نزیك دهبووه وه من و میرده که م و دایکم ئهمهمان به باشی دهبینی که چی خوی کویربووبوو له ئاستیدا. وای دهزانی سه لته نه تیکی ئهبه دی داده مه زرینیت و به رده وام بوو له سه رگوناهه کانی.

له كۆتاييدا ئه و پۆژه پهشانه هاتنه پيش كه لييان دهترساين. باوكم لهناكاو تووشى جهلده بوو. ههموو ههوليكمان دا، وهلى بى سوود بوو، باوكم له بهرچاومدا ههنگاو به ههنگاو دهچووه دهمى مهرگهوه، بهتاييهتى دوا ساتهكانى، ههركاتيك بيرم دهكهويتهوه گشت گيانم لهرز دايدهگريت. خوا ئهو ديمهنانه پيشانى كهس نهدات.

باوکم به زفر چهند وشهیه کی له زار ده هاته دهر و ههندیك کاتیش به ناماژه تنی ده گهیاندین چی ده ویت. من و میرده که م له لایه که و دایاکم له لایه که وه هه ولمان ده دا به شکم شایه تومان بینیت و داوای لیخوشبوون بکات، که چی بق یه ک جاریش ناوی "خوا" به زمانیدا نه هات. به دیتنی ئه و دیمه نه دلم ده بوو به ئاو. خه ریك بوو په رده ی چاوی داده ها ته و و کوتا هه ناسه ی ده دایه و ه، به لام هیشتا و شهیه کی چاوی داده ها ته و و کوتا هه ناسه ی ده دایه و ه، به لام هیشتا و شهیه کی

پیروز و دوعایه ک له زاری نه هاتبووه ده ر. ده توت ده می قفلی لی دراوه. بچووکترین نیشانه ی پهشیمانی و ته و به ی پیوه دیارنه بوو.

ههموو ئاڭتوونەكانم بهێنن بۆ ئێره:

له کاتیکدا ئیمه دنیامان لی هاتبووه وه یه ک و فرمیسکمان ده پشت، بر ساتیک باوکم هاته وه هوشی خوی و شتیکی وت که هه موومانی سه رسام کرد: "برون له دوکانه کانمدا چی ئالتون هه یه بیکه نه سندوقیکه وه و لامه وه داینین. "

من و میرده کهم و دایکم له ههمبهر ئه و داوایه وه سه رسام بووین و نهمانزانی چی بکهین. دایکم قیژاندی به سه ریدا: "چوّن داوای شتی وا ده که یت پیاوه که ؟ تو له سه رپیخه فی مه رگیت، هیشتا تیناگه یت ؟ ئه وه ی تو ئیستا پیویسته توبه و په شیمانییه. هیچ نه بیّت له سه رهمه رگدا بیر له مانه بکه رهوه، ئیتر ئهم روّیشتنه ته هاتنه وه له دوا نییه. به دهستی خوّت ژیانی هه میشه یی خوّت ده رووخینیت. هیچ نه بیّت له به ده ستی خوّت ژیانی هه میشه یی خوّت ده رووخینیت.

به لام باوکم گویّی له نزا و تکای دایکم نهبوو. ههر هاواری دهکرد و دهیووت: " ئالتونه کانم.. ئالتونه کانم... ئالتونه کانم

خوایه گیان! چهند ترسناك و به نازار بوو! باوكم كه بهقهدهر گیانم خوشمده ویست له پیش چاومدا ده پویشت. ژیانی ده كوژایه و تهمهنی ته واوده بوو. ههنگا و به ههنگاو له حزووری خوایی نزیك

رهبوده وه بن تاقیکردنه وه ی هه ره گه وره و لیپرسینه وه ی مه زن ده پروه و نه و دادگاییه ده چوو که ته نانه ت وه لی و پیاوچاکان ده چاه کان لیمی ترساون و په نایان به خوا گرتووه لیمی که چی شه و میشنا هاواری ئالتونه کانی ده کات!

هەنگاو بەھەنگاو لە كۆتايى نزيك دەبوويەوە:

له كۆتايى دا بەرگەى ئەو ھەموو ھات و ھاوارەى باوكممان نەگرت و ناردمان سىندوقىنىك ئالتونى بىق بىنىن. بەداخەوە كۆتا داواكارى ئەرەبوو.. لە لايەكەوە من و لە لايەكەوە دايكم قورئانمان بەسەردا دەخوينىدەوە، كەچىى ئەو دەسىتى خسىتبووە ناو ئالتوونەكانى و دەبىنالاند: " ئالتونەكانم.. ئالتونەكانم.. "

ده تووت پییان ده لیّت: " تکایه وازم لی مه هینن. ئیّوه باشترین دوّست و هاوریّمن. من ته مه نیّکم له پیّناو ئیّوه دا به سه ربرد. هه نووکه دوا هه ناسه م ده ده م. تکایه ده ستم بگرن و مه مده نه ده ستی مردن".

باوکم له پریکدا حالی خراپ بوو. هوشی نهما و چاوی زهق بوو. له گهل دایکمدا رامان کرده سهری. دایکم هاواری ده کرد: " بلی الله پیاوه که، بلی الله .. "

باوکم هیچ وه لامیکی نهبوو. خیزه خیز له قوپگیه وه ده هات. دیاربوو ئه وه دوا هه ناسه یه تی. به و حاله شه وه هیشتا ده ستی به نیو میاربوو ئه وه دوا هه ناسه یه تی. به و حاله شه وه هیشتا ده ستی به نیو ئالتوونه کانیدا ده گیرا و هاواری ئالتونه کانی ده کرد. چاوی کرابووه وه و گلینه کانی خه ریك بوو ده ها تنه ده ر.

ئاه باوكى من ئاه! هيچ گوينت لى نهگرتين. خوات بيرنهكهوتهوه و تينهگهيشتيت بر چى ده ژيت.

ئۆزلەم خان بەدەم گريان و ھەنسىكەوە بەردەوام بوو لەسەر گيرانەوەى چيرۆكە پر پەند و عيبرەتەكەى:

- خوّم بو نهگیرا. چووم ماموّستا مورادم بانگ کرد که وانهی دین و نیمانی پیمان دهوتهوه. که سیکی زانا و پیاوچاك بوو. خیرا هات به دهممانهوه. که به و حالهوه باوکمی بینی زوّر سه رسام بوو.

دوا هاوارهكاني باوكم:

سورهتی یاسینی کردهوه و دهستی کرد به خویندنهوهی. به لام بینیم پوخساری ماموستا گورا و تیگهیشتم شتیکی خراپ خهریکه پوودهدات، به پهله چوومه لایهوه و پرسیم: "چییه ماموستا؟ "

بهدهست ئاماژه یه کی بق کردم به مانای: " دوایی پیّت ده لیّم ".

باوکم گیانی ده دا. دایکم ده لالایه وه و تکای لیّ ده کرد ناوی خوا

بلیّت و شایه تومان بیّنیّت. که چی ئه و ده سیتیکی نابووه ناو

سندوقه که وه و ده سیته که ی تری به هه موو هیّزی به ره و پیشه وه

دریّژکردبوو، هاواری ده کرد: " مه هییّلن بیّن. دیّن بمکوژن. سیزام

دەدەن. مەمدەن بە ئەوان، با نەيەن! "

مهرچهند به گریان و فیغان به ژوور سه ریه وه بووین و داوامان لی ده کرد شایه تومان بیننیت که چی ئه و هه ر هاواری ده کرد و ده یووت:" هاتن، مه هیلن بین، مه مده نه ده ستیان."

نازانم چـۆنى باســى ئــهو ترســهى پوخســارى و كــهفى دەمــى و مانوهاواريت بۆ بكهم.

ئهوهش كۆتايى ژيانيك.. ئهوهش تهواوبوونى تهمهنيك.. رەرگرتنهوهى گيان ليمان.. له ئهجهل و مهرگ و گۆپ و پاشان لېرسينهوه خۆدزينهوه و بهرتيل نيه. نه ئهجهل لهناو دهبريت و نه دەرگاى گۆپ داده خريت. ههموو كهسيك بى جياوازى تييده چيت.

ئۆزلەم خان دەستە لەرزۆكەكانمى نايە دەستى خۆيەوە و وتى:

- نيلۆفەر خان، ناخۆشترين شىتىش ئەوەبوو ئەو مامۆستايەى
بانگمان كىرد قورئان بخوينىيت، وەك بلايىي لە خوايىيەوە دەمى
بەسترابىت نەيتوانيوە يەك ئايەت چىيە بخوينىيت. واتە ئەگەر بەندە
شايان نەبىت خواى گەورەش ھىدايەتى نادات. سەرەتا پىويستە
بەندە بىيەوىد و ئامادەبىت.

ئهی خهونه کانی من چی لی دهات: خوم پیرانه گیرا و خوم هاویشته باوه شی ئوزله م خانه وه، به ده م پرمهی گریانه وه ویم:

- ئەى من، ئەى من چىم بەسەر دىت؟ من چى لەم ھەموو گوناھە بكەم؟ چۆن بەم پىسى و چەپەلى و تاوانەوە بچمە حزوورى خوايى؟ چى بلام؟ ھەمان كۆتايى چاوەرىم دەكات؟ توخوا يارمەتىم بدە ئۆزلەم خان. دەستم بەرمەدە. رىيى راستم نىشان بدە. دەمەويىت بگەرىمەوە بۆ پاكىزەيى و بىتاوانى. دەمەويىت تۆبە بكەم.

- مهترسه نیلوّفه رگیان، هه رگیز وازت لیّ ناهیّنم، دلّته نگ مه به لهگه لّتدام، گهر توّ له دلّه وه و به کولّ داوا بکه یت، بیّگومان خوا ده ست نانیّت به رووته وه، ئه و هیدایه ت ده به خشییّت به وانه ی ده یانه و یّت، یه کیّك له ده رگانه ی ئه و بدات به ده ستی خالی ناگه ریّته وه.

ئه و شه وه ئۆزله م خان زۆر گريا و منيشى گرياند. به لام شه ويك بوو كه هيوامى گهشانده وه و هه ستى شيرين و جوانى نايه دلمه وه ئارامى پيبه خشيم. خواى گه وره له رينى ئه و كچه شه هيده وه منى گهياند به ئۆزله م خان. منيش ته نها ده مويست ببم به به نده يه كى باش بۆ خواى په روه ردگار.

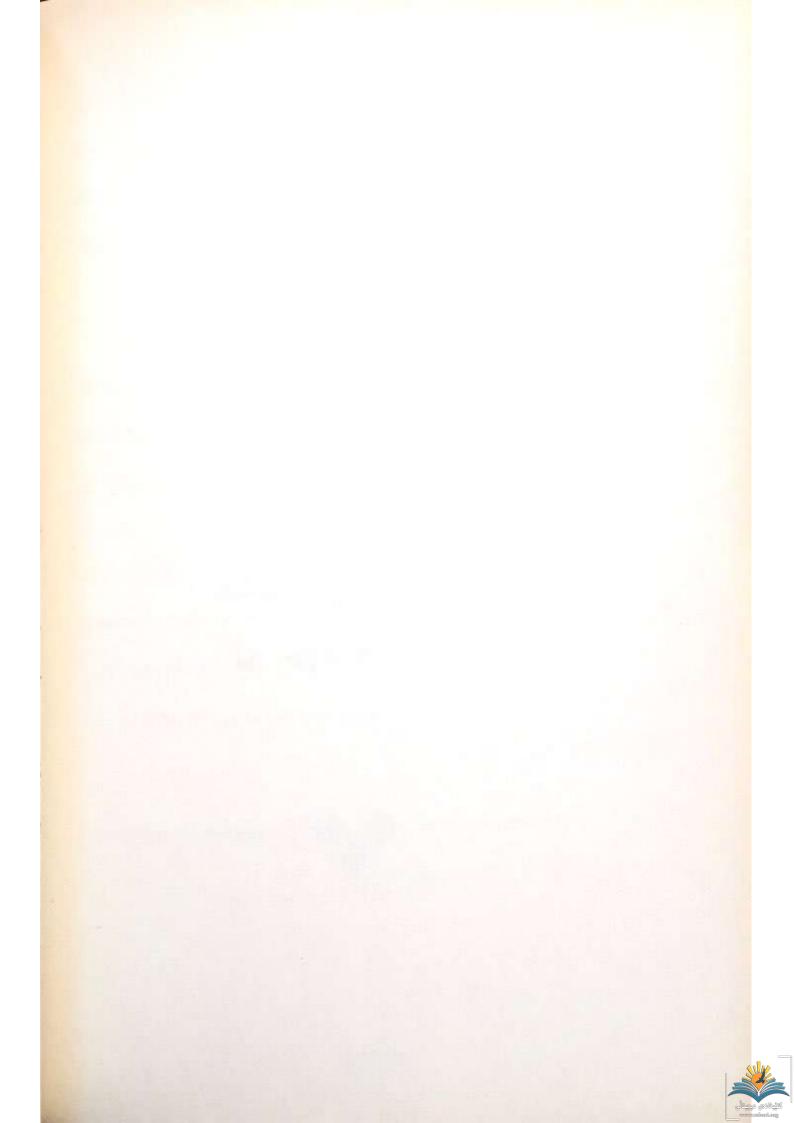

بهدریّرایی شهو له خودا پارامهوه

ئهو شهوه میوانی ئۆزلهم خان بووم. بیرم نایهت له ژیانمدا هیچ شهویّك بهقهدهر ئهو شهوه ئارام و ئاسوودهبوویم. شهویّك پرله بهختهوهری و لیّوان لیّو له شادی.. چهندهها مانگ دهبوو وا خوش خهوم لیّنه که وتبوو.

بهدریزایی ئه و شه و ه تا به یانی پا رامه و ه تا خوای گه و ره له م ریانه جوانه م دانه بریّت، به لام هیشتا له سه ره تای ریّد ابووم. ریّیه کی دریز و ماندووکه رم له پیشد ابوو، ئه مه له کاتیکدا تا ده هات ئازارم زیادی ده کرد. کاتیک بر نورله م خانم باسکرد خیرا له نه خوش خانه خه واندمی. و ه کو خوشکیکی گه و ره ئاگاداریی لی ده کردم.

ههموو روّژیّك ده هات و تاقیبی چاره سه رییه که می ده کرد. دلّی دهدامه وه و (پهیامی بیماران) کی بوّده خویّندمه وه، جگه له وه ش پاره ی چاره سه ری و نه خوّشخانه ی دابوو.

که واته له سایه ی که سانی باشی و ه ك ئۆزله م خانه و ه یه تا ئیستا دنیا به پیوه ماوه، ئه وانه ی که ژیانیان ته رخان کردووه له پیناو په زامه ندی خوای گه و ره دا...

ا پهیامی بیماران پهیامیکه له سهرجهمی پهیامهکانی نوور له دانراوهکانی زانای گورهی کورد ماموّستا سهعیدی نوورسی یه. ثهم پهیامه: مهرههم و دلّدانهوه و عهیاده ت و پهچهتهیهکی مهعنهوی یه بو بیماران و نهخوّشان. ماموّستا فارووق پهسوولّ یه حیا کردوویهتی به کوردی. (وهرگیّپ)

وهك ههموو رۆژنكى تر بهيانىيەك هات بۆ لام، به خەندەى شيرين و نيگاى جوانى دلمى خۆشكرد، دەستى هينا به قرمدا و وتى:

مژدهیه کت پنده ده م. سهیری پاپیورت و تومیاری
 نه خوشییه که تم کرده و ه ، به ره و باشتر ده چیت. ئیشه للا به ته واوه تی
 چاك ده بیته و ه .

دانیشت و پهیامی بیمارانی گرت بهدهستیه وه و بوّی خویندمه وه. ئه و کتیبه بووبووه ده رمان و سه رچاوه ی به رگریم. ئه و راستییانه ی باسی ده کردن ئازاره کانمیان سووك ده کرد و سووکنایییان پیده دام.

نهخوشیکی جیی پهند و عیبرهت:

له نهخوشخانه دا شایه تحالی پووداویکی زور سهیربووم، چهند ژووریک لهولاتره وه کچیک تووشی نهخوشییه کی ترسناك بووبوو، تهمهنی هه ژده سال بوو، زور جوان و نیان بوو، هیشتا له بههاری عومریدابوو.

نهخوشییه کهی له جوریک بوو پهند و عیبره ت بوو بو ههموو مروقیک. من شیرپه نجهی ئیسقانم ههبوو که لیره و لهوی دهبینرا و پووی دهدا. ههرچونیک بوو دهمتوانی لهگهلیدا ههلبکهم. لهوانه شه خوای گهوره ئه و نهخوشییهی بو کهفاره تی گوناهه کانم ناردبیت، بهلام ئهوهی ئه و کچه له جوریک نهبوو مروق بهرگهی بگریت.

نووشی شیرپه نجه ی دهم بووبوو، ئه و خانانه ی به پرسیاربوون له ده ردانی لیك له کارکه و تبوون، واته ده می وشک ده بووه و شه قار شه قار ده بوو، لیوی به یه کدا ده نووسا و هه رده م خوینی لی ده هات. بزیه هیچی بی نه ده خورا و بیری قووت نه ده درا.

ئه و تف و لیکه ی خه لك بیزی لی ده که نه و ه و فرینی ده ده ن، بق نه و نبعمه تیکی مه زن بوو. له ئازاردا ده تلایه و ه .

باوکی کچه که زور ده و له مه ندبوو. هه رگیز ها توها واریم بیرناچیت. ده یوت: "یارمه تیمان بده یا پره ببی! ناچاری دلوّپید لیك بووین. به سه روه تی ملیو نیمه وه قه ترهیه کم بو ناکپریت و ده سته و سانم. چاره مان ته نها لای تویه خوایه گیان. "

خوای پهروهردگارمان تـ ق چهنده نیعمهت و ئهندامی بهسوودت پنبهخشیوین! تـا لهدهستیان نهدهین ههست به نرخیان ناکهین. ههموو ئه و شـتانه ی خولقاندووتن بهسوودن، ههتا ئهگهر تفیّکیش بیند. به ئهندازه ی ژماره ی بهخششه خوایییهکان سـوپاس بـ ق خوای میهرهبان کـه تـوانیم ورده ورده بهسـهر نهخوشییهکهدا زال بـبم و بیمهره سهر خوم. له رووی دهروونیشه وه زور زور باشتربووم.

یارمه تی و میهره بانی ئۆزله م خان ژیانیکی نویی پیدام. وه کو مندالایکی خوی سه رپه رشتی ده کردم. سی مانگ زیاتربوو ئۆزله م خانم ناسیبوو. واته سی مانگ له سایه ی شه فه قه تی ئۆزله م خاندابووم. به لام ماده م ئیستا ها توومه ته وه سه رخوم و باشتربووم،

پیویسته بگه پیمه وه بی مالی خوم وه لی چون بگه پامایه ته وه بی نه و ژیرزه مینه تاریك و بی هه وا و شیداره ؟ ده تووت زیندانه بی من ده متوانی بچمه وه نه وی و پاریزگاری له م جوانی و نومیده بکه م؟ یان دیسان ده گه پامه وه بی ژیانه پیس و ناخوشه که ی جاران ؟ نه وانه شنوینگه لیک بوون جوانییان لی سه ندم و دل و پوحمیان له که دار کرد. یادگارییه کانی نه وی کون و به سه رچووبوون و هه رگیز نه مده ویست بینه وه یادم.

ده بوو ئيستا من چيم بكردايه ؟ نه مده توانى تا سهر ببمه بار به سهر ئه م ماله وه . راسته نه خوش و بى پاره بووم، به لام حهقى ئه وه م نه بوو ببمه ئه رك به سه ريانه وه .

له کولانیکی دهرنهچوودابووم. نیازم وابوو ئهم بابهته لای ئوزلهم خان بکهمهوه و موّلهتی روّیشتنی لیّ بخوازم. بیّگومان ئهو ئهوهنده به ریّزبوو ههرگیز نهیدهوت: " ئیتر هیچ نهماوه له دهستی من بیّت ". دهبوو من سهرهتا بیدرکینم و داوای روّیشتن بکهم.

ئه و شه و میشکی ماندووم بوو به مهیدانی شه ریکی بی ئامان. له کیشمه کیش و رارایی دا بووم. دلم نه ده هات له وه زیاتر ژیان له و مالله تیکبده م. کاتی خواحافیزی هاتبوو له مالیّك که حه قیقه ته کانی ئیمانیان پیناساندم و به دل و گیان بوونه که سوکارم و ده رگای دل و مالی خویان بو من خسته سه ریشت. به و جوره خوم بو به یانی ئاماده کرد. ئه و رفره له خهسته خانه ده رده کرام و ئیتر سی رفد ناماده کرد. ئه و رفره له خهسته خانه ده رده کرام و ئیتر سی رفد

جاریّك ته داویم بـ قر ده کـرا. بـه لام دیسانیش خه فـه تم ده خـوارد بـه جبابوونه وه لهم فریشته ئاسایانه و ترسم هه بوو له گه رانه و م بـ ق نیّـو دنیای کونم.

خوای گهوره کهس له تهنگانهدا جی ناهیّلیّت:

ههموو به یانییه ک به و په پی تامه زر ق یی و شه و قه و چاوه پی هاتنی نزله م خانم ده کرد، که چی ئه و به یانییه بیتاقه ت و دلگران بووم. وه ک پیشه ی هه موو جاریکی به زهرده خه نه وه خوی کرد به زورده که دا و نیگا جوانه کانی تیبریم. ده تووت فریشته ی پزگارکه ره. که چاوم چووه سه ر چاوی هه ستم به ئازاریکی به سو کرد به وه ی که لوانه یه له مرق و جوانه نه بینمه وه. به گهرمی به المورنه یه مرق و جوانه نه بینمه وه. به گهرمی باوه شی پیداکردم. و تی:

- خیره؟ برچی ده گریت؟ شتیکی خراپ پووی داوه؟

نه متوانی بلیم: " ئیتر وه ختی خواحافیزییه، ئاگری دابران له ئیوه

ده مسووتینیت. " پیش ئهوهی من هیچ شتیك بدركینم ئه و هاته

لامه وه و دانیشت و ده ستی گرتم، وتی:

دهزانم، پۆژانى زۆر ناخۆشىت بەسەرھات. ھەركەس ئەو پووداوانەى بەسەرھاتبا تووشى ھەمان بىتاقەتى دەبوو. بەلام سوپاس بىق خىوا ئەوەتا تىق باشىيت. نەخۆشىييەكەت بەرەو چاكبوونەوە دەچىت. ئىشەللا جارىكى تىر ئەو ئازارانە ناچىدىيتەوە.

هیوام وایه له ئیستاش باشتر بیت و هه لسیته و سهر پینی خوت. پشت به خوا ههست به تام و به خته وه ری به ندایه تی بق په روه ردگارت بکه یت.

بیرم کرده وه ناخر چۆن؟ لهگه ڵ کیدا؟ له کوێ؟ من به تاقی ته نیا ئه وانه م بق ناکریت، من ئه وه نده به هیز و خق پاگر نیم، ده ترسام، زور ده ترسام، ده ترسام بگه پیمه وه بق ئه و جییه ی لیوه ی ها تو وم..

پەتى خەيالمى بچراند و، وتى:

مژدهیه کیشت دهده مین. له گه ل میرده که شم قسه م کرد، ناکریّت به ته نیا جیّت به یلین. نابیّت بگه پیّیته وه بی نه و پوژ و یادگارییه کونانه. به نیازنین جاریّکی تر بتدهینه وه به و گورگه برسییانه. له خومانت جیاناکه بینه وه. نیّمه توّ به خوشکی خومان دهزانین و توش ده بیت نیّمه به که سی خوت برانیت. له گه ل دهزانین و توش ده بیت نیّمه به که سی خوت برانیت. له گه ل میرده که مدا نوّرینگه یه کمان هه یه. وه کو پیشتریش پییم و تویت من دکتوّری مندالانم و نه ویش پسپوّری نه خوشییه کانی دل و ده ماره... له وی میوانمان به. هه م وه ک سکرتیّریّک کارمان بوّ ده که یت و هه م له و ثووره دا ده میّنیته و هه که بوّمان ته رخان کردوویت. نه وی جیّگه یه کی گونجاو و نه مینه. چیت پیّویست بیّت نیّمه بوّتی دابین ده که ین. واته گونجاو و نه مینه. چیت پیّویست بیّت نیّمه بوّتی دابین ده که ین. واته له و نه ندیّشه یه ش پزگارت ده بیّت که وا خه یالّ بکه یت ده بیت به نه رك

چاوه جوانه کانی نایه سهر چاوم و، وتی:

- دەلىيى چى؟ گونجاوە بۇ تۆ؟

چاوه کانم داخست. فریسکی شادیم ریزیان بهست. شهپولیکی ننك و نهرم به ههموو بوونمدا تيپهري. به ئهندازهي ژمارهي خان کانی جهسته م سوپاسی خوام کرد. ئاه تۆ زۆر گهورهیت خواب گیان! تـــق زور مــهزنیت! دهچــیت بــه هانــای بهنــده زهبوونه کانته وه . تق یارمه تیده ری نه خقشان و بیکه سان و هه ژارانیت. مه گهر ده کرا به و پیشنیاره جوانه بلیم "نه خیر" ؟ دهسته کانم له ملى فريشته كهم ئالاند. دهمويست بينيم به دلمهوه و ئاماده بووم لهبه ر خاتری ئه و هه زاران جار بمرم. ئه م مروّقانه نوینه ری راسته قینه ی ئاشتی و مهردی یارمه تیخواز و فریشته ی چاكەكاربوون. هەنووكە لايەرەيەكى نوى بۆ من كرابووەوه. ژيانىك پر له جوانی و پهند. لهمهودوا دهبمه تاکیکی ئهو خیزانه نوورانییه. نُوزلهم خان و ميرده كهى به "خوشك" بانگيان دهكردم و مندالهكان پٽيان دهويتم "يوري".

دنیایه کی نویم هه بوو. ته ژی بوو له هیوا، به دوستی وه فادار پازابووه وه، دووربوو له مروّقگه لی پیاکار. لیّره مروّقه کان له به رخوا به کتریان خوشده ویست. ئوزله م خان هه موو شتیکی منی دابین ده کرد. هه میشه ده ستی پیمه وه بوو. به تایبه تی هه ولّی ده دا باوه پ و ئیمانم پتربیّت و بمناسینییّت به حنووری مهستکه رو کیشکه ری خوایی. سه ره پای ئه وه ی پوژانه نور ماندوو ده بوو، که چی شه وان خوایی. سه ره پای ئه وه ی پوژانه نور ماندوو ده بوو، که چی شه وان

وانه و دهرسی پیکده خست. لهگهل میرده که یدا له چهند کومه له یه کی خیرخوازیدا خوبه خشانه کاریان ده کرد. قوتا بخانه و به شه ناوخویی یه کان به شیك بوون له وانه..

بی به رامبه ر چاره سه ری نه خوشه هه ژاره کانیان ده کرد و مانگانه مووچه یان بریبووه وه بو خویند کاره که مده سته کان. کاتیک ته مه شم له توزله م خان و میرده که ی بینی نه وه نده ی تر چوونه دلمه وه.

له سهردهمینکدا که خه لکی شوین پاره که و توون و له خه می سه روه تدان و پاده بووین نهم دووانه هه موو کاته کانیان بو خیر و په په روه رده کردنی لاوان ته رخان کردبوو. له خپروونه و کوبوونه و کوبوونه و کوبوونه و کوبوونه و کانیشدا به ده م چا خوارد نه وه و باس له بابه ته نیمانی و مرفی ی یه کان ده کران و هه ولی به ده ستهینانی په زامه ندی خوایی ده درا. هه رئه م و ته جوانانه بوون یارمه تییان دام خوم بدوزه و په و و و و ده رای به ده ست به مروف و په و و ده و دنیای ناوه و م و سه راه نوی هه ست به مروف و و به نده بوونی خوم بکه م.

شهویکیان ئۆزلهم خان لهگه ل خویدا بردمی بو قوتابخانهیه له سالونیکدا کچانی پاك و بیگهرد كوبووبوونه وه . كاتیك ئه وانم به و هه موو جوانییه وه بینی له شه رمدا توامه وه .

وهلامیّکی نایاب:

ئۆزلەم خان تەفسىرى قورئانى گرت بەدەستيەوە. كچيك كە تازە برو و وەكو من ئاشنا نەبوو بە ئەرك و بەندايەتىيەكان، پرسىيارىكى بەم شىرەيەى كرد:

" ئیسلام داوای نوید ژکردن ده کات. هوی ئهمه چییه؟ گهر نهیکه ین زیان له کی ده که ویت؟ بۆچی ههمیشه لهسه ر نوید ژکردن ده وه مستیت و دوویاتی ده کاته وه؟ "

ئۆزلەم خان كتێبيێكى بەردەستى كردەوە. ھەم دەيخويێندەوە و ھەم پوونيشى دەكىردەوە: جارێكيان فەرمانپەوايەكى گەورە دوو خزمەتگوزارى خۆى بۆ باخچەيەكى تايبەتى جوان و دلپۈنين نارد كە دوو مانگ پى دوور بوو، يەكى بيست و چوار لىرەى زيپيشى دانى تاكو پنى بگەنە مەزراكە و لەوى نىشتەجى بىن و، پنى وتن:

(بلیت و پیداویستیه کانی گهشته که تان و پیویستیه کانی ناومال و نیشته جیبوونتان، به م پاره یه بکپن.. دوای پوژه پیه کیش ده گه نه ئیستگهیه که هه موو هو کاره کانی گواستنه وه ی تیدایه که نوتومبیل و، فروکه و ، شه مه نده فه ر و ، پاپوپ.. نرخی سواربوونی هه رکام له مانه ش له وی تر جیایه و به پینی سه رمایه ی نه و که سه یه که سواری ده بیت). ئه وانیش دوای وه رگرتنی شه م ده رس و ناموژگارییانه، که و تنه پی یه کیکیان له به رئه وه ی مرؤفیکی به خته وه رو شادمان و ژیر بوو، بریک که پاره که ی به جوریک

فهرمان دوا پینی رازی بیت خسته کار و که سابه ته وه تا گهیشته ئیستگه که و، سوود و قازانجیکی زوری لی ده ست که وت به چه شنیك که سه رمایه که ی یه که بو هه زار زیادی کرد. به لام ئه وی تریان له به رئه وه ی هه رزه و به دبه خت بوو، تا گهیشته هه مان جی، بیست و سی لیره ی به قومار و هه له خه رجی به زایه دا و ته نها یه کیکی پی مایه وه!

لەبەر ئەوە ھاورىكەى پىنى وت:

- کاکی خوّم! ئه م لیره یه ی ئیستا پیت ماوه بلیتی سه فه ری بی بکره و به خوّرایی له ده ستی مه ده، بوّ ئه وه ی له م رینگا دوور و دریزه دا به برسیتی و ئاواره یی نه مینیته وه . فه رمان ره وای گه وره شمان تابلیّی لیبوررده و جوانمه رده، به لکو له که موکوورییه کانت خوش بییت و توش سواری فروّکه بکات و پیکه وه له ماوه ی روّژیکدا بگهینه نیشته جیّی خوّمان . خوّ ئه گه ر به گوییشم نه که یت، ئه وا ناچارده بیت که به پی بکه و یته رو مانگی ره به ق و به برسیتی و نامویی و ته نیایی ئنجا بیبریت و بگهیته جیّ.

جا ئهگهر ئهم هاورییه سهرپیچی نواند و، به و تاکه لیره یه ی پینی ماوه بلیته کهی نه کپی –که وه ک کلیلی ده رگای گه نجینه یه ک وایه به لکو له پیناوی حه ز و چیژیکی سهرپییی دا به کاری هینا، ئایا ته مبه لترین مروفیش تیناگات که ئه و که سه چه نده به دبه خت و

زهره رمه ند و گیر و گه لحق یه ؟ نه ی نه و که سه ی نویز ناکات! هه روه ها نه ی نه فسی خقیشم که حه زت له نویز نیه و پیت ناخق شه!

مهبهست لسه و فه رمان ره وایسه: خسوای پسه روه ردگار و به دیه ینه رمانه .. دوو خزمه تگوزاره که شه: یه کنیکیان ئه و که سه یه که رنی ئایینی گرتووه ته به رو، زفر به په رفشی و تاسه وه نوید و کانی ده کات .. مهبه ست له وی تریشیان ئه و مرفقه بیناگایانه یه که وازیان له نوید کردن هیناوه ..

بیست و چوار لیره که ش، بریتی یه له و بیست و چوار سه عاته ی شه و روز که ته مه نی مروقیان لی پیکدیت..

باخچه تایبه تی و جوانه که ش بریتییه له به هه شتی به رین ... مه به ست له و ئیستگه یه ش گۆری مرزقه ، که لییه وه ده پوات بو جیهانیکی تر..

گهشت و سهفه ره که ش، ئه و گهشته یه که مروّق له سه ره تای له دایك بوونیه و ده ستی پیده کات و به ده رگای گوردا تیده په ریّت تا ده گاته ئه و دنیای هه میشه یی و ننجا له وی کوتایی به گهشته که ی ده مینیت.

ئەوانەش بەم رىپىددا گوزەر دەكەن بەش بەشىن، ھەر بەشەى بە بىسى بە بىسى بايە كىردەوەكانى خىزى پلەى بىق دانىراوە، ھەنىدىك لەو خواپەرسىتانە وەك ھەورە بروسىكە ماوەى ھەزار سال بە يەك رۆژ ماوەى دەبىرن و، ھەنىدىكى تريان – وەك خەيال – لە يەك رۆژدا ماوەى

په نجا هه زار سال ده برن، وه ك قورئانى پيرۆز له دوو ئايه تدا په نجهى بۆ ئه م راستىيە راكىشاوه . مه به ست له و بلىته ش، نويرژه . .

له راستیدا ته نها یه که سه عات له و بیست و چوار سه عاته سه روزیاده بن نوین و ده ستنوین ماوه ی نه و شه و و روزه.

ئایا ئه و که سه ی که بیست و سی سه عاتی شه و و پوژ بو ئه م دنیا زوّر کورت و که مخایه نه سه رف ده کات و تاکه سه عاتیکیشی بوّ ژیانی نه براوه ی هه میشه یی ته رخان ناکات، چه نده سته م له خوّی و کاریکی دوور له ژیری ده کات ؟!

به لیّ، نه گهر خهرجکردنی نیوه ی سامان له قوماریّکی وه ك "
یانسیب " دا، که هه زار که س به شداریی تیّدا ده که ن، به لای
هه ندیّکه وه به کاریّکی ژیرانه برمیّرریّ، که ریّرژه و گریمانی
بردنه وهشی یه ك له هه زاره، نه ی نه و که سه ی که یه ك له بیست و
چواری سامانی خوّی له قازانجیّکی گومان لیّنه کراودا و له
ده ستکه و تنی گه نجینه یه کی هه میشه یی دا به شدار ناکات – که ریژه ی
قازانجی له سه دا نه وه د و نقیه – کاره که ی پیچه وانه ی ژیری و دژی
دانایی نیه؟ نایا هه رکه سیّك خوّی به ژیر و تیّگه یشتو و بزانیّت له مه
تیناگات؟؟

له ههمان کاتیشدا نویزگردن، خوی له خویدا، حهسانه وه یه کی تابلیّی گهوره به "گیان " و " دل " و " ژیری مروّق ده به خشیت، جگه له وه ش کاریّکی قورس و مایه ی بیّزاریش نیه بو " جهسته " ی

مرزف سهره رای هه موو ئه مانه ش، ئه و که سه ی نویدژه کانی به دینده هیننیت، به هوی نیازی پاك و خاوینه وه، هه موو کار و کوششیکی حه لالی تری بو ده بیت به پهرستش و، به عیباده ت بوی ده نووسریت. به موشنه مروقی نویژکه ر ده توانیت هه موو سه رمایه ی نه مه نی به ره و ناخیره ت به ری بکات و، به ته مه نه کورت و فانییه که ی دنیای، ته مه نیکی هه میشه یی له دوار و ژدا به ده ست به یننیت.

" ئەو شتەى وا لە مرۆڭ دەكات وا گومان بىبات كە نويىژ ھەرگىز تەولونابىت، وەھمى ئەبەدىيەت، واتە لاى وايە كە بى ھەمىشە لە ىنيادا دەمىنىتەوە، ئەو كەسەى گوى لە نەفس و شەيتان دەگرىت بىر لەوە دەكاتەوە كە دولى نويىژى بەيانى نويىژى نيوەرى دىنىت و بىر لەوە دەكاتەوە كە دولى نويىژى بەيانى نويىژى نيوەرى دىنىت و باشان عەسر. ھتد. ئىتر بەم جۆرە بىنىزارى دەردەبرىيت و تەمبەلى دەنوىنىت. گوايە دلانيايە تا ئەو كاتە دەمىنىيت. بەلى، ھەموو مردىنىك لە نىيوان دوو نويىژدايە، ھەر نويىۋىك دەكرىت كۆتا نويىۋى مرۆڭ بىت. بىريە بىنويىت ھەموو كەسىنىك نويىۋەكانى بەجۆرىك بىكات كە لاى وابىت ئەرە دوايىن نويىۋە دوايىن نويىۋە و ھەول بىدات بىن ويىۋدانىكى سوپاسىگوزاد و شەول بىدات بىن ويىۋدانىكى سوپاسىگوزاد و نىيوپادى دوايى نەكات." "

ا- سه رجه می په یامه کانی نوور، و ته کان (لا ۱۷ – ۱۹). له نووسینی زانای پایه به رزی کورد مام وستا سه عیدی نوورسی. ده قبی کوردی نه م پارچه یه له وه رگیرانه که ی مام وستا فارووق ره سوول یه حیاوه وه رگیراوه .

۲- سه رجه می په یامه کانی نوور، و ته کان، و ته ی بیست و یه که م.

زور راسته.. روونکردنه وه یه کی زور جوان بوو. نوید یه کیکه له سه ره کیترین کاره کان لای مروقی موسولمان. له هه مبه رئه و هه موو نیعمه تانه وه که پیمان به خشراوه، له رینی نوید وه سوپاسگوزاریی ده رنه برین؟ ئه گهر نه یکه ین نانکویر و سیله نابین؟

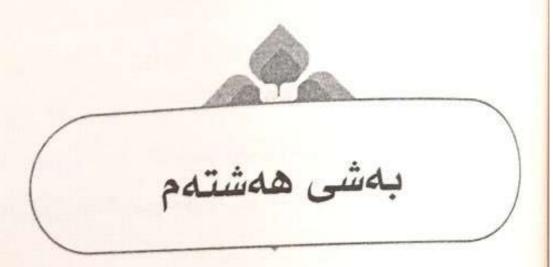
راسته، به لام بۆچى تا ئىستا بىرم لهمانه نهكردبووهوه. بۆچى ئهم خاله ورد و گرنگانه نههاتبوون به خه يالمدا؟ دۆستانى ساخته و گوناهى زور و حهزى ناوبانگ و شورهت نه يان هىشت. كهسىپك نه بوو هه لگرى ئه م روح و حه قيقه ته بيت له چوارده ورمدا.

شهو دوای ئه و کۆبوونه وه جوان و وته پیرۆزانه چوومه وه بۆ ژووره که م. پیویست بوو له شوینیکه وه ده ست پیبکه م. من به نده ی خوایه کی میهره بانم و داوای توبه م لی ده کات، ده یه ویت له هه له کانم تیبگه م و داوای لیب وردن بکه م. چاوه رینی کرداری باشه لیم تا قه ره بووی رابردووی ناشیرینم بکه مه وه.

به لیّ، دهبیّت دهست پیبکه م. له و کاته دا ده توت دهستیکی نادیار قولم دهگریّت و پیم دهلیّت: "ههسته، له وانه یه سبه ی دوایین پوژت بیّت. له وانه یه هه ر نویّریّک که ده یکه یت کوتا نویّرت بیّت. دهست پیبکه تا خوای گه ورهش ره حمت پیبکات. "

ههستام و بریاری خودم دا. دهتوت باری شانم لهپریکدا سووك بووه، دلم پربوو له شادییه کی بی وینه..

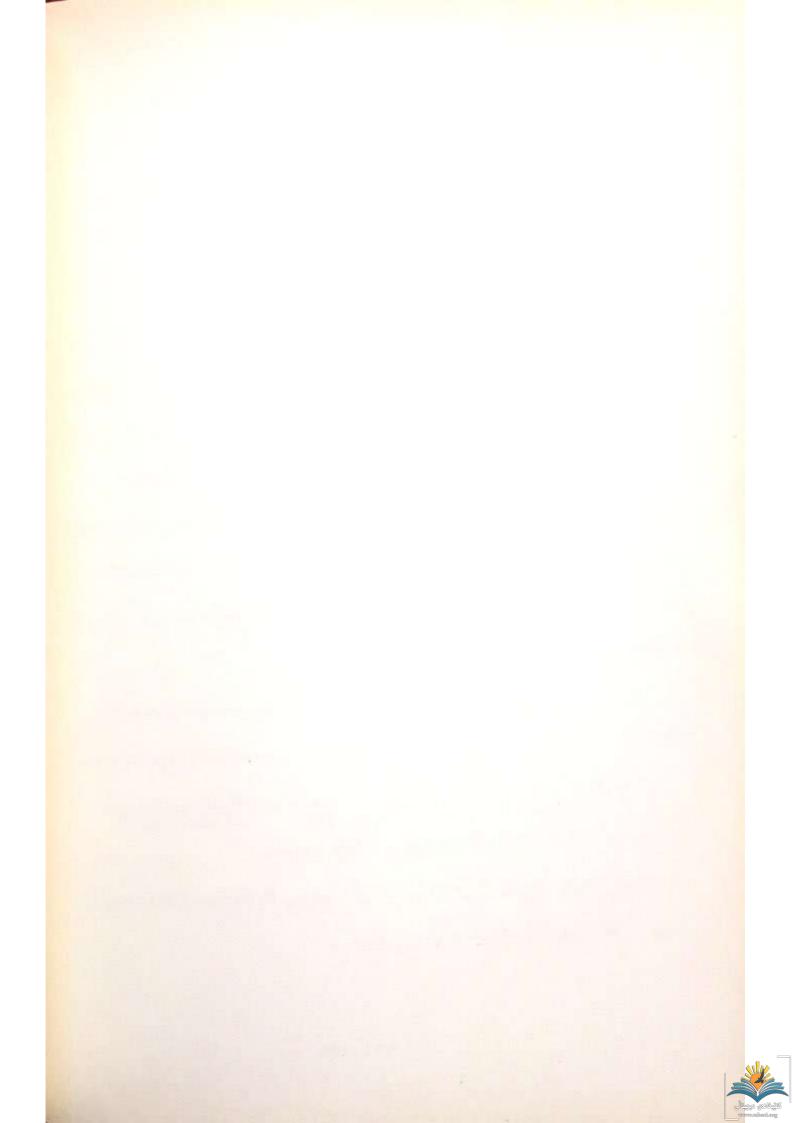

بریاری خوم دا

سهره تا خوم شت و ده ستنویزم گرت. پاشان ئه و به رمال و سهرپوشه م ده رهینا که ئوزله م خان به دیاری پینی دابووم. به رماله که م راخست. زور لیم وردبوومه وه. ده بیت ئیتر ئه وی ببیت به به رماله که م راخست. زور لیم وردبوومه وه. ده بیت ئیتر ئه وی ببیت به به رزترین و به نرخترین پایه ی من. پیویسته راز و نهینییه کانم له ویدا مه لبریدم و له قوولایی دلمه وه دان بنیم به تاوانه کانمدا و داوای لبخوشبوون بکه م، ئنجا رؤیشتمه به رئاوینه بچووکه که ی ژووره که م. بریه که م جار خوم داپوشی.

منیک که سالانیک به خانمانی داپوشراو پیدهکهنیم و جاروباریش گالته م پیدهکردن، ههنووکه به حهز و شهوقیکی بیسنووره وه خومم داده پوشی، ئهوهنده ناخم پریوو بی ویستی خوم فرمیسک له چاوم سهری ده رده کرد.

ده توت ئه وه ی به سه رمه وه یه ته نها پارچه یه ك قوماش نیه ، به لكو سومبولی من و پاریزه ریكی خوایییه . به لیننیكه كه به خوام داوه ، پهیمانیكه كه له ریگه ی ئه و لا نه ده م .

پاش خوداپوشین جاریکی تر لهدایك بوومهوه. ههستم کرد قوتاربووم له پیس و چهپه لی ژیانی کونی رابردووم و ههنگاوم ناوه ته ژیانیکی نویوه. تیگهیشتم که لهچك تهنها پارچهیهك پهرو نیه، به لکو نیشانه یه که بو نه و خوشه و پستییه ی له دلمدایه. به دهم هه نسکه وه به

هـ ه ردوو ده سـ تم گـ رتم: "خوایـهگیان! مه هید به جـ اریکی تـ رئهم سه رپوشه م لابچیت. به مه وه بمگه یه نه وه حزوورت. گهر پیویستی کرد بیکه به پارچه یه ك له کفنه که م، بیکه به شایه ت به سه رمه وه، ئیتر ئه و نزیکترین هاوریمه. ئه و به نگه و ئیمانی منه. "

له به رماله که م نزیك بوومه وه ، هینده خروشابووم و جوشابووم گویم له لیدانی دلی خوم بوو، هه ستم به ناگری ده روونم ده کرد له پوخسار و ده سته کانمدا.

پاش ئه و هه موو ساله له حزووری خوای خومدا بووم. بو یه که مجارم بوو ئه وه نده نزیك بووبی تمه وه. ده ستم هه لبری و پارامه وه: " ئه ی خوای په روه ردگارم! ئه م هه نگاوه م مه که به دوایین. ئه م نیه ته ی سه ره تا م بکه به جاویدانی. ئه م یه که م نویده می لی قبول بکه . ئه م یه که م به ندایه تییه م تا مردن دریژ بکه ره وه ..."

ده تووت نه وی ته نها به رمالیّك نیه، به لكو مه قامیّكه خوای گهوره دهمبینیّت و هه لمده سه نگینیّت. هه ستم ده كرد له یه ك كاتدا له ژیر چاوی هه زاران فریشته دام.

دلّم ته په ته پ لیّی ده دا و ده سته له رزوّکه کانم به رزکرده وه .. (الله أکبر) .. نویّر م دابه ست. ئه م وشه یه وه کو بوّمبیّك له ده روونمدا ته قیه وه و چی پیسی و ناشیرینی هه بوو رایمالی . هیّنده دلّم توند لیّی ده دا تا قوله پیم بووبوو به ئاره ق .

نه وه به که م نویز بوو هه رگیز له بیرم ناچیته وه ... قه ته و چیز و این له باد ناکه م نیو چاوانم نایه سه ر به رماله که . خوم پینه گیرا و این پرمه ی گریان . بیرم نایه ت چه نده گریام . هه موو به رماله که م نهروو به رماله که م نهروو و ده اته ده در . ده دا خه ریك بوو ده ها ته ده ده .

له خوای گهوره پارامهوه و داوای لیخوشبوونم کرد. پهنام به ئهو گرد و پهیمانم پیدا.

مهگهر وهستان له دیوانی ئهودا و مل کزکردن له حزووری ئهودا و سرژده بردن بر پایه ی بلندی ئه و پارامی و ئاسووده یییه کی بی رینه به! کهواته به هه له له شوینانی تر به دوای که یف و سه فادا گراوم و له دهرگای هه له م داوه.

به چهند کاتژمیریک نویژه که م ته واوکرد، که حه زم نه ده کرد قه ت نه واوببیت. به لام منیش له گه لیدا ته واوبووم، نهمه تاکه مه لهه می شیفابه خش بوو بو دلی زامدار و خهسته م. وه ک بلیبی له نویژه که دا مه زادان نه شته گهر دلم له ت ده که ن و پیسی و ناشیرینی ده رده هینن. بریه نه متوانی سه ر به رماله که م جیبه یلم.

کچه شههیدهکه:

له کاتیکدا ههسته کانم ته واو ماندوویان کردبووم و دلم لیّوان لیّو بروله ئاسووده یی، له ناکاو ده رگای ژووره که م کرایه وه! وامزانی نوّزله م خانه و ئاوپم دایه وه. باوه پرم به چاوی خوّم ناکرد. وامزانی خه یال ده بینم. نه خیّر، کچه شه هیده جوانه که له

بهرامبهرمدا پاوهستابوو. وهستان و پوانینی هینده کاریگهر بوو، مه حال بوو مروّق حه یرانی نه بیت. نووری پوخساری ناوی چاوی ده برد و خه نده ی لیّوی دلّی مروّقی گهرم ده کرده وه . هیّزیّکی نادیار منی بوّ لای نه و کیش ده کرد و مه ستی ده کردم.

به دهنگی ناسك و شيرين وتى:

- هاتووم پیرۆزباییت لی بکه مداده نیلۆفهر! ئهمیستا ههموومان چهپلهت بۆلی دهدهین و دوعای خیرت بۆدهکهین. واز له ئۆزلهم خان مههینه، ئهو لوتفی خوایه بۆتۆ. لهبیرت نهچیت ههمیشه من لهگهلت دهبم. جارجار دیم بۆلات. رۆژانی جوان چاوهرییتن. دهی خوا ئاگادارت بیت.

ڕۆيشت.

له جیّی خوّمدا قهتیس مام، نهشمده توانی هیّز بده مه خوّم و هه ستمه سه رپی، پیش ئه وه ی ببووریمه وه و تم: "خوایه گیان وام لی بکه شایانی توّبم." له سه ربه رماله که م بوورابوومه وه، که به ناگا هاتمه وه بانگی به یانی ده درا، به یانی زوو چووم بو لای ئوزله م خان و ویستم پووداوه که ی دویّنی شه وی بو بگیرمه وه، که به داپوشراوی بینیمی باوه شی پیدا کردم و تی: یا خوا پیروزت بیّت، زوّرت لی جوانه! بینیمی باوه شی پیدا کردم و تی: یا خوا پیروزت بیّت، زوّرت لی جوانه! ئیستا ئیتر بوویت به شاجوان! شاجوانییه که ی پیشو و تی کاتی و درووستکراوبوو، ئه مه ی ئیستات پاسته قینه و پاك و بیگه رده.

- دوينني شهو كاتيك نويرم دهكرد كچه شههيدهكه هات بق لام!

- دەزانم.

له سەرسامى پرسىم:

- چۆن دەزانىت؟

- شههید نامریّت، شههیدان له ههموو خزمه تیکی خیّردان. گهر بارمه تی و هیممه تی ئه وان نه بووایه ئیمه دهمانتوانی ئه و ههموو خزمه نه به نه نجام بگهیه نین؟

> - واته تۆش دەيناسىيت؟ وەلامى نەدامەوە.

بەرەو ژيانێكى نوێ:

كۆتايى ھەفتە بوو.

داده ئۆزلەم پىنى وىتم: "ئەمرۆ دەچىن بىق شوينىنىكى تايبەتى. لىنيام جىھانىكى تازە دەبىت بىق تىق. "

پنکهوه رۆيشتىن.

داپوشراویی و دهستنویژ هینده هیزی پیده دام ده تووت سوپایه ك به دوامه وه یه و پاریزگاریم ده که ن. بیرم له حالی پیشوم کرده وه که به پیدا ده پویشتم یه کیک سه بیری ده کردم و یه کیک تانه ی ناشیرینی لی ده دام و یه کیک سرله هه ولی ئه وه دابوو دهستم بو ناشیرینی لی ده دام و یه کیکی تر له هه ولی ئه وه دابوو دهستم بو به بینیت. به لام ئیستا ئه وانه ی به لامدا تیده په پین سه ریان داده خست. که وات سه رپوش پاریزه ری حه یا و حورمه تیشه . جددیه و دامه زراوی ده به خشیت. چاوم پریوو له فرمیسك . له به رخومه وه وتم:

"خوایهگیان. توخوا بمکه به شایانی ئه م جلوبه رگه ۰۰ خانم دکتور دیاربوو له هه سته کانم تیگه یشتووه ، ده ستی هینا به پشتمدا و ، وتی:

- خوای گهوره چاویکی خوشده ویت له به رئه و فرمیسك بریژیت.

زفر به پی رفیشتین. پاشان له گه ره کیک دا هاتینه به رده م بینایه کی ریکوپیک که باخچه یه کی جوان له به رده میدا هه بوو. ئوزله م خان وتی:

- ئهمه بینای خزمهتی ئیمهیه، ئهو خانمانهی لیره دهمیننهوه وانه دهلینهوه بهو خویندکاره کچانهی سهردانیان دهکهن و خزمهتی ئیمان و قورئان دهکهن. بهکورتی ئیره لهپیناو پهزامهندی خوادا کراوهتهوه.

چووینه ژووره وه مهر له دهرگای دهره وه جوانی و پاکوتهمیزی و پیکوپیکی سهرسامیان کردم. ههر به دیتنی شوینه که ده چووه دله و پیشوازیم دله و بیری ئه و پوژانه م که وته وه که له ئوتیله پاقییه کاندا پیشوازیم لی ده کرا. هه وای خنکینه و ئابلوقه ده ری ئه وی ته نگه نه فه س و بیزاری ده کردم. که چی هه وای ئیره دلنیایی و شیرینی و فه ره حی ده به خشی به مروق. ئوزله م خان بیناکه ی پی ده ناساندم:

- قاتی یه که م چیشتخانه یه . قاتی دووه م شوینی وانه ی خویندکارانی ناوه ندی و دواناوه ندییه . له قاتی سهرووتردا خویندکارانی زانکو دهمیننه وه . سهروو ئه ویش سالونه و تیدا هه فتانه وانه ی ئیمانی به خانمان ده وتریته وه . دوو قاتی ههره

بهرهوهش به شبی ناوخویی خویندکارانه. ئه و خانمانه ی لیّره خزبه خشانه کارده که ن هه ول بو په روه رده کردنی کچانی لاو ده ده ن را به خراپ ده ده یانپاریزن و، ئیمان و باوه ریان پیده ناسینن و، به بانکه ن به چه ند گه نجیکی به سوود بو خاك و نیشتمان.

خانم دکتور ههم ده یگه پانسدم و ههم شوینه کانیشی پی ده ناساندم. خوایه گیان ئه وانه ی ئه وی چه ند مندالانی شیرین و، کبانی نوورانی و، خانمانی پووخوش و خوینگه رم بوون! ئه مانه له کریوه ها توون؟ که سانی واش هه ن له کومه لگه دا؟ زور سه رم سوو پما نیر سه رم سوو پما نیر سه و قاته ی خویند کارانی زانکو تیدا ده مانه وه. کپان بروبونه حه لقه یه کی گه و ره خه ریکی خویندنه وه ی په یامه کانی نوور برون.

حهیرانی بریسکهی بیستوچوارهم بووم:

دانیشتین، بابه ته کامان بریسکه ی بیستوچواره م بوو که باس له پرشته یی ئافره تان ده کات. باسی یکی ناوازه و به نرخه سه باره ت به لایشنی ده روونناسی و کومه لناسی پوشته یی خانمان .

ار بریسکه ی بیستوچواره م له کتیبی بریسکه کان که به رگی سییه می سه رجه می بریسکه ی بریسکه ی بریسکه ی بریسکه ی بریسکه کان که به رکوره می دورد سه عیدی نوورسییه . ماموستا به بامه کانی زانای گه وره ی کورد سه عیدی نوورسییه . ماموستا ناروق په سوول په حیا کردوویه تی به کوردی (وه رگیر)

بابه ته که م زور به دل بوو، به داخه وه که ئیمه تا ئیستا ئاگامان له و حه قیقه ته مه زنانه نییه، ئاگامان له م باسه نوورانییانه نیه که دل رووناك ده که نه وه و خوراکی روّحن.

له ناوه راستی خویندنه وه که دا ئۆزله م خان رووی کرده کچه کان و رتی:

سەيركەن كچينە كێم بۆ ھێناون.

ههموو سهرنجه کان هاتنه سهر من، منیك که پیشتر حهزم ده کرد چهپله م بو لئ بدریت و ستایشم بکریت و بکریمه تاجی سهر، له پریکدا دلم به پهله که وته لیدان، من کهی ئه وه نده به نرخ بووم و شایانی ئه وه بو و فریشتانه بناسینریم و ریزم لی بگیرریت؟ ئوزله م خان وتی:

کچینه، ئهم خوشکهتان ناوی نیلۆفهره، واته نیلۆفهر خانه
 بهناوبانگهکه!

له پریکدا سالوّنه که پربوو له دهنگی " ئاااای، ئوووو، هاااا ".

له گه ل کچه کاندا یه ك به یه ك ته وقه م کرد و باوه شیان پیدا کردم.

له دله وه " ئامین " م بوّ دوعا پاکه کانیان کرد. له دلّی خوّمدا وتم: "

تو خوا خوایه گیان! با ئیّره دوایین جیّگه م بیّت. مین له مانه دامه بره."

چووینه قاتی خانمان. له و کاته دا گروپیک له ژنان قورئانیان ده خویند و دهسته یه کی تر فیقه فیرده بوون. ئه مانه ی ئیره هه موویان خیزاندار بوون، به لام له خه می خزمه تی ئیمان و قورئاندا بوون. بلینی

لبره جنیه کیش به من بده ن؟ ئایا خوای گهوره لوتفیکی هینده گررهی پی ره وا ده بینیم؟ ئۆزله م خان ناساندمی به به ریوه به ری بیناکه. ناوی مه له ك خان بوو، هه ر وه ك ناوه که ی فریشته بوو، باسی نار خزمه تانه ی بر کردین که ئه نجامیان ده دا.

ئيرەييم دەبرد:

ماشه للا! ههزار ماشه للا! نافره تانی فیداکار و قاره مان شهو و رزیان خستبووه سهر یهك تا كچانی لاو تووشی تاوان نهبن و دین و سُمانیان نه دورینن و به سوو دبن بن خاك و ولات. مهگه ركاریکی تر سبه لهمه گرنگتر و پیویستتر؟ ئهگهر ئیمهومانانیش له سالانی خريندنماندا ئەم خزمەتە جوانانەمان رئ بهاتايە، تووشى ئەو ھەموو دهردهسه ری و ناشیرینییه نهده بووین. چهنده ها خانم و کچی لاو وازیان له ژیانی تایبهتی خویان هیناوه پوویان لهم خانهی خزمهت و زانست و عیرفانانه کردووه. یه کیک به رپرسه له پاکوخاوینی و یه کیک قابه کان ده شوات و یه کیّك چا لیده نیّت و یه کیّکی تریش وانه دهلیته وه. یه کیکی دیش وانه ی ئیمان و قورئان به هاورییه کی رهلنِته وه که تازه هیّناویّتی. ئیره بیم پیّیان هات. خوّم پیّ نهگیرا و به مهلهك خانم وت:

- توخوا ليّره شويننيكيش بدهن به من. ليّره قبولم بكهن. ئهرزهكهتان بـ و دهسـرمهوه و قاپـهكان دهشـ وم. بـهس ئهوهنده مهحرومم مهكهن لهم جواني و پاكي و پووناكييه.

مهلهك خان باوهشى پيدا كردم و ماچى كردم. دلى دامهوه. وتى: - ئەرە كەى قسەيە نىلۆفەر خان! ئىدە بۆ خزمەتگوزارى و رەزامەندى خودا كراوەتەوە، ليرە جينى هەموو كەسيك هەيە، ليره كەس خزمەتكار نيە. ھەموو كەسىپك ئەھلى خزمەت، ليرەدا ئاغا و خزمه تکار، گهوره و بچووك نيه. هه موومان خوشكى يهكين، ئيشه للا له دواروز ژیشدا ههر وا دهبین. ههر کهسه و بهپیّی توانا و لیهاتنی كاريكى پيدهدريت. ههموومان ههول دهدهين رهزامهندى خواى گهوره بهدهست بهینین. به لای ئیمه وه قاپ شتن و وانه و تنه و ه کو یه ك خزمهته. گرنگ ئەوەيە خواى گەورە قبولى بكات. لـ قاتى خانماندا ژووريکت دهدهيني. ئيشه للا له کورتترين کاتدا خوت پيدهگه پهنيت. دواتر دهبیت خوشکی گهوره ی کچان. نموونه یه کی جوان و بهرجهسته یت بو ئه وه ی نه که ونه گوناهه و ه و پنی راست هه له نه کهن. بهو جۆرە ناوبانگ و جوانىيەكەت لە خزمەتدا بەكاردەبەيت. ئەوانەى حەزدەكەن بتبينن و بتناسن، كاتيك به داپۆشراوى دەتبينن دەبيته رينيشانده ريكى باش بۆيان.

له خوّشيان ومختمبوو بفرم:

- ئیتر رئی خزمه ت کردن بق تقش کراوه ته وه . کاری سکرتیریی کلبنیکه که ت ته واوبوو . له ئیستاوه تق لیره دهبیت و هه ولی فیربوونی نررئان و زانست ده ده یت، ئیمه ش دیین و سوودی مه عنه ویت لی وه رده گرین.

خوای گهوره هه موو ده رگاکانی بق کردمه وه . ههم ده رگای په حمه تی خوی و هه م ده رگای دلی مرق هه کان . له و لانه ی به هه شته

نبشته جیبووم .

شه وانم له سه ر به رمال به نویژ و پا پانه وه به سه رده برد. فرمیسکی نقرم ده پشت چونکه گوناهه کانم زوربوون. خانمیک پوژانه قورئان و فرئان ده خوینده و ه و فرئان ده و فرئان و فرئان ده و ف

نه مده ویست یه ك چركه م به خوّرایی بروات. كاتی به تالم هه بووایه نویزه كانی پیشوه مانگ چوّن نویزه كانی پیشوه م به قه زا ده گیرایه وه . نازانم روّد و مانگ چوّن نویزه كانی پیشوه م به قه زا ده گیرایه وه . نازانم روّد و مانگ چوّن نویزه کی ته نها شتیك كه ده مزانی ئه وه بوو خوای گه وره خه زینه یه کی ده مزانی ئه وه بوو خوای گه وره خه زینه یه براوه ی بیشكه ش كر دبووم .

تیر نهدهبووم له قورئان خویندنهوه .. تیر نهدهبووم له خویندنه وه .. تیر نهدهبووم له خویندنه وه ی پهیامه کانی نوور .. تیر نهدهبووم له جوانی و ناسکی بهندایه تی بق خوا .. تیر نهدهبووم له هه لم ژینی هه وای ئازادی و سه ربه ستی راسته قینه ..

تومه ز من زور برسى و نه زان بووم...

سالیّکی ریّك تیپه ریبوو به سه ر ژیانم له و به هه شته دا. ئارامی و ئاسووده یی یه کی بی ویّنه له دلّمدا سه ریان هه لّدابوو. هه موو روّژیّك بوونم له گه ل ئه و خانمه پاكانه دا و هه ست كردن به جوانییه كانی ئیمان له ته كیاندا، به خته وه رییه كی بی سنوور بوو.

دۆستىك:

له ژوورهکهمدا کتیبم دهخویندهوه. یهکیک له دهرگای دا. مهلهك خان:

- دەتوانىم بىلمە ۋوورەوە ئىلۆڧەر گيان؟

خيرا ههستامه سهرپي و، وتم:

فهرموون مامۆستا.

له پر چاوم به نوورای کهوت. ئای خوایه گیان!

باوهشم پیدا کرد. چون هاتووه بو ئیره ؟ بونم پیوه کرد و ماچم کرد. له خوشیدا دلم ته په ته په لینی ده دا و قولپی هه نسك گهروومی گرتبوو. بیرم نایه ته وه چه ندیك به پیوه گریام. چه ند كاترمیریك

نهانه وه سهر خوم. نه مانه فرمیسکی شادی و سوپاسگوزاری برون.

له گه ل نوورای به رامبه ری یه ك دانیشتین. كه وتینه باس و خه یالی ملانی رابردوو. ئه وه نده شنت هه بوو بق باس كردن و وتن و بیستن... نوورای وتی:

- كاتيك بيستم تق ليرهيت زور زورم پيخوشبوو. ئيمه ئهم مانيقه و خزمه تانه له سهيداوه فيربووين، خوا ليي رازي بيت..

ههرکه ناوی سه یدای هینا بروسکه یه ک به میشکمدا تیپه پی. سهیدا! ئه و مروّفه پر نهیندیه ی که هه رگیز ده ستم پیی ناگات. نوررای وتی:

دهزانیت، من دوو ساله لیّره کار دهکهم. لهگه ل نوزلهم خاندام. ثوورهکهم به تهنیشتی ژوورهکهی ئوزلهم خانهوهیه. به لام نیناگهم چون تا ئیستا من توم نهدیوه. نهمه له کاتیکدا تاکه مکتوری دهروونیی نهخوشخانهی ئیره منم و نهخوشیکی نور پیی تیم میرده به نوش ماوه پیتی بلیم.

⁻ خيره ئيشه للا..

سهيداش ليرهيه،

لهناکاو ههموو گیانم نیشته سهر ئاو و لهرز دایگرتم. نوورای وتی:

- بوهسته کچی، ئه وه بو وات لی هات؟ ئه مه هه والیکی خراپ نیه. سهیدا دوعای زوری بو کردیت. دوو روز له مه وپیش سهیدا هات بو ئه م شاره. لیره ته عین کراوه. ئه ویش له خه سته خانه کارده کات. له به شی ناوخویی پیاوان ده مینیته وه.

نوورای دەیزانی چ ھەستیكم بۆ سەیدا ھەیە، بەلام بۆ ئەوەی دلى من شتیك نەكات دەرى نەدەبرى. وتى:

- حەز دەكەم ئىروارەيەك ھەردووكتان دەعوەتى مالى ئىمە بىن، لەوى يەكتر دەبىيىن. چونكە ئەويش ئاگاى لەم خۆداپۆشىين و گەرانەوەيەتە و زۆرى پى خۆش بووه.

بي بيركردنهوه وتم:

- بەلى دەبىت.. كەي؟

- سبەينى.

بۆ بینینی سەیدا خەرىك بوو دلم دەوەستا:

سبه ی دیّت؟ ده تووت چرکه کان و خوله که کان بوون به سالیّکی دوور و دریّر. پهله پهلی ئه وه نده ی تر دلمی ده گوشی و ئارامیی لاهه لاه که ده گرتم.

ئه و ئيواره يه بق من زقر تايبهت بوو. بينينه وه ى سهيدا و، پاشان اورانه به هه لى ئه وه م هه بيت دللى خقمى لا بكه مه وه - هه رچه ند گريمانه به كى زقر بچووكه - و رازى بيت بچمه ژيانيه وه! ئاى چه ند موان ده بوو!

دهمتوانی ئهمه بکهم؟ نهمدهزانی، وه لی دلنیابووم خوشه ویستیم بز سهیدا زور قوول پهگی داکوتیوه و قولپی ئه وینم دانامرکیته وه. سهیدا بو من له ئاستیکدا بوو که دهست نهیدهگهیشتی. تهنانه ت نزیکبوون لیی تووشی دله ته پیی ده کردم.

له مالی نوورای یه کترمان بینی، کاتیک چاوم که وت سه رچاوی سهدا سله میمه وه. ئه و وه ک پیشه ی هه میشه یی خوی به ئه ده به و سهری داخست. وتی:

به خیربییت نیلوفه ر. هه والی گه رانه وه ت دلخوشی کردین. که بستم سوجده ی سویاسگوزاریم برد.

بیری له من ده کرده وه. ئه ویش نه یده توانی من له بیر بکات، ئه وه پاست بوو، به لام ئایا عه شق بوو؟ هه رچونیك بیت دلنیا بووم هه ستیك له نیوانماندا هه به .

نه و نیواره یه من و سهیدا و نوزله م خان ده عوه تی مالی نوودای و میرده که که رویان بو خزمه ت میرده که ی بووین. هه موویان که سانیک بوون که ژبیانیان بو خزمه ت کردن ته رخان کردبوو. گشتیان رابردوویان پاك بوو. ته نها من له ناویاندا له ناشیر بنیده و ه گلابووم ...

ههموو ههست و سۆزم لای نوورای درکاندبوو. بریار وابوو ئهویش به سهیدای بلیّت. لهوانه یه سهیدا بلیّت " باشه". ئهوکات من دهبووم به بهخته وهرترین مروّقی سهر زهوی و گویّرایه لترین هاوسهر. ئا بهم جوّش و خروّشه وه له مالی نوورای بووم.

دوای نان و چا خواردن ئۆزلهم خان بیانوویه کی هینایهوه و پۆیشت. وابزانم ئهوانیش ئاگایان لیبوو که خهریکه چی پوودهدات. دلام هینده به خیرایی لیدی ده دا هه موو هیدرم به کارهینابوو نه بووریمه وه ، چرکه ساتیکی ئه وه نده ماندووکه ر بوو هه موو گیانم نیشتبووه سه رئاو.

سەيدا بى ئەوەى سەر بەرز بكاتەوە وتى:

نیلۆفهر، شتنك ههیه که پنویسته پنتی بلنم. پنویسته
 پنکهوه باسیان بکهین.

لاجانه کانم له حه یبه تدا پلی ده دا و گویچکه کانم سوور هه لگه ران. گویم له ته په ی د لی لاوازم بوو.

بهردهوام بوو:

- تۆله كاتى خويندكاريتهوه دەناسىم. هەرله سەرەتاشەوە ئاگام لە ھەستى تۆ ھەبوو بەرامبەرم، بەلام من ھاوسەرگىرىم كردووه خيزانى رەحمەتىم باشترىن و پاكترىن ژنى دنيابوو. منىش ئەوم زۆد زۆر خۆشدەويسىت. هەموو رۆژىك بلاسسەى ئەوينم بىۋى پىتر پەرەدەسەنىد. دلنىام ئەويش ئىستا بە حەسىرەتەوە چاوەرىيى من

ره کات. من نه وم وه ک هاوسه رو هاوریّی ژیان هه ببرژارد. من ته نها برزم به گولیّکه وه کرد. دوای نه وه نیتر ناتوانم بونی گولیّکی تر بهم، چونکه پهیمانم داوه تا کوتایی ژیانم به یادگارییه کانی نه وه وه برزیم. تکاده که م لیّم تیبگهیت. نهم ههسته ناتوانریّت باس بکریّت به نها مروّق تیّیدا ده ژی. به لام تو و خزمه ته کانت به دریژایی ته مه نیاد ده که مه و دوعات بو ده که م. چیت پیویست بیّت ناماده م بوّت ده که م، به لام وه کو برایه ک نه ک خوشه ویست.

چاوه ریّی ئه مه م ده کرد، به لام ئیجگار ئه وه نده روون و ئاشکرا نا.. هیچ نه بیّت ئومیّدم وابوو بلیّت: " بیریّکی لیّ ده که پینه وه، با بزانین چوّن ده بیّت، له داها توودا قسه ی زیاتری له سه ر ده که پن " به رده وام بوو:

- به لام کوریک دلی پیتهوه یه و قسه ی لهگه ل من کردووه، ئهگهر قبولی بکه یت به نارامی به نارامی به سه رده به نارامی به سه رده به نارامی به سه رده به ن

سهرم داخست و لهوه زیاتر نهمتوانی پی له فرمیسکه کانم بگرم. وم:

منیش به سه رگولایکدا بونی گولایکی تر ناکه م. ته مه نیك ئه م مه سره ته له گه ل خوم هه لده گرم. ژیان به م تاسه یه وه باشتره له شوو کردن به یه کایکی تر. ماده م خواگیان وای به گونجاو زانیوه من بازیم. خوشه ویستی خوای په روه ردگارمم به سه .

به دهم گریانه وه چوومه ده رهوه ، به زوّر دانم به خوّمدا گرت ئاوپ نه ده مه وه و بوّ دوایین جار لیّی نه پوانم . ***

ئه و پۆژه و ئهمپۆش. ههموو خولهكيك و ههموو چركهيهك. له ژوورهكهمدا و لهسه ر بهرمالهكهم فرميسكى نهبپاوه و بليسهى ئهوين پيشكهش به خوشهويستى خوشهويستان دهكهم. دهزانم ئهم دهرگايه دهرگاى ئوميده. دهزانم خواى من ئهوهنده ميهرهبانه بهندهكانى دهرناكات.

ئیتر بو من ئهم ژیانه تهواو. هیچ چاوه پوانییه کم نییه بمبهستیّته وه بهم ژیانه وه، ههموو تهمه نم ته رخان کردووه بو خزمه ت و ئاماده سازی ئاخیره ت. هه ربوّیه پورژانم له سه ر به رمال به ئارامی به سه رده به م.

ئه وهش باش ده زانم خوشه ویستی من بو سه یدا - که هه رچه ند ده که م ناتوانم له دلمی ده ربکه م - ته نها له به هه شتی خوایی دا ده کریّت کوتایی یه که ی به یه که شاد بوون بیّت. بویه نائومیّد نیم له خوای خوم، ئه وه نده خوم داوه ته ده ستی نازانم که ی روّژه و که ی شه و، کیّم و چون ده ژیم.

سه یدا بق من هاوسه رگیری و چیژ و ئاره زووی جه سته یی نه بوو. دقستیك بوو ده ستی ده گرتم و به ره و جیهانی مه عنه وییه ت و مه قامه بلنده كان یارمه تی فرینمی ده دا. من عاشقی له ش و لاری ئه و نه بووم.

به لکو دلّم چووبوو به پوّحی جوان و پهوشتی به رزیدا. له به رئه مه بوو مهزم ده کرد ته مه نیک له گه لیدابم و هاوسه ریّتیی بکه م. ئه م داوایه م له دنیایه دا نه هاته دی. بوّیه په نا ده گرم به میهره بانی و په حمه تی خوای خوّم که له به هه شندا به وم شاد بکات.

ههموو ساتیک له چاوه پوانی ئه وه دام حه زره تی ئیزرائیل بیّت و ده رگام بکاته و ، بوّیه شه وان تا به یان به رماله که م به فرمیسک ته پ ده که م و چاوه پیّی ئه و کاته م.

ههنوکه بیر دهکهمهوه: خوای گهوره سهره رای ههموو گوناه و تاوانه کانم لیم خوش ده ست؟

لهم ساته وه خته شدا که ئیّوه ده لیّن: "ئه م کتیّبه به سه رهاتی منی گیراوه ته وه" منیش پیّتان ده لیّم له به رگی دووه می ئه م کتیبه دا به ناونیشانی "ئه و ئافره ته ی خوّی دوزییه وه" پیّتان ده گهمه وه

كۆتايى بەرگى يەكەم

پێڕست

رۆكى ژيانێكى پڕ ئازارە	ځک
بهشی یهکهم: ئهو رووداوانهی بهسهر دایکمدا هاتن	
شی یه که م به که م	به
بهشی دووهم: یهکهم ههنگاو بهرهو نمایشکاریی جلوبهرگ	
شی دووهه م	به
بهشی سێیهم: ئهو گفتوگۆیهی ههرگیز له یادم ناچێتهوه	
شی سێیه م مینیه م مینیه م ۵۹	به
بهشی چوارهم: برپیارم دا تهوبه بکهم	
شی چواره م ۱۰۷	به
بهشی پینجهم: رۆژه دژوارهکانم	
شی پینجهم ۱۳۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	به
بەشى شەشەم: يەكێك لە دۆستانى خوا	4.
اشی شه شه م	-
بهشی حهوتهم: بهدرێژایی شهو له خوا پارامهوه	ىه
مشی حهوته م ۱۷۷ دهش همشته	•
بهشی ههشتهم: بریاری خوّم دا اشی ههشتهمههشتهم	به
٢١٤	
	-

KENDINI ARAYAN KADIN

HALIT ERTUĞRUL

(ئەو ئافرەتەى لەدووى خۆى دەگەرىّت) يەكىّكە لە بەرھەمە ناوازەكانى چىرۆك نووسى بەناوبانگ (خالىد ئىرتوغرولّ)، كە ھاوئامانجە لەگەلّ بەرھەمە ناودارەكانى وەك (محەمەدى دوزجەيى)، (ئەو پياوەى لە دووى خۆى دەگەرىّت) و (ئايسىلّل). نووسەر لەم چىرۆكەدا ئاسۆيەكى نويمان نىشان دەدات و تىشك دەخاتە سەر دىمەنگەلى كە پىشتر دەركمان پىنەكردوون. لەم بەرھەمەدا ئاشنا دەبىن بە چىرۆكى ژيانى (نىلۆفەر) و، ئەو ئاستەنگانەى پىياندا تىپەر دەبىيت و، ئەو ھەللە و كىشانەى گرفتاريان دەبىيت، دواجار نموونەيەكى ناوازە لە ھەولدان بۆ خودۆزىنەوە و ھەستانەوە و دەستېيكردنەوەى ژيان دەبىينى. خۆدۆزىنەوە و ھەستانەوە و دەستېيكردنەوەى ژيان دەبىينى. لەوانەيە ھەموو ئەم بەسەرھاتانە خەمبارمان بكەن و وامان لىپكەن بىربكەينەوەو ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بكەن، لە بىرىكەينەوە و ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بكەين، لە بىرىكەينەوە و ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بىلەين، لە بىرىكەينەوە و ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بىلەين، لە بىرىكەينەوە و ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بىلەين، لە بىرىكوينەوە و ھەست بە (نىلۆفەر)ەكانى دەورويەرمان بىلەين، لە بىرىكەينەوە و ھەست بە رىيلۇنەرىن كە يەكىن لە ئەركە ھەرە مەزن و بىرىقىزەكانمان دەست گەيشتنمانە بە ھاوشىيومكانى (نىلۆڧەر).

ISBN 119-000-000-8

ara.m@hotmail.com

